

ਐਲਕਮਿਸਟ

ਪਾਓਲੋ

ਕੋਲਹੋ

ਐਲਨ ਆਰ. ਕਲਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ. ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ
1992. ISBN 0-7225-3293-8.

ਭਾਗ ਇੱਕ

ਇਸ ਲੜਕੇ ਦਾ ਨਾਂ ਸਾਂਤਿਆਗੋ ਸੀ. ਚੱਕਰ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਕਿਉਂਕਿ
ਲੜਕੇ ਆਪਣੇ ਇੱਜੜ ਨਾਲ ਚਲੇ ਗਏ ਇਕ ਚਰਚ ਵਿਚ ਚਲੇ
ਗਏ. ਛੱਤ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿੱਗ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਥਾਂ ਤੇ
ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਿੱਕੁਰ ਨਿਕਲਿਆ ਜਿੱਥੇ ਪੁਜਾਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ.
ਉਸ ਨੇ ਉੱਥੇ ਰਾਤ ਬਿਤਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ. ਉਸਨੇ ਇਸ ਨੂੰ
ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੇ ਤਬਾਹ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਦੁਆਰ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ
ਦੀ ਲੰਘਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਭਟਕਣ ਤੋਂ ਇੱਜੜ
ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇਸਦੇ ਉਪਰ ਕੁਝ ਪਲੇਟਾਂ ਰੱਖੀਆਂ. ਇਸ
ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਬਘਿਆੜ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਇਕ ਵਾਰ
ਜਦੋਂ ਇਕ ਜਾਨਵਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਭੁੱਖਾ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ
ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਪਿਆ ਸੀ.

ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੈਕਟ ਨਾਲ ਮੰਜ਼ਲ ਨੂੰ ਧੌਂਖਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਤਾਬ
ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਿਰ ਢੱਕਿਆ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਸਿਰਹਾਣਾ
ਜਿਹਾ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ. ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ
ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਗਾਡਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ

ਪਵੇਗਾ: ਉਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤਕ ਚੱਲੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਰਾਮਦਾਇਕ ਥੰਮ੍ਹਾਂ ਬਣਾਈਆਂ. ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਹਨੇਰਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਅੱਧੇ-ਤਬਾਹ ਹੋਏ ਛੱਤ ਰਾਹੀਂ ਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਸਨ. ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਲੰਬਾ ਸੁੱਤਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ. ਇਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਉਸੇ ਹੀ ਸੁਪਨਾ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਗਿਆ ਸੀ.

ਉਸ ਨੇ ਉਠਿਆ ਅਤੇ, ਆਪਣੇ ਕਰਕ ਚੁੱਕ, ਅਜੇ ਵੀ ਸੁੱਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਭੇਡ ਨੂੰ ਜਾਗ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਉਸਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਜਾਗ ਪਿਆ, ਉਸ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਜਾਨਵਰ ਵੀ ਜਗਾਉਣ ਲੱਗੇ. ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕੁਝ ਭੇਡ ਵਾਲੀ ਊਰਜਾ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਜੜ੍ਹ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਸਾਲ ਬਿਤਾਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ. "ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੰਨੇ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰਾ ਅਨੁਸੂਚੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ" ਇਕ ਪਲ ਲਈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਇਹ ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਕ੍ਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਧੁਨਿਕ ਬਣ ਗਏ ਸਨ.

ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਸਨ ਜੋ ਜਾਗਰੂਕ ਕਰਨ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਲੈਂਦੇ ਸਨ. ਲੜਕੇ ਨੇ ਇਕ-ਇਕ ਕਰ ਕੇ, ਇਕ-ਇਕ ਕਰਕੇ, ਇਕ-ਇਕ ਕਰਕੇ, ਇਕ-ਇਕ ਕਰਕੇ ਨਾਂ ਲੈ ਕੇ. ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਭੇਡ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ. ਇਸ ਲਈ ਕਈ ਵਾਰ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਕਿਤਾਬਾਂ

ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਕੱਲੇਪਣ ਜਾਂ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਸੀ. ਕਦੇ-ਕਦੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦੇ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਿੰਡਾਂ 'ਚ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਕ ਗੱਲ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ: ਲੜਕੀ, ਇਕ ਵਪਾਰੀ ਦੀ ਧੀ ਜੋ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਉਹ ਚਾਰ ਦਿਨ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣਗੀਆਂ. ਉਹ ਇਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਕ ਵਾਰ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਵਪਾਰੀ ਇਕ ਸੁੱਕੀ ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਭੇਡ ਦੀ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਲੇਖਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ. ਇਕ ਦੋਸਤ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉੱਥੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆ ਸੀ.

*

"ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਉੱਨ ਵੇਚਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਵਪਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਦੁਕਾਨ ਵਿਅਸਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਅਯਾਲੀ ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ. ਇਸ ਲਈ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਉਸਦੀ ਬੈਗ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਲਿੱਤੀ. ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇਕ ਲੜਕੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਚਰਵਾਹੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ." ਇਹ ਲੜਕੀ ਅੰਡੇਲੂਸੀਆ ਦੇ ਇਲਾਕੇ, ਕਾਲੀਆਂ ਵਾਲਾਂ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ ਜੋ ਕਿ ਮਿਊਰੀਸ਼ ਜੇਤੂਆਂ ਨੂੰ ਬੜੀ ਹਲਕਾ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਸੀ. "ਠੀਕ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਤੋਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਸਿੱਖਦਾ ਹਾਂ," ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ. ਦੋ ਘੰਟਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਉਹ

ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਵਪਾਰੀ ਦੀ ਧੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਦੂਜੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਹੁੰਦਾ ਸੀ. ਅਯਾਲੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਡੇਲਸ ਦੇ ਕਸਬੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਦੂਜੇ ਨਗਰਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਖਬਰਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਰੋਕਿਆ ਸੀ ਇਹ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਕ ਸੋਹਣੀ ਤਬਦੀਲੀ ਸੀ. "ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸਿੱਖ ਲਿਆ?" ਕੁੜੀ ਨੇ ਇਕ ਬਿੰਦੂ ਤੇ ਪੁੱਛਿਆ. "ਜਿਵੇਂ ਹਰ ਕੋਈ ਸਿੱਖਦਾ ਹੈ," ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਸਕੂਲ ਵਿਚ." "ਠੀਕ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਚਰਵਾਹੇ ਕਿਉਂ ਹੋ?" ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦੇ ਸਕੇ. ਉਸ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਲੜਕੀ ਕਦੇ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗੀ. ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੱਸਣ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਚਮਕ, ਮੁਹਾਰਿਸ਼ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਡਰਾਉਣ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਚੌੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ. ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਸਮਾਂ ਲੰਘਦਾ ਗਿਆ, ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਇਹ ਵੇਖ ਲਿਆ ਕਿ ਇਹ ਦਿਨ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਵਿਅਸਤ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਉਡੀਕ ਰਹੇ. ਉਸ ਨੇ ਜਾਣਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ: ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਲਈ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇੱਛਾ. ਕੁੜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕੂਹਣੀ ਵਾਲਾਂ ਨਾਲ, ਉਸ ਦੇ ਦਿਨ ਫਿਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ. ਪਰ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰੀ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਚਾਰ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ. ਉਸ ਨੇ ਉੱਨ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਯਾਲੀ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ.

*

ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਸੇ ਹੀ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਚਾਰ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਸਨ. ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ: ਸ਼ਾਇਦ ਕੁੜੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਈ ਸੀ. ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚਰਵਾਹੇ ਲੰਘਦੇ ਸਨ, ਆਪਣੀਆਂ ਉੱਨ ਵੇਚਦੇ ਸਨ. ਉਸ ਨੇ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ" "ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ." ਪਰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨਾ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ. ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਚਰਵਾਹੇ, ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਫ਼ਰੀ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨਾਂ ਵਾਂਗ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਹਿਰ ਲੱਭਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਬੇਭਰੋਸੇ ਦੀ ਭਟਕਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਭੁੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਉਹ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਹੀ ਡੂੰਘੀ ਸੀ ਅਤੇ ਚਰਵਾਹਾ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਸੂਰਜ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਫੈਸਲੇ ਨਹੀਂ ਕਰਨੇ ਪੈਣੇ ਸਨ. ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹੀ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਰਹੇ. ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਕੇਵਲ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅੰਡਾਲੂਸਿਆ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਖੇਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲੱਭਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਹੋਣਗੇ. ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਨ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ, ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਗੋਡਿਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰ ਅਨਮੋਲ ਘੰਟੇ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ ਵਿਚ ਇਕ ਕਿਤਾਬ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਨ, ਅਤੇ, ਬਦਲੇ

ਵਿਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉੱਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਇਕ ਵਾਰ - ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ. ਜੇ ਅੱਜ ਮੈਂ ਇਕ ਅਦਭੁੱਤ ਬਣ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਇਕੋ ਇਕ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਝੁੰਡਾਂ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ. ਉਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਕਾਬਲੀਅਤ' ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਕ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ. ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ. ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਰਚ, ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਅੰਦਰੋਂ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸਿੰਕੋਰ ਹੈ, ਭੂਤਕਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਸਨੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਉਸੇ ਸੁਪਨੇ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸਾਥੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਗੁੱਸੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਉਸ ਨੇ ਵਾਈਨ ਤੋਂ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਪੀਤਾ ਜੋ ਉਸ ਰਾਤ ਦੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੈਕਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲਿਆ. ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਘੰਟੇ, ਸੂਰਜ ਦੀ ਚੋਟੀ ਨਾਲ, ਗਰਮੀ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਝੁੰਡ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਣਗੇ. ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਪੇਨ ਸੁੱਤੇ ਗਰਮੀ ਦੀ ਰੁੱਤੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨੀਂਦ ਪੀਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੈਕਟ ਲੈਣੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ. ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਾਰ ਦੇ ਭਾਰ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਉਹ ਜੈਕਟ ਹੈ, ਇਸਨੇ ਸਵੇਰ ਦੀ ਠੰਢ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਸੀ. ਸਾਨੂੰ ਬਦਲਾਅ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੈਕਟ ਦੇ ਭਾਰ ਅਤੇ ਗਰਮੀ ਦਾ

ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਸੀ. ਜੈਕਟ ਦਾ ਮਕਸਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਵੀ ਕੀਤਾ. ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਉਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਫ਼ਰ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ, ਅੰਡਾਲੂਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਚੱਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ. ਉਹ ਇਸ ਫੇਰੀ ਤੇ, ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਕ ਆਮ ਅਯਾਲੀ ਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ. ਕਿ ਉਹ 16 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਇੱਕ ਸੈਮੀਨਾਰ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਸੀ. ਉਸ ਦੇ ਮਾਪੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ ਬਣਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਸਾਧਾਰਣ ਫਾਰਮ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਮਾਣ ਦਾ ਸਰੋਤ. ਉਹ ਭੇਡਾਂ ਵਾਂਗ ਖਾਣਾ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਪਾਉਣ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ. ਉਸ ਨੇ ਲਾਤੀਨੀ, ਸਪੈਨਿਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਸੀ. ਪਰ ਜਦ ਤੋਂ ਉਹ ਬੱਚਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਸੀ. ਇਕ ਦੁਪਹਿਰ, ਆਪਣੇ ਪਰਵਾਰ ਦੀ ਫੇਰੀ ਤੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਹੌਂਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪੁਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ. ਕਿ ਉਹ ਸਫ਼ਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ

*

ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਲੋਕ ਇਸ ਪਿੰਡ, ਪੁੱਤਰ ਤੋਂ ਲੰਘ ਗਏ ਹਨ." "ਉਹ ਨਵੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਛੱਡ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਸੇ ਹੀ

ਲੋਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਉਦੋਂ ਆਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ. ਉਹ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਵੱਸਣ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੀਤਿਆ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਗੋਰੇ ਵਾਲਾਂ ਜਾਂ ਗੂੜ੍ਹੇ ਚਮੜੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਹ ਉਹੀ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਇੱਥੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ. "ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ: "ਉਹ ਲੋਕ ਜਦੋਂ ਸਾਡੀ ਧਰਤੀ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇੱਥੇ ਸਦਾ ਜੀਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ." "ਠੀਕ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ," ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੇਟੇ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਉਹ ਸਫ਼ਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ," ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਸਾਡੇ ਵਿਚ, ਸਿਰਫ ਉਹ ਹੀ ਜੋ ਚਰਵਾਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ." "ਠੀਕ ਹੈ, ਤਦ ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਜ਼ੀ ਹੋਵਾਂਗਾ!" ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ. ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਥੈਲੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਸਨ. "ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਪਾਇਆ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰਸੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣੇ ਪਰ ਆਪਣੇ ਇੱਜ਼ਤ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤੋ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਜਾਓ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣੋਗੇ ਕਿ ਸਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ." ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ. ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਉਹ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਦਫਨਾਉਣ ਤੋਂ

ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤਕ ਪਾਣੀ ਭਰਨ ਲਈ ਬੋਝ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ. ਪੀਣ ਲਈ, ਖਾਣ ਲਈ ਭੋਜਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਹਰ ਰਾਤ ਸੌਣ ਲਈ ਇੱਕੋ ਥਾਂ.

*

ਰੁਖ ਦਾ ਰੰਗ ਲਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਸੂਰਜ ਨਿਕਲਿਆ. ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਗੱਲਬਾਤ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ, ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ; ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਈ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇਖ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ (ਪਰੰਤੂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕਈ ਦਿਨ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਪਈ). ਉਸ ਕੋਲ ਇਕ ਜੈਕਟ ਸੀ, ਇਕ ਕਿਤਾਬ ਉਹ ਦੂਜੀ ਲਈ ਵਪਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਇੱਜੜ. ਪਰ, ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ, ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨੇ ਨੂੰ ਜਿਊਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ. ਜੇ ਉਹ ਐਂਡੋਲੋਸ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਦੇ ਟਾਇਰ ਥੱਕਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ. ਉਸ ਸਮੇਂ ਤਕ ਉਸ ਕੋਲ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਸੀ ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ, ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋਰਨਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ, ਹੋਰ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣਾ ਸੀ. ਮੈਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸੈਮੀਨਾਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਵੱਲ ਸੀ. ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਚਾਹੇ, ਉਹ ਸਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਨਵੀਂ ਸੜਕ ਲੱਭਣ ਲੱਗੇ. ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਬਰਬਾਦ ਹੋਏ ਚਰਚ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਕਈ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸੀ. ਸੰਸਾਰ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਅਮੁੱਕ ਸੀ; ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰਸਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ

ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੋਰ ਦਿਲਚਸਪ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰੇਗਾ। ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਨਵੀਂ ਸੜਕ ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਖੇਤ ਨਵੇਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪਾਣੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ। ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਮੈਂ, ਮੈਂ ਵੇਸਚੀ ਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਰ ਔਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ। ਸੂਰਜ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਨੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਦੁਪਹਿਰ ਪਹਿਲਾਂ Tarifa ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਉਹ ਇਕ ਗਹਿਣੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਵਾਈਨ ਦੀ ਬੋਤਲ ਭਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਸ਼ੇਵ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕ ਵਾਲ ਕਟਵਾ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਉਸ ਨੂੰ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚਰਵਾਹਾ ਭੇਡ ਦੇ ਵੱਡੇ ਝੁੰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਥੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਪਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਸੂਰਜ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੇ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਰਫਤਾਰ ਤੇਜ਼ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ, Tarifa ਵਿਚ ਇਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਔਰਤ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸੁਪਨੇ ਸੁਣਾਏ।

*

ਬੁੱਢਾ ਔਰਤ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਇਕ ਕਮਰਾ ਲੈ ਲਿਆ; ਇਹ ਰੰਗੀਨ ਮਣਕਿਆਂ ਦੇ ਪਰਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਲਿਵਿੰਗ ਰੂਮ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਈ ਸੀ. ਕਮਰੇ ਦੀਆਂ ਸਜਾਵਟਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਮੇਜ਼, ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਦਿਲ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਅਤੇ ਦੋ ਕੁਰਸੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ. ਉਸ ਔਰਤ ਨੇ ਬੈਠ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਬੈਠ ਜਾਵੇ. ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਹਾਂ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਏ. ਇਹ ਜਿਪਸੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਪ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਮੁੰਡੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਿਪਸੀਜ਼ ਨਾਲ ਸੜਕ 'ਤੇ ਅਨੁਭਵ ਸੀ; ਉਹ ਵੀ ਸਫ਼ਰ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਪਸੀਆ ਨੇ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਬਿਤਾਇਆ. ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਹੱਸਮਈ ਕੈਂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ. ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਡਰਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਿਪਸੀਸ ਦੁਆਰਾ ਫੜ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਚਪਨ ਦਾ ਡਰ ਮੁੜਿਆ ਜਦੋਂ ਬਜ਼ੁਰਗ ਔਰਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਏ. ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉੱਥੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸੁਕਰੇ ਦਿਲ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ. ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਕੰਬਣ ਲੱਗ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਜ਼ੁਰਗ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਡਰਦਾ ਸੀ. ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਚੁਪੀਤੇ "ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ," ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਨੇ

ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਹੱਥ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਈ. ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਘਬਰਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਕੰਬਣ ਲੱਗ ਪਏ, ਅਤੇ ਔਰਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ. ਉਸ ਨੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਦੂਰ ਖਿੱਚਿਆ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਹਥੇਲੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਉਣ ਦਾ ਪਛਤਾਵਾ ਹੈ. ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਕ ਪਲ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੀ ਫ਼ੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬਕ ਨਹੀਂ ਲਗੇਗਾ, ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਸੁਪਨੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ. "ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖ ਸਕੋ," ਬੁਰੀ ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਅਤੇ ਸੁਪਨੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਡੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਰੂਹ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੇਵਲ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਵੀ ਹੈ, ਪਰ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ ਮੈਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰੇ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ. " ਇਕ ਹੋਰ ਚਾਲ, ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਸੋਚਿਆ. ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ. ਅਯਾਲੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਘਿਆੜ ਅਤੇ ਸੋਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਮੌਕਿਆਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਚਰਵਾਹਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ. ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਇਕੋ ਸੁਪਨਾ ਆਇਆ ਹੈ." "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੁਪਨਾ ਆਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨਾਲ ਇਕ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਕ ਬੱਚਾ ਆਇਆ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਖੇਡਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਭੇਡ ਅਜਨਬੀਆਂ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਨ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਡਰ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ

ਖੇਡਣ ਲਈ. ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂ? ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ. " ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨੇ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਦੱਸੋ." "ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਾਣਾ ਪਕਾਉਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ." "ਬੱਚਾ ਮੇਰੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤਕ ਖੇਡਦਾ ਰਿਹਾ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਥੋੜਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ. "ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ, ਬੱਚੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੋਹਾਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਿਸਰ ਦੇ ਪਿਰਾਮਿਡ ਲਿਜਾਣਾ ਪਿਆ." ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਪਲ ਲਈ ਇਹ ਰੁਕਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਿਸਰੀ ਪਿਰਾਮਿਡ ਕੀ ਸਨ? ਪਰ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਆਖਿਆ. "ਫਿਰ, ਮਿਸਰੀ ਪਿਰਾਮਿਡ ਤੇ," - ਉਸਨੇ ਆਖਰੀ ਤਿੰਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਕਿ ਬਜ਼ੁਰਗ ਔਰਤ ਸਮਝ ਸਕੇ- "ਬੱਚੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਧਨ ਮਿਲੇਗਾ." ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਉੱਠਿਆ, ਦੋ ਵਾਰ. "ਔਰਤ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਚੁੱਪ ਸੀ. ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਲਏ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ. ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਚਾਰਜ ਨਾ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ." "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਦਸਵੀਂ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲੇ." ਮੁੰਡੇ ਹੱਸੇ-ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ ਉਹ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਕੋਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਪੈਸਾ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ. "ਠੀਕ ਹੈ, ਸੁਪਨਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ," ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਪਹਿਲਾਂ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਕਰਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਕੁਝ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ

ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਦੇ ਦੇਵੇ." ਅਯਾਲੀ ਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਰੇਗਾ. ਪੁਰਾਣੀ ਔਰਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹਿਰਦੇ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਮੁੜ ਸੌਂਹ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਕਿਹਾ. ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਪਨਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ. "ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਵਿਆਖਿਆ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜੋ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ." ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ: ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਪਿਰਾਮਿਡ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਹਨ. ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ. "ਮੁੰਡੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਗਿਆ. ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਪੁਰਾਣੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ! ਪਰ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਪੈਣਾ ਸੀ. ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ." "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਪਨਾ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਸੀ, ਇਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸਚਰਜ਼ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸਧਾਰਨ ਹਨ, ਸਿਰਫ ਸਿਆਣੇ ਲੋਕ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕਲਾਵਾਂ ਸਿੱਖਣੀਆਂ ਪੈ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਥੇਲੇ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ. " "ਠੀਕ ਹੈ, ਮੈਂ ਮਿਸਰ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਵਾਂਗਾ?" "ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਸੁਪਨੇ ਦਾ ਵਰਨਨ ਕਰਦੀ ਹਾਂ. ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲੀਅਤ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਟੀਆਂ ਤੋਂ ਰਹਿਣ ਲਈ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ." "ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਮਿਸਰ

ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਤਾਂ?" "ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ. ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ." ਅਤੇ ਔਰਤ ਨੇ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਕੀਤਾ; ਉਸਨੇ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਸੁਪਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ. ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਪਿਆ: ਉਹ ਕੁਝ ਖਾਣ ਲਈ ਮਾਰਕੀਟ ਗਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਇਕ ਗਹਿਣੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਖਰੀਦਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪਲਾਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇਕ ਬੈਂਚ ਲੱਭਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਨਵੇਂ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਵਾਈਨ ਇਹ ਦਿਨ ਗਰਮ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਤਾਜ਼ਗੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸੀ. ਭੇਡਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੇ ਸਨ, ਇਕ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਇਕ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ. ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ. ਇਹ ਉਹ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸਫ਼ਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਸੀ- ਉਸਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਨਵੇਂ ਦੋਸਤ ਬਣਾਏ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਖਰਚਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇੱਕੋ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਮੀਨਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਬਦਲ ਜਾਵੇ. ਜੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਦੇ ਲੋਕ ਗੁੱਸੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਹਰ ਕੋਈ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ. ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਇੱਜ਼ ਨੂੰ ਖੇਤਾਂ

ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਹੇਠਾਂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਣ ਤਕ ਉਡੀਕਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ. ਹੁਣ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨ, ਉਹ ਵਪਾਰੀ ਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਹੋਣਗੇ. ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਪਹਿਲੇ ਪੇਜ ਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਦੀ ਰਸਮ ਦਾ ਵਰਨਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਅਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਬੋਲਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ. ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਇਕ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, ਉਹ ਇਕ ਸਮੇਂ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਠਕ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇ. ਜਦ ਉਹ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਵਧੀਆ ਪਸੰਦ ਸੀ; ਦਫ਼ਨਾ ਇੱਕ ਬਰਫੀਲੀ ਦਿਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਠੰਡੇ ਹੋਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ. ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਇਕ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ. "ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?" ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਪਲਾਜ਼ਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ. "ਕੰਮ ਕਰਨਾ," ਇਸ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਸੁੱਖ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੜ੍ਹਨ ਤੇ ਧਿਆਨ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ. ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਵਪਾਰੀ ਦੀ ਧੀ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਢਿੱਲੇ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜੋ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ. ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਸੋਚਿਆ ਸੀ; ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੁੜੀ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਭੇਡ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕੁਝ ਚੰਗੀਆਂ

ਕਹਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ. ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਉਸਨੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਸਨ. ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਇਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੇ ਗੱਲਬਾਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ. ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਥੱਕਿਆ ਅਤੇ ਪਿਆਸਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਨਿੰਬੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੋਤਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਆਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਬਜ਼ੁਰਗ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ. ਪਰ ਬਿਰਧ ਆਦਮੀ ਬੋਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਤਾਬ ਕੀ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਲੜਕੇ ਨੇ ਬੇਈਮਾਨੀ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬੈਂਚ ਵੱਲ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਰਧ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ. ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੋਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕੱਢਿਆ - ਪਹਿਲਾ, ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਟਾਈਟਲ ਕਿਵੇਂ ਉਚਾਰਣਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਦੂਜੀ, ਕਿ ਜੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਬੈਂਚ ਬਦਲਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਗੇ. "ਹੀਮ ..." ਪੁਰਾਣੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਫੁੱਟਪਾਥ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਆਬਜੈਕਟ ਸੀ. "ਇਹ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਿਤਾਬ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ." ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਲੱਗਾ. ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ

ਲਿਆ ਸੀ. ਅਤੇ ਜੇ ਕਿਤਾਬ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੁੱਢੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਲੜਕੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਹੋਰ ਲਈ ਬਦਲਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ. "ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਕਿਤਾਬ ਹੈ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਇਕੋ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ," ਬੁਢਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ "ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਦੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਵਰਨਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਆਖਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਝੂਠ ਮੰਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ." "ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਝੂਠ ਕੀ ਹੈ?" ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਪੂਰੀ ਹੈਰਾਨ "ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ: ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਤੇ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਆਪਣਾ ਕੰਟਰੋਲ ਗੁਆ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਿਸਮਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਝੂਠ ਹੈ." "ਇਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮੈਂ ਪਾਦਰੀ ਬਣਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਕ ਅਯਾਲੀ ਬਣਨ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ." "ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ," ਪੁਰਾਣੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਫ਼ਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ." "ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਸੋਚਦੀ ਸੀ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ. ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ, ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਕਿਤਾਬ ਦੁਆਰਾ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਛਪਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ. ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਅਜੀਬ ਸਨ. ਉਹ ਇੱਕ ਅਰਬ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਅਫਰੀਕਾ ਸਿਰਫ Tarifa ਤੱਕ ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਸੀ; ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕਿਸ਼ਤੀ ਦੁਆਰਾ ਤੰਗ ਪੰਗਤੀਆਂ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ. ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਅਰਬਾਂ ਦਿਨ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਸ਼ਾਪਿੰਗ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅਜੀਬ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਦੇ ਸਨ . "ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਹੋ?" ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ.. "ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਥਾਨਾਂ ਤੋਂ." "ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਥਾਨਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਮੈਂ ਇਕ ਅਯਾਲੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਈ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ, ਇਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਭਵਨ ਨੇੜੇ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ. ਇਹ ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਹੈ." "ਤਾਂ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਸਲੇਮ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਸੀ."

ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਲੇਮ ਕਿੱਥੇ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ. ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪਲਾਜ਼ਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ. ਉਹ ਆ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਅਸਤ ਜਾਪਦੇ ਸਨ. "ਇਸ ਲਈ, ਸਲੇਮ ਕਿਹੜਾ ਹੈ?" ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਕੁਝ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੁਰਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ "ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ ਰਿਹਾ ਹੈ." ਅਜੇ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਨਹੀਂ. ਪਰ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਲੇਮ ਅੰਡੋਲਾਸੀਆ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਜੇ ਇਹ ਸਨ ਤਾਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ. "ਅਤੇ ਸਲੇਮ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ?" ਉਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ "ਸਲੇਮ ਵਿਚ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ?" ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਹੱਸੇ. "ਠੀਕ ਹੈ, ਮੈਂ ਸਲੇਮ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹਾਂ!"

ਲੋਕ ਅਜੀਬ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ, ਜੋ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਾਲ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਅਜੇ ਵੀ ਵਧੀਆ ਹੈ. ਉਹ

ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਅਜੀਬ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਗੱਲਬਾਤ ਕਿਵੇਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਹੈ "ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹੈ ਮਲਕਿਸਿਦਕ," ਬੁਢਾ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿੰਨੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਹਨ?" "ਕਾਫ਼ੀ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ. ਉਹ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ. "ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ. ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੀ ਭੇਡ ਹੈ." ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਚਿੜਚਿੜ ਆ ਰਹੀ ਸੀ. ਉਹ ਮਦਦ ਲਈ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਸੀ ਇਹ ਉਹ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਾਈਨ ਦਾ ਪਾਣੀ ਮੰਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ. "ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਦਿਓ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਮੈਂ ਜਾਵਾਂਗੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਚਲੀ ਜਾਵਾਂਗੀ." "ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਦੇ ਦੇਵੋ," ਬੁਢਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਗੁਪਤ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਕਿਵੇਂ ਲੱਭਣੇ ਹਨ." ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਯਾਦ ਆਇਆ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਉਸ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਸਪਸ਼ਟ ਸੀ. ਬੁੱਢਾ ਔਰਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ-ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਸੀ - ਉਸ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਲੱਭਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਸ਼ਾਇਦ ਇਕ ਜਿਪਸੀ ਸੀ, ਵੀ. ਪਰ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕੁਝ ਵੀ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ,

ਬੁਢੇ ਬੰਦੇ ਨੇ ਝੁਕ ਕੇ ਇਕ ਸੋਟੀ ਚੁੱਕੀ ਅਤੇ ਪਲਾਜ਼ਾ ਦੀ ਰੇਤ ਵਿਚ ਲਿਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ. ਉਸ ਦੀ ਛਾਤੀ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਤੀਬਰਤਾ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਕਿ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਉਸ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਸੀ, ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੋਪ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕੀਤਾ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਢੁਕਵਾਂ ਸੀ. ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਠੀਕ ਹੋ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਉਸ ਰੇਡ ਵਿਚ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ. ਉੱਥੇ, ਉਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਪਲਾਜ਼ਾ ਦੀ ਰੇਤ ਵਿਚ, ਲੜਕੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਪੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਸੈਮੀਨਾਰ ਵਿਚ ਉਹ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ. ਉਸ ਨੇ ਵਪਾਰੀ ਦੀ ਧੀ ਦਾ ਨਾਮ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਹੀਆਂ ਸਨ

*

"ਮੈਂ ਸਲੇਮ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹਾਂ," ਬੁਢਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ.

"ਇਕ ਰਾਜਾ ਚਰਵਾਹੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਿਉਂ ਕਰਦਾ ਹੈ?" ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ "ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ. ਪਰ ਆਖਣਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਲੱਭਣ ਵਿਚ ਸਫ਼ਲ ਹੋ ਗਏ ਹੋ." ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ "ਕਿਸਮਤ" ਕੀ ਸੀ. "ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ. ਹਰ ਕੋਈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਵਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕਿਸਮਤ ਕੀ ਹੈ

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ, ਸਭ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸੰਭਵ ਹੈ. ਸਾਨੂੰ ਸੁਪਨੇ ਤੋਂ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਲਈ ਤਰਸਦੇ ਹਨ. ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਸਮਾਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਰਹੱਸਮਈ ਤਾਕਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ. ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਭਾਵੁਕ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ. ਪਰ ਉਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ "ਰਹੱਸਮਈ ਤਾਕਤ" ਕੀ ਸੀ; ਵਪਾਰੀ ਦੀ ਧੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ!

"ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ. ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਗ੍ਰਹਿ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਸੱਚਾਈ ਹੈ: ਜੋ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਜਾਂ ਜੋ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਛਾ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੀ ਰੂਹ ਵਿੱਚ ਉਤਪੰਨ ਹੋਈ ਹੈ. "ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਫਿਰ ਵੀ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਵਪਾਰੀ ਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ?" "ਹਾਂ, ਜਾਂ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਖੋਜ ਵੀ. ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਰੂਹ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ਿਆ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਅਹਿਸਾਸ, ਈਰਖਾ ਅਤੇ ਈਰਖਾ ਕਰਕੇ. ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਇਕੋ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ. "ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਸਾਰਾ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ

ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਜ਼ਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ."

ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਚੁੱਪ ਸਨ, ਪਲਾਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਲੋਕ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਇਹ ਉਹ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ। "ਤੁਸੀਂ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਇੱਜੜ ਕਿਉਂ ਪੀਂਦੇ ਹੋ? "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸਫ਼ਰ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।" ਪੁਰਾਣੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਪਲਾਜ਼ਾ ਦੇ ਇੱਕ ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ ਆਪਣੀ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਬੇਕਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। "ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਬੰਦਾ ਵੀ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਬੇਕਰੀ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਪੈਸਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਬਿਤਾਉਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਮਰੱਥ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੇਲੇ, ਉਹ ਜੋ ਉਹ ਸੁਪਨੇ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। " "ਉਸ ਨੇ ਅਯਾਲੀ ਬਣਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਠੀਕ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ," ਉਸ ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਲੇਕਿਨ ਭੇਡਰਾਂ ਨੂੰ ਅਯਾਲੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਲੋਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।" ਬੇਕਰਜ਼ ਕੋਲ ਘਰਾਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਚਰਵਾਹੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਪਾਰੀ ਦੀ ਧੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਿਆਂ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਰਦ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਦੇ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਬੇਕਰ ਸੀ। ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਚਰਵਾਹੇ ਅਤੇ ਪਕਵਾਨਾਂ ਬਾਰੇ ਲੋਕ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨਾਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪੱਤਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੇਜ ਪੜ੍ਹਨ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਸੀ. "ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਕਿਉਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ?" "ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ. ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ." "ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੀਨ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ?" "ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ. ਕਦੇ-ਕਦੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੱਲ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ. ਹੋਰ ਵਾਰ, ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਲ ਤੇ, ਮੈਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਲਈ ਅਸਾਨ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ. ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਕੰਮ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਹੈ."

ਪੁਰਾਣੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਇਕ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਈਨਰ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਦਾ ਰੂਪ ਲਿਆ ਸੀ. ਮਨੀਰ ਪੰਛੀ ਦੇ ਲਈ ਮਾਈਨਿੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ. ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਖਾਸ ਦਰਿਆ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੰਨੇ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਲੱਖਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਪੱਥਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ. ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਵਾਲਾ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਜੇ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਕ ਹੋਰ ਪੱਥਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ - ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜੇਮਾਹੀ ਲੱਭਣੀ ਪਵੇਗੀ. ਕਿਉਂਕਿ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਨੇ

ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਸਭ ਕੁਝ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਖਾਣੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤਕ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ. ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੰਜ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ. ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੇ ਇਸ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਥੇ, ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਪੱਥਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਖੂਬਸੂਰਤ ਪੰਨੇ ਸੀ.

ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਲੋਕ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੈ," ਇੱਕ ਖਾਸ ਕੁੜੱਤਣ ਦੇ ਨਾਲ. "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਲਈ ਉਹ ਇਸ ਤੇ ਬਹੁਤ ਛੇਤੀ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਉਹੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ." ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਖਜ਼ਾਨੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਸੀ. "ਖਜ਼ਾਨਾ ਪਾਣੀ ਵਗਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਫਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ," ਬੁਢਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਜੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ, ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਇੱਜੜ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ." "ਮੇਰੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਕੀ ਹੈ?" ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਵਾਅਦਾ ਕਰਕੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿਓਗੇ." ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਖਜ਼ਾਨੇ

ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਜਿਪਸੀ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। "ਜਿਪਸੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਹਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ," ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕੀਮਤ ਹੈ। ਇਹ ਜੋ ਚਾਨਣ ਦੇ ਵਾਰੀਅਰਜ਼ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।" ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਨੇ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ, ਉਸੇ ਵੇਲੇ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇੱਜ਼ਤ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਗੁਪਤ ਖਜ਼ਾਨਾ ਕਿਵੇਂ ਲੱਭਣਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਪਲਾਜ਼ਾ ਦੇ ਕੋਨੇ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ।

*

ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਹ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਤਣਾਅ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੰਦਾ ਸਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਬੇਕਰੀ ਨੂੰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰੋਟੀ ਖਰੀਦੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਬੇਕਰ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ ਉਸ ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੋਚਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਬੇਕਰ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਬਿਤਾਉਂਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੁੰਡੇ ਬੇਕਰ ਨੂੰ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਜ਼ਕ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ

ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਫ਼ਾਟਕ ਉੱਤੇ ਆ ਗਿਆ. ਉੱਥੇ ਇਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਕ ਖਿੜਕੀ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਅਫਰੀਕਾ ਨੂੰ ਟਿਕਟ ਖਰੀਦੀ ਸੀ. ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਿਸਰ ਅਫਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਸੀ"ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹਾਂ?" ਖਿੜਕੀ ਪਿੱਛੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ "ਸ਼ਾਇਦ ਭਲਕੇ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਦੂਰ ਚਲੇ ਜਾਣਾ. ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਭੇਡ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕੰਢੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ. ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਡਰਾ ਰਿਹਾ ਸੀ.

"ਇਕ ਹੋਰ ਸੁਪਨਾਮੁਖੀ," ਟਿਕਟ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਹਾਇਕ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਤੁਰਦਿਆਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ "ਉਸ ਕੋਲ ਸਫ਼ਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ." ਟਿਕਟ ਖਿੜਕੀ ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇੱਜੜ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਅਯਾਲੀ ਹੋਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਉਹ ਚਰਵਾਹੀ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਸੀ: ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਚੁੱਕਣਾ ਹੈ, ਗਰਭਵਤੀ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਬਘਿਆੜਾਂ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ. ਉਹ ਅੰਡਲਾਸੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਅਤੇ ਚਰਾਂਦਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ. ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਸਹੀ ਮੁੱਲ ਕੀ ਸੀ. ਉਸ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਲੰਬਾ ਰਸਤਾ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰ ਦੀ ਸਥਿਰਤਾ ਲਈ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ. ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਮਹਿਲ ਦੇ ਪਿਛੇ ਲੰਘਿਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਵਾਪਸੀ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਈ, ਅਤੇ ਪੱਥਰ ਦੀ

ਚੜ੍ਹਤ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿ ਕੰਧ ਦੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਚਲੀ ਗਈ।
ਉੱਥੋਂ ਉਹ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਨੂੰ ਦੂਰੀ ਵਿਚ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਨੇ
ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਰਾਸ
ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸਪੇਨ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ।

ਉਹ ਉਸ ਪੂਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਬੈਠਿਆ ਸੀ,
ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਪਲਾਜ਼ਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਬੁੱਢੇ
ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਪਲ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿਓ ਜਿਸ
ਵਿਚ ਮੈਂ ਉਸ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ।
ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਔਰਤ ਲੱਭਣ ਆਇਆ ਸੀ ਜੋ
ਆਪਣੇ ਸੁਪਨੇ ਦਾ ਅਰਥ ਕੱਢ ਸਕੇ। ਨਾ ਹੀ ਔਰਤ ਤੇ ਨਾ ਹੀ
ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਇਕ
ਅਯਾਲੀ ਸੀ। ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ ਜੋ ਹੁਣ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ
ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਕਿ
ਚਰਵਾਹੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਉਹ ਆਪਣੇ
ਇੱਜ਼ਦ ਦੇ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਸੀ: ਉਹ ਜਾਣਦਾ
ਸੀ ਕਿ ਲੰਗੜੇ ਕਿਹੜੇ ਲੋਕ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੁਣ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ
ਦਾ ਜਨਮ ਦੇਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਅਰਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਉਹ
ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਚੁੱਕਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ
ਮਾਰਨਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ,
ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ।

ਹਵਾ ਉੱਠਣ ਲੱਗ ਪਈ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹਵਾ: ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ
ਮਾਲਟਾ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਉੱਤੇ ਮੁਰਾਸ ਭੂਮੱਧ ਸਾਗਰ ਦੇ
ਪੂਰਬੀ ਪਾਸੇ ਪੂਰਬ ਦੇ ਲੇਵੈਂਟ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ। Levanter ਦੀ

ਤੀਬਰਤਾ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ. ਇੱਥੇ ਮੈਂ, ਮੇਰੇ ਇੱਜੜ ਅਤੇ ਖਜਾਨੇ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ, ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਸੋਚਿਆ. ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨੀ ਪੈਣੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਆਦੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਵਪਾਰੀ ਦੀ ਧੀ ਵੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਇੱਜੜ ਜਿੰਨੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ. ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਉਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਿਆ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ: ਉਸ ਲਈ ਹਰ ਦਿਨ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਹਰ ਦਿਨ ਅਗਲੀ ਜਿਹੀ ਸੀ, ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਆਪਣੀਆਂ ਜਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਨਣ ਵਿਚ ਅਸਫ਼ਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ. ਹਰ ਦਿਨ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜੀ, ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕਿਲੇ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ. ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਹਾਂ. ਭੇਡ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮੇਰੇ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਵੀ, ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਸੋਚਦਾ ਹੈ. ਉਹ ਬੈਠ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਪਲਾਜ਼ਾ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ. ਲੋਕ ਬੇਕਰ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ-ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ. ਇਕ ਨੌਜਵਾਨ ਜੋੜੇ ਬੈਂਚ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੁੰਮਿਆ.

"ਉਹ ਬੇਕਰ ..." ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ ਸੋਚੇ. ਮਜ਼ਦੂਰ ਅਜੇ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ. ਇਹ ਹਵਾ ਮੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਈ ਸੀ, ਹਾਂ, ਪਰ ਇਸਨੇ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਅਤੇ ਘੁੰਮੀ ਵਾਲੀਆਂ

ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਗੰਧ ਵੀ ਲਿਆਂਦੀ ਸੀ ਇਹ ਇਸ ਨਾਲ ਪਸੀਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਣਜਾਣਿਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲਈ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਸੋਨਾ ਅਤੇ ਸਾਹਿਤ ਲਈ ਅਤੇ ਪਿਰਾਮਿਡਜ਼ ਲਈ. ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਹਵਾ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਈਰਖਾ ਭਰੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਵੀ ਇਸੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ. ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਭੇਡ, ਵਪਾਰੀ ਦੀ ਧੀ ਅਤੇ ਅੰਡੇਲੂਸੀਆ ਦੇ ਖੇਤ ਉਸ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਕਦਮ ਸਨ. ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮੁੰਡੇ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਬੁਢੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ. ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਛੇ ਭੇਡਾਂ ਲਿਆਏ.

"ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਖ਼ੀਦੇ." ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਕ ਅਯਾਲੀ ਹੋਣ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਲੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇਕ ਵਧੀਆ ਸ਼ਾਇਰੀ ਸੀ. "ਇਹ ਉਹੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ," ਬੁਢਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਇਸ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕਾਰਡ ਖੇਡਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਲਗਭਗ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ." ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਹੈ?" "ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਤਾਕਤ ਹੈ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਭੁੱਖ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸੁਆਦ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ." ਫਿਰ ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੇ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਲੰਗੜੇ ਸੀ. ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭੇਡ ਝੁੰਡ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ

ਉਂਨ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕਰਦਾ ਸੀ. "ਖਜਾਨਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?" ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ.

"ਇਹ ਪਿਰਾਮਿਡ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਹੈ." ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਡਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਬੁੱਢਾ ਔਰਤ ਨੇ ਇਕੋ ਗੱਲ ਕਹੀ ਸੀ. ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ. "ਖਜਾਨੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਮਾਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ. ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਰੱਬ ਨੇ ਇਕ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ. ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਜਵਾਬ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਕ ਬਟਰਫਿਲ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਵਿਚਕਾਰ ਝੜਪ ਹੋ ਗਿਆ. ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਦਾਦੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤਿਤਲੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਸਨ. ਕੁਚਲੀਆਂ ਵਾਂਗ ਅਤੇ ਉਮੀਦਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਰਲੀਆਂ ਅਤੇ ਚਾਰ ਪੱਤਾ ਕਲੋਵਰ "ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ," ਬੁੱਢਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਹ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੜਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ. "ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਾਦੇ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਹੈ. ਇਹ ਵਧੀਆ ਹਨ." ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੋਪ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਵੇਖਿਆ, ਕੇ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਭਾਰੀ ਸੋਨੇ ਦੀ ਕਸਰ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਜੋ ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ. ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਦੇਖਿਆ ਸੀ. ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਸੀ! ਉਹ ਚੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਭੇਸ ਬਦਲਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਓ," ਇਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਕ ਸਫੈਦ ਪੱਥਰ ਅਤੇ ਇਕ ਕਾਲਾ ਪੱਥਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੀਨੇਪਟਰ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ.

"ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਰੀਮ ਅਤੇ ਥੰਮੀਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਕਾਲਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ 'ਹਾਂ' ਅਤੇ 'ਵਾਈਟ' ਨਹੀਂ. ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਭੁਲਾਵਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨਗੇ. ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੋ.

"ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ. ਖੈਸ਼ ਪਿਰਾਮਿਡਜ਼ ਵਿਚ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਛੇ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਪਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ. ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਥੈਲੇ ਵਿਚ ਪੱਥਰ ਪਾਏ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਉਹ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਲਵੇਗਾ" ਇਹ ਨਾ ਭੁੱਲੋ ਕਿ ਜੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਕੇਵਲ ਇਕ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲੇ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਆਪਣੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਨਾ ਭੁੱਲੋ. "ਪਰ ਮੈਂ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ.

"ਇਕ ਖਾਸ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਭੇਤ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ." ਇਸ ਲੜਕੇ ਨੇ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਘੁੰਮਾਇਆ, ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਇੱਕ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਭਵਨ ਤੇ ਆਇਆ. ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਮਨੁੱਖ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ. "ਭਾਵੇਂ ਇਕ ਸੰਤ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸਾਡਾ ਨਾਇਕ, ਭਵਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੇ, ਗਤੀਵਿਧੀ ਦਾ ਇਕ ਛੱਤ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ: ਵਪਾਰਕ ਆਏ ਅਤੇ ਗਏ, ਲੋਕ ਕੋਨਿਆਂ ਵਿਚ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਇਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਨਰਮ ਸੰਗੀਤ ਖੇਡ

ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ
ਸੁਆਦੀ ਭੋਜਨ ਦੇ ਪਲੈਟਰਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਮੇਜ਼ ਸੀ।
ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਆਦਮੀ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ
ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਦੋ ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਉਡੀਕ
ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ

"ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਮਨੁੱਖ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਿਉਂ
ਆਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਭੇਤ
ਬਾਰੇ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਅਜੇ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ .ਉਸ ਨੇ ਸੁਝਾਅ
ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੁੰਡਾ ਮਹਿਲ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋ
ਘੰਟਿਆਂ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ."ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ
ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਾਂਗਾ," ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ
ਇਕ ਚਮਚਾ ਸੌਂਪਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਤੇਲ ਦੇ ਦੋ ਤੁਪਕੇ ਹੋਏ. 'ਜਦੋਂ
ਤੁਸੀਂ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋ, ਤੇਲ ਨੂੰ ਫੈਲਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ
ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਚਮਚਾ ਲੈ."ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਚੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ
ਮਹਿਲ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਚੱਕਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ
ਅੱਖਾਂ ਰੱਖੀਆਂ. ਦੋ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਉਹ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਵਾਪਸ
ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਆਦਮੀ ਸੀ. "ਖੂਹ' ਨੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਮਨੁੱਖ
ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, 'ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਫ਼ਾਰਸੀ ਦੇ ਟੇਪਸਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜੋ
ਮੇਰੇ ਡਾਈਨਿੰਗ ਹਾਲ ਵਿਚ ਲਟਕ ਰਹੇ ਹਨ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ
ਬਾਗ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਮਾਸਟਰ ਮਾਲੀ ਨੂੰ ਦਸ ਸਾਲ
ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਲਾਈਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿਚ ਸੋਹਣੇ ਚਮੜੇ ਦੇਖੇ
ਸਨ? ? "ਇਹ ਮੁੰਡਾ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਕਿ
ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ .ਉਸ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਚਿੰਤਾ ਇਹ

ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਉਸ ਤੇਲ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ।

ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ: 'ਫੇਰ ਵਾਪਸ ਜਾਓ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅਜੂਬਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ।' ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਆਦਮੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।" ਮੁਸਕਰਾ ਕੇ, ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਚਮਚਾ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮਹਿਲ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਇਸ ਵਾਰ ਛੱਤ ਅਤੇ ਕੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਕਲਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਉਸਨੇ ਬਾਗ, ਉਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਪਹਾੜ, ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵੇਖੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੁਆਦ ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। "ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਤੇਲ ਦੀ ਤੌਣ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਕੀ ਹੈ?" ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ। "ਉਸ ਨੇ ਚੱਮਚ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ, ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਤੇਲ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ।" ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਮਰਦਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, " ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਕ ਸਲਾਹ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹਾਂ। 'ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਰਾਜ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਜੂਬਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਚਮਚ ਉੱਤੇ ਤੇਲ ਦੇ ਤੁਪਕੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ . ' "ਆਜ਼ੜੀ ਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਉਹ ਉਹੀ ਕਹਾਣੀ ਸਮਝ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਇਕ ਅਯਾਲੀ ਸਫ਼ਰ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬੁੱਢੇ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਕਈ ਅਜੀਬ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਕੀਤੇ। ਫਿਰ, ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਉਹ ਦੂਰ ਚਲੇ ਗਏ।

*

Tarifa ਵਿੱਚ ਉੱਚੇ ਬਿੰਦੂ ਤੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਕਿਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੂਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਸ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਉਪਰੋਂ, ਕੋਈ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਦੀ ਝਲਕ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਸਲੇਮ ਦਾ ਰਾਜਾ ਮਲਕੀਸੀਦਿਕ, ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਕੰਧ ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਲੇਵ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ. ਭੇਡ ਨੇੜਿਓਂ ਘਬਰਾਇਆ, ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਅਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਕੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਹੀ ਸੀ. ਮਲਕਿ-ਸਿਦਕ ਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਬੰਦਰਗਾਹ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਰਾਹ ਕੱਢਿਆ ਸੀ. ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇਗਾ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਦਸਵੰਧ ਫ਼ੀਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਦੇ ਵੀ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ. ਇਹ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਸੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਪਰ ਸਲੇਮ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਆਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਸਫਲ ਹੋਵੇਗਾ. ਇਹ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਛੇਤੀ ਹੀ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਭੁਲਾਉਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ. ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਲਈ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ. ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਖਿਆ, "ਮੈਂ ਸਲੇਮ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਲਕ ਸੀ. ਉਹ ਅਕਾਸ਼ਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸ਼ਰਮ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਅਰਥ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਿਅਰਥ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ. ਪਰ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ

ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਦੇ ਕਦੇ ਆਪਣੇ 'ਤੇ ਘਮੰਡ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।'

*

ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਕਿੰਨਾ ਅਜੀਬ ਹੈ, ਇਸ ਲੜਕੇ ਨੇ ਸੋਚਿਆ।

ਉਹ ਇਕ ਬਾਰ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਟੈਂਜਿਅਰ ਦੀਆਂ ਤੰਗ ਗਲੀਆਂ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੂਜੀ ਪੱਤੀਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਪਾਈਪ ਤੋਂ ਤਮਾਕੂਨੋਸ਼ੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਕੁਝ ਹੀ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਆਦਮੀ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਘੁੰਮਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਨੂੰ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਜੋ ਕਿ ਟਾਵਰ ਦੇ ਸਿਖਰ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੁੱਪ-ਚੁਪੀਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਗੋਡੇ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਪਾਏ। "ਕਾਫ਼ਿਲਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। ਚਰਚ ਵਿਚ ਇਕ ਬੱਚੇ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਿੱਟੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸੇਂਟ ਸੈਂਟੀਆਗੋ ਮਾਲਾਮੋਰਸ ਦੀ ਮੂਰਤ ਵੱਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਤਲਵਾਰ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਬੀਮਾਰ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਇਕੱਲਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ। ਕਾਫ਼ਿਕਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਦਿੱਖ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਹਲੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਕ ਵਿਸਥਾਰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਸਨ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਰ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਖਜਾਨੇ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਅਰਬੀ ਬੋਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਇਕ ਪੀਣ ਲਈ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ

ਜੋ ਅਗਲੇ ਟੇਬਲ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ. ਇਹ ਇੱਕ ਕੌੜੀ ਚਾਹ ਬਣਨ ਲਈ ਨਿਕਲਿਆ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਵਾਈਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨੀ ਪੈਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਨਾ ਸੀ. ਉਸ ਦੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਥੱਲੇ ਵਿਚ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪੈਸਾ ਵਿਚ ਜਾਦੂ ਸੀ. ਜਿਸ ਕੋਲ ਪੈਸਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ. ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਹੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ, ਉਹ ਪਿਰਾਮਿਡਾਂ ਵਿਚ ਹੋਣਗੇ. ਇਕ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਛੇ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਹੋਣਾ. ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਅਤੇ ਭੁਲੇਖੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁੰਡਾ ਢਲਾਣ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਤਰਖਾਣਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ. ਜੀ ਹਾਂ, ਬੁਢਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ: ਜਦੋਂ ਮੁੰਡਾ ਅੰਡਲੂਸ਼ਿਆ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉਹ ਰਸਤਾ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਖਾਸ ਪੰਛੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸੱਪ ਨੇੜਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਸੀ. ਭੇਡ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ ਕਿਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ, ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ. ਚਾਹ ਘੱਟ ਕਠਨਾਈ ਲੱਗਦਾ ਸੀ "ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈ?" ਉਸ ਨੇ

ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿਚ ਇਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ.ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਮਿਲੀ. ਉਹ ਤਰਖਾਣਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ "ਤੁਸੀਂ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਬੋਲਦੇ ਹੋ?" ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ. ਨਵੇਂ ਆਉਣ ਦਾ ਪੱਛਮੀ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿਚ ਇਕ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਚਮੜੀ ਦਾ ਰੰਗ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਸੀ. ਉਹ ਉਹੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਉਚਾਈ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਸੀ. "ਇੱਥੇ ਲਗਭਗ ਹਰ ਕੋਈ ਸਪੇਨੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ. ਅਸੀਂ ਸਪੇਨ ਤੋਂ ਕੇਵਲ ਦੋ ਘੰਟੇ ਹਾਂ." "ਬੈਠ ਜਾਉ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਦਿਓ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਕ ਗਲਾਸ ਵਾਈਨ ਮੰਗੋ, ਮੈਂ ਇਸ ਚਾਹ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ." ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਰਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ." "ਇੱਥੇ ਧਰਮ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਹਨ."

ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਰਾਮਿਡਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ. ਉਹ ਲਗਭਗ ਆਪਣੇ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ. ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਅਰਬ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲੈਣ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਕੁਝ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜੋ ਬੁਢਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ. "ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੈ ਜਾਓ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ. ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਗਾਈਡ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ." "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਾ ਹੈ?" ਨਵੇਂ ਆਏ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ. ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ

ਕਿ ਬਾਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਆਦਮੀ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਬੇਚੈਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ. ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਗਾਈਡ ਲੱਭੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਖੁੰਝਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ.

ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਸਹਾਰਾ ਰੇਗਿਸ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ". "ਅਤੇ ਇਹ ਕਰਨ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ. ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ." ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਸਵਾਲ ਹੈ. ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਆਦਮੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ. ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਚ ਤੱਕ ਪੈਸੇ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਬਾਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਆ ਕੇ ਵੇਖਿਆ, ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਅਰਬੀ ਵਿਚ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਬਾਰ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਚਿੜਚਿੜ ਹੋ ਗਈ. "ਆਓ ਅਸੀਂ ਇੱਥੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਜਾਈਏ" ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਵਾਂ ਆਗਮਨ. "ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਵਾਂ." ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਮਿਲੀ. ਉਹ ਬਿਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਠਿਆ, ਪਰ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ. ਮੁੰਡਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀ ਅਤੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਉਸ ਦੇ ਨਵੇਂ ਮਿੱਤਰ ਨੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਖਿੱਚ ਲਿਆ. "ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਸੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ," ਉਸ ਨੇ

ਕਿਹਾ. "ਟੈਂਜਿਏਰ ਬਾਕੀ ਦੇ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਇਹ ਇੱਕ ਬੰਦਰਗਾਹ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਬੰਦਰਗਾਹ ਦਾ ਚੋਰ ਹੈ."

ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਦੋਸਤ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪੈਸਾ ਕੱਢ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਲਿਆ. "ਅਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਤੱਕ ਪਿਰਾਮਿਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ," ਦੂਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਪੈਸਾ ਲੈ ਕੇ. "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਉਠ ਖ਼ਰੀਦਣੇ ਪੈਣਗੇ." ਉਹ ਟੈਂਜਿਅਰ ਦੀਆਂ ਤੰਗ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਚਲੇ ਗਏ. ਹਰ ਥਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਆਈਟਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਟਾਲ ਹੁੰਦੇ ਸਨ. ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪਲਾਜ਼ਾ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਮਾਰਕੀਟ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ. ਉਥੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕ ਸਨ, ਬਹਿਸ, ਵੇਚਣ ਅਤੇ ਖਰੀਦਣ; ਤੰਬਾਕੂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਤੰਬਾਕੂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਤ ਕੀਤੇ ਕਾਰਪੈਟ ਪਰ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਦੇ ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਸਹੇਲੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ. ਸਭ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ. ਉਹ ਉਸ ਅਜੀਬ ਜਿਹੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ. ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਾਂਗਾ." ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨਾਲੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੀ.

ਅਚਾਨਕ, ਉਥੇ ਉਸ ਭਰਮ ਦੀ ਗੜਬੜੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਖੂਬਸੂਰਤ ਤਲਵਾਰ ਦੇਖੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਮਛਲੀ ਨੂੰ ਚਾਂਦੀ ਵਿੱਚ ਉਭਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੈਂਡਲ ਕਾਲਾ

ਸੀ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਿਸਰ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਲਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਉਸ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਤਲਵਾਰ ਕਿੰਨੀ ਖਰਚਾ ਹੈ।" ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਤਿਲਕ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਲਈ ਧਿਆਨ ਭੰਗ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਦਿਲ ਬਿਖਰ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਅਚਾਨਕ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਕੁਚਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਮਿਲੇਗਾ ਉਸ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੁੰਦਰ ਤਲਵਾਰ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਹੌਸਲੇ ਨੂੰ ਤੌਹੀਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕ ਆਉਂਦੇ ਅਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਰੌਲਾ-ਰੱਪਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਭੇਜਨ ਦੀ ਮਹਿਕ ... ਪਰ ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਮੁੰਡੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋ ਗਏ। ਉਸ ਨੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ। ਜਿਉਂ ਹੀ ਉਹ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਕ ਪਾਦਰੀ ਨੇੜੇ ਦੇ ਟਾਵਰ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਜੱਗਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ ਵਿਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਛੂਹਿਆ, ਅਤੇ ਮੰਤਰ ਉੱਠਿਆ। ਫਿਰ, ਵਰਕਰ ਐਟੀ ਦੀ ਕਲੋਨੀ ਵਾਂਗ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਟਾਲਾਂ

ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ. ਸੂਰਜ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਸਦੇ ਟ੍ਰੈਜੈਕਟਰੀ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਲਾਜ਼ਾ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸਫੈਦ ਘਰਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੁਕਿਆ ਨਾ ਹੋਵੇ. ਉਹ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਇਕ ਹੋਰ ਮਹਾਦੀਪ 'ਤੇ ਸੀ, ਜੋ ਹਾਲੇ ਵੀ ਸੱਠ ਭੇਡਾਂ ਵਾਲਾ ਇਕ ਅਯਾਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਦਾ ਸੀ. ਉਸ ਸਵੇਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰਨਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਦਾ ਸੀ. ਪਰ ਹੁਣ, ਜਦੋਂ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਲੱਗਾ, ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਸੀ ਉਹ ਹੁਣ ਕੋਈ ਅਯਾਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਸਨ. ਇਹ ਸਭ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਹੋਇਆ, ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਸੋਚਿਆ. ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਫ਼ਸੋਸ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸੋਗ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਜੀਵਨ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ.

ਉਹ ਇੰਨਾ ਸ਼ਰਮਸਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ. ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਰੋਏ ਨਹੀਂ ਸਨ. ਪਰ ਬਜ਼ਾਰ ਖਾਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਘਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਰੋਇਆ. ਉਹ ਰੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਗਲਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਫਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਰੀਕੇ

ਬਦਲੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਲੋਕ ਮੈਨੂੰ ਆਉਣ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਵੇਖਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ। ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਉਦਾਸ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੋੜੇ ਅਤੇ ਬੇਵਕੂਫ ਬਣਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਖਜਾਨਾ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਥੋੜਾ ਹਾਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਹਾਂ।

ਉਸ ਨੇ ਵੇਖ ਲਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਧਨ-ਦੌਲਤ ਪਿੱਛੇ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਮੁੰਦਰੀ ਸੈਨਵਿਚ ਤੋਂ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਬਚਿਆ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਖਾਧਾ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਲੱਭਿਆ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਭਾਰੀ ਕਿਤਾਬ, ਉਸ ਦੀ ਜੈਕੇਟ ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਪੱਥਰਾਂ ਸਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਪੁਰਾਣੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੱਥਰਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਰਾਹਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਛੇ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦੀ ਗੱਦੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਦੋ ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰ ਰੱਖੇ ਸਨ। ਉਹ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਿਟਰਨ ਟਿਕਟ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਮੈਂ ਚੁਸਤ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਉਂਚ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿਚ ਰੱਖ ਸਕਣ। ਇਹ ਇੱਕ ਬੰਦਰਗਾਹ ਸ਼ਹਿਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪੋਰਟ

ਕਸਬੇ ਚੋਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ.

ਹੁਣ ਉਹ ਸਮਝ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਾਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਇੰਨਾ ਬੇਚੈਨ ਕਿਉਂ ਹੋਇਆ ਸੀ: ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਆਦਮੀ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਾ ਕਰੋ. "ਮੈਂ ਹਰ ਕਿਸੇ ਵਰਗਾ ਹਾਂ - ਮੈਂ ਕੀ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ." ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਪੱਥਰ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀਆਂ, ਉਹਦੇ ਤਾਪਮਾਨ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਤਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ. ਉਹ ਉਸਦੇ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਸਨ. ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਈ. ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, "ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਸਾਰਾ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ. ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਉਹੀ ਗੱਲ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ. ਉੱਥੇ ਉਹ ਖਾਲੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾਮ ਦੇ ਇਕ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਤ ਭੇਦ ਦੀ ਰਖਵਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਭੇਡ. ਪਰ ਪੱਥਰਾਂ ਦਾ ਸਬੂਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਰਾਜਾ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ- ਇਕ ਰਾਜਾ ਜਿਹੜਾ ਲੜਕੇ ਦੇ ਅਤੀਤ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦਾ ਸੀ. "ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਊਰੀਮ ਅਤੇ ਥੁੰਮੀਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ." ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਥੱਪੜ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਕ ਤਜਰਬੇ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ. ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਪਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ

ਕੀ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਦਾ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ? ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪੱਥਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ. ਇਹ "ਹਾਂ" ਸੀ. "ਕੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ?" ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ.

ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਪਾਊਟ ਵਿਚ ਫਸਿਆ ਅਤੇ ਇਕ ਪੱਥਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ. ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਥੱਪੜ ਵਿਚ ਇਕ ਛਿੜਕਾ ਕੇ ਧੱਕੇ ਗਏ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਏ. ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਥੈਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋਰੀ ਸੀ. ਉਸ ਨੇ ਊਰੀਮ ਅਤੇ ਥੁੰਮੀਮ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਪਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਉਚ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ. ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਇਕ ਹੋਰ ਵਾਕ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਆਇਆ. "ਸਿਆਣਪ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣੀ ਸਿੱਖੋ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰੋ," ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ. ਇੱਕ ਵਸਤੂ. ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਉਸਨੇ ਦੋ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਥੈਲੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ. ਉਸ ਨੇ ਮੋਰੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ-ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਹ ਲੋੜ ਪੈਣ ਤੇ ਡਿੱਗ ਸਕਦੇ ਸਨ. ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਜਾਣ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਸਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਤੋਂ ਭੱਜਣਾ ਨਹੀਂ. ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਕਰਾਂਗਾ".

ਪਰ ਪੱਥਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਆਤਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ

ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ. ਉਸ ਨੇ ਖਾਲੀ ਪਲਾਜ਼ਾ 'ਤੇ ਮੁੜ ਮੁੜ ਦੇਖਿਆ, ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਇਹ ਕੋਈ ਅਜੀਬ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇਹ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਇੱਕ ਸੀ. ਆਖਰਕਾਰ, ਉਹ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੀ: ਨਵੇਂ ਸਥਾਨਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨਾ. ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪਿਰਾਮਿਡਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਫ਼ਰ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ. ਓ, ਜੇ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਜਹਾਜ਼ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਘੰਟੇ ਕਿੰਨੀ ਵੱਖਰੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹਨ? ਸੋਚਿਆ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਵੇਲੇ ਉਸ ਦੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਬਜ਼ਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁਲਾਵੇਗਾ. ਉਸ ਨੇ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਥੋੜਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੋਰ ਦੇ ਗਰੀਬ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਹਸਿਕ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸੋਚਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ. "ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਾਹਸਿਕ ਹਾਂ, ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਹਾਂ," ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ.

*

ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਗਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ. ਉਹ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੌਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਲਾਜ਼ਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ

ਵਾਲਾ ਸੀ.ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਵੇਖਕੇ, ਉਸਨੇ ਭੇਡਾਂ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਪਰ ਉਦਾਸ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਹ ਖੁਸ਼ ਸੀ. ਉਸ ਨੂੰ ਭੇਡਾਂ ਲਈ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਨਹੀਂ. ਉਹ ਆਪਣੇ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ. ਉਹ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿਚ ਇਕ ਫੀਸਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ. ਉਸਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਰਾਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿੰਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਿੰਨੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ.

ਉਹ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿਚਾਲੇ ਚਲਾ ਗਿਆ. ਵਪਾਰੀ ਆਪਣੇ ਸਟਾਲ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਇੱਕ ਕੈਂਡੀ ਵੇਚਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਕੈਂਡੀ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਸੀ: ਉਹ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਾਰੇ ਕੀ ਜਾਣਨਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ. ਉਸ ਦੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨੇ ਬੁੱਢੇ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਇਆ- ਉਹ ਜਿਸ ਅਜੀਬ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ "ਇਹ ਕੈਂਡੀ ਵਪਾਰੀ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਹ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਜਾ ਕੇ ਵਿਆਹ ਕਰ ਸਕੇ. ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਸੋਚਿਆ. ਉਸ ਨੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ. ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਂ ਦੂਰ ਸੀ. ਬਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖ ਕੇ. ਇਹ ਆਸਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ,

ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ.ਜਦੋਂ ਸਟਾਲ ਇਕੱਠਾ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕੈਨੀ ਵਿਕ੍ਰੇਤਾ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਦਿਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਮਿੱਠੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ. ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ, ਖਾਧਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ ਜਦੋਂ ਉਹ ਥੋੜੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਚਲੇ ਗਏ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਟਾਲ ਬਣਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਅਰਬੀ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਸਪੇਨੀ ਬੋਲਿਆ ਸੀ.ਅਤੇ ਉਹ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਗਏ.

ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰੀ ਭੇਡ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਿੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਵੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇ ਸਨ. ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਦੀ ਹੋ ਗਏ ਸਨ. ਉਸ ਨੇ ਸਮਝ ਲਿਆ: ਜੇ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਣੀ ਸਿੱਖ ਸਕਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਸਿੱਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ. ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਬੇਢੰਗੇ, ਉਸਨੇ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਟੈਂਜਿਅਰ ਦੀਆਂ ਤੰਗ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘੇਗਾ. ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਸੀ. ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਧੀਰਜ, ਪਰ ਚਰਵਾਹੇ ਧੀਰਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ, ਉਹ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਉਸੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ

ਭੇਡਾਂ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ. ਬੁੱਢੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, "ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇੱਕ ਹਨ."

*

ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਦੇ ਨਾਲ ਜਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ ਜੋ ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ. ਉਹ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਇਕੋ ਥਾਂ 'ਤੇ ਸੀ: ਪਹਾੜੀ ਗਲੀ ਦੇ ਸਿਖਰ' ਤੇ ਇਕ ਦੁਕਾਨ ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਗਾਹਕ ਪਾਸ ਹੋਏ. ਹੁਣ ਕੁਝ ਵੀ ਬਦਲਣ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ-ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਹੜੀ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਕਦੇ ਸਿੱਖ ਲਈ ਸੀ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣਾ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸੀ. ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸਦੀ ਦੁਕਾਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਸਨ: ਅਰਬ ਵਪਾਰੀ, ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭੂ-ਵਿਗਿਆਨੀ, ਜਰਮਨ ਸੈਨਿਕ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿਲਦੇ ਸਨ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨੀਂ ਬਲੌਰ ਨੂੰ ਵੇਚਣਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਹ ਅਮੀਰ ਬਣ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵੱਲ ਆਉਣਗੀਆਂ.

ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਸਮਾਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ, ਟੈਂਜਿਅਰ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ. ਨੇੜਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਸੇਉਟਾ ਟੈਂਜਿਅਰ ਨਾਲੋਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ. ਗੁਆਂਢੀ ਦੂਰ ਚਲੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਪਹਾੜੀ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਥੋੜ੍ਹੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਹੀ ਉੱਥੇ ਰਹਿ ਗਈਆਂ. ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਦੁਕਾਨ ਰਾਹੀਂ ਵੇਖਣ ਲਈ ਪਹਾੜੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਪਰ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਵਪਾਰੀ ਕੋਲ ਕੋਈ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਉਹ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਦੇ 30 ਵਰ੍ਹਿਆਂ

ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਖਰੀਦਣ ਅਤੇ ਵੇਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

ਉਸ ਨੇ ਸਾਰੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਬਿਤਾਇਆ ਕਿ ਸੜਕਾਂ ਤੇ ਗਲੀਆਂ ਵਿਚ ਸੁੱਟੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਪਰ, ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੋਕਿਆ। ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਪਰ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਦੇ ਵਪਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰੇਕਟਿਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਜ਼ਰ ਇਹ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਖਰਚਣ ਲਈ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਵਪਾਰੀ ਨੇ ਕੁਝ ਕੁ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਨੂੰ ਦੇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁੰਡਾ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਿਆ

*

ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਲਟਕਾਈ ਇੱਕ ਕਾਰਡ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਬੋਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਇਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਾਊਂਟਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਿਖਾਇਆ। ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਵਿੰਡੋ ਵਿਚ ਉਹੀ ਗਲਾਸ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।" "ਉਹ ਹੁਣ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।" ਆਦਮੀ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। "ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ।" ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਅਜੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਪਉਚ ਵਿੱਚ, ਉਸ

ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਜੈਕੇਟ ਸੀ - ਉਸ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ. ਜੈਕਟ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲੈ ਕੇ, ਉਹ ਗਲਾਸ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਕੋਲ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਐਨਕਾਂ ਸਾਫ਼ ਕੀਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦੋ ਗਾਹਕ ਦੁਕਾਨ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਕੁਝ ਬਲੈਕਲ ਖਰੀਦਿਆ. ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਸਫਾਈ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਖਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ. ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਦੇ ਵਪਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਚੱਲੋ ਅਤੇ ਕੁਝ ਲੰਚ ਕਰੋ" ਉਸ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੇ ਇਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਨੇੜੇ ਇਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਕੈਫੇ ਗਏ. ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਕ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਇਕੋ ਟੇਬਲ' ਤੇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਵਪਾਰੀ ਹੱਸੇ. ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸਫਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਪਈ." "ਕੁਰਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭੁੱਖੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ." "ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ?" ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ. "ਕਿਉਂਕਿ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਗੰਦੇ ਸੀ. ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੋਚ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ." ਜਦੋਂ ਉਹ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ ਤਾਂ ਵਪਾਰੀ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰੋ. ਅੱਜ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ ਤਾਂ ਦੋ ਗਾਹਕ ਆਏ ਅਤੇ ਇਹ ਇਕ ਵਧੀਆ ਸ਼ਾਇਰੀ ਸੀ."

ਲੋਕ ਚਰਵਾਹੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਚਰਵਾਹਾ ਪਰ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਭੇਡਾਂ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ. "ਕੀ ਤੁਸੀਂ

ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?" ਵਪਾਰੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ. "ਮੈਂ ਅੱਜ ਦੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਲੜਕੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ. "ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਕੰਮ ਕਰਾਂਗਾ, ਸਵੇਰ ਤੱਕ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਾਂਗਾ. ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਮਿਸਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ." ਵਪਾਰੀ ਹੱਸੇ "ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ ... ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇਕ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਚੰਗੀ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਸਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਲੈਣੇ ਪੈਣਗੇ. ਇੱਥੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ ਮਾਰੂਥਲ ਹਨ."

ਇਕ ਚੁੱਪ ਦਾ ਇੰਨੀ ਡੂੰਘਾ ਖਿਆਲ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਸੀ. ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ, ਵਪਾਰੀਆਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਚੁੱਪ ਕਰਨ ਲਈ ਟੂਰਿਆਂ ਵਿਚ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ. ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਰੁਚੀ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜਿਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸਮਤ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਖਜ਼ਾਨਾ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪਿਰਾਮਿਡ ਨਹੀਂ. ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਚੁੱਪ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਲੜਕੇ ਦੀ ਆਤਮਾ ਸੀ. ਉਹ ਉੱਥੇ ਬੈਠੇ, ਕੈਫੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਖਾਲੀ ਕੰਬਦੇ ਸਨ, ਚਾਹੇ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਉਸੇ ਪਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ. ਵਪਾਰੀ ਨੇ ਮੁੰਡੇ 'ਤੇ ਚਿੰਤਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਸਾਰਾ ਅਨੰਦ ਦੇਖਿਆ ਉਹ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ. ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਵਪਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਪੈਸਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਹੜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਉਸ

ਨੇ ਉਠਿਆ, ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਐਡਜਸਟ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਊਚ ਚੁੱਕਿਆ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਾਂਗਾ।" ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਲੰਬੇ ਚੁੱਪ ਪਿੱਛੋਂ, ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਭੇਡਾਂ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਪੈਸਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਭਾਗ 2

ਇਹ ਲੜਕਾ ਲਗਭਗ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਵਪਾਰੀ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕੇ. ਵਪਾਰੀ ਨੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਕਾੱਪੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਣ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨਾ ਤੋੜਨ ਲਈ ਕਿਹਾ. ਪਰ ਉਹ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਵਪਾਰਕ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਪੁਰਾਣਾ ਗੜਬੜ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ; ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਲਈ ਚੰਗਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੁਝ ਪੈਸਾ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ. ਉਸ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਗਿਣਿਆ ਸੀ: ਜੇ ਉਹ ਹਰ ਦਿਨ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਕੁਝ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ. "ਮੈਂ ਬ੍ਰੈਸਟਲ ਲਈ ਇਕ ਡਿਸਪਲੇਅ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਵਪਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ. "ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹੜੇ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਤਲ ਤੇ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ." ਵਪਾਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਕਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ." "ਲੋਕ ਲੰਘੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਟੁਕੜੇ ਟੁੱਟ ਜਾਣਗੇ." "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮੇਰੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਲੈ ਆਇਆ ਤਾਂ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਤਾਂ ਮੌਤ ਦੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜੇ ਅਸੀਂ ਸੱਪ ਤੇ ਆਏ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਭੇਡਾਂ ਅਤੇ ਅਯਾਲੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ।"

ਵਪਾਰੀ ਉਸ ਗਾਹਕ ਵੱਲ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਤਿੰਨ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਗਲਾਸ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ. ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਵੇਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ... ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਜਦੋਂ ਗਲੀ ਟੈਂਜਿਏਰ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਆਕਰਸ਼ਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਗਾਹਕ ਨੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ" "ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਛੇਤੀ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕੋਗੇ." "ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਕਮਨਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਹੈ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਲਗਭਗ ਅਰਥਹੀਣ ਨਹੀਂ; ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਆਖਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਲਈ ਉਹ ਅਫਸੋਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਪਾਰੀ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਰਾਜੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ. "ਇਹ ਪੱਖਪਾਤ, ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਅਸੂਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੀਵਨ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ," ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ.

ਪਰ ਵਪਾਰੀ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ. ਦੁਕਾਨ ਵਿਚ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮੌਜੂਦਗੀ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਸਮਾਂ ਲੰਘ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਨਕਦ ਦਰਾਜ਼ ਵਿਚ ਡਿੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਅਫਸੋਸ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਜਿੰਨੇ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਪੈਸੇ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਪਾਰੀ ਸੋਚ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਵਿੱਕਰੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਸਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ. ਉਸ ਨੇ

ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। "ਤੁਸੀਂ ਪਿਰਾਮਿਡ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?" ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਡਿਸਪਲੇਅ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣ ਲਈ। "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣੇ ਸੁਪਨੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ ਹੁਣ ਇਕ ਦਰਦਨਾਕ ਯਾਦ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਵਪਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਪਿਓਰਿਡਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮਾਰੂਥਲ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ," ਵਪਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਪੱਥਰ ਦੇ ਢੇਰ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿਚ ਇਕ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।" ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸਫ਼ਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇ ਸਨ।" ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ, ਵਪਾਰੀ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਡਿਸਪਲੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਬਦਲਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ"। "ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੱਸਨ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਉਹ ਅਮੀਰ ਵਪਾਰੀ। ਜੇ ਉਹ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਗ਼ਲਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਉਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।" 'ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸੱਚ ਹੈ, ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ। "ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਡਿਸਪਲੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?" "ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਭੇਡ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਕਿਸਮਤ ਸਾਡੇ ਪਾਸੇ ਹੈ, ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਵਪਾਰੀ ਕੁਝ ਪਲ ਲਈ ਚੁੱਪ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਨਬੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ

ਕੁਰਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੌਰਾਨ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਵਲ ਪੰਜ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ. ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਕੇਵਲ ਇਕ ਸੱਚੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਹੈ. ਦੂਸਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਵਾਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਹੈ, , ਅਤੇ ਗਰੀਬਾਂ ਲਈ ਦਾਨ. "ਉਹ ਉੱਥੇ ਰੁਕੇ. ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਨਬੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ. ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਅਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਅਪਰਵਿਸ਼ਪ ਨਾਲ ਉਹ ਮੁਸਲਿਮ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ. "ਪੰਜਵਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕੀ ਹੈ?" ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ. ਵਪਾਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸਫਰ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲਿਆ." "ਹਰੇਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੀ ਪੰਜਵੀਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ ਹੈ. ਅਸੀਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ, ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਹਿਰ ਮੱਕਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ.

"ਮੱਕਾ ਪਿਰਾਮਿਡ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ. ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਵਾਨ ਸਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਜੋ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਕ ਦਿਨ ਮੈਂ ਅਮੀਰ ਹੋਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਮੱਕਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ. ਕੁਝ ਪੈਸਾ ਕਮਾਓ, ਪਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਬਹੁਤ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸਨ. ਇਸੇ ਸਮੇਂ, ਲੋਕ ਮੱਕਾ ਲਈ ਮੱਦਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਰ ਵੇਲੇ ਮੇਰੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸਨ. ਨੌਕਰਾਂ ਅਤੇ ਉਠਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਫ੍ਰੇਨਾਂ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਜੋ

ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਰੀਬ ਸਨ। "ਉੱਥੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਖੁਸ਼ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਤੇ ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਰੱਖੇ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਇੱਕ ਮੋਚੀ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵੰਤ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੂਟਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤਕ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮਾਰੂਥਲ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਟੈਂਜਿਅਰ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਚਮੜੇ ਨੂੰ ਖਰੀਦਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਹੋਰ ਥੱਕ ਗਿਆ। "ਠੀਕ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਮੱਕਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ?" ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੱਕਾ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਜਿਊਂਦਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਦਿਨ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਭਿਆਨਕ ਕੈਫੇ ਤੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ 'ਤੇ ਇਹ ਅਸਲੀਲ ਸ਼ੀਸ਼ੇ, ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਅਤੇ ਡਿਨਰ. ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਅਤੇ ਪਿਰਾਮਿਡਾਂ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਮੱਕਾ ਬਾਰੇ ਸੁਪਨਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਲਾਜ਼ਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸਟੋਨ ਦੇ ਸੱਤ ਵਾਰ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਅਸੀਂ ਸਾਂਝੇ ਕਰਾਂਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ

ਕੁਝ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੁਪਨਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. "ਉਸ ਦਿਨ, ਵਪਾਰੀ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਡਿਸਪਲੇਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ. ਹਰ ਕੋਈ ਦੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੂਰੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ.

*

ਦੋ ਹੋਰ ਮਹੀਨੇ ਲੰਘ ਗਏ, ਅਤੇ ਸ਼ੈਲਫ ਨੇ ਕਈ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ. ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਇਆ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਪੇਨ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 60 ਭੇਡਾਂ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਸੱਠ. ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਇੱਜ਼ ਨੂੰ ਦੁੱਗਣਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਰਬ ਦੇ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਅਜੀਬ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ. ਉਸ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਹੀ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿਚ, ਉਸ ਨੇ ਊਰੀਮ ਅਤੇ ਬੁੰਮੀਮ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਿਸਰ ਹੁਣ ਉਸ ਲਈ ਇਕ ਸੁਪਨਾ ਸੀਜਿਵੇਂ ਵਪਾਰੀ ਲਈ ਮੱਕਾ ਸੀ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਦੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਸੋਚਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਜੇਤੂ ਵਜੋਂ Tarifa ਤੇ ਉਤਾਰ ਜਾਵੇਗਾ. ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ: "ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ." ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਵੱਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਅਮੀਰ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਣ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰ ਸੀ, ਚੋਰ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰਗ ਬਗ਼ੈਰ ਆਪਣੇ ਇੱਜ਼ ਦੇ ਆਕਾਰ ਨੂੰ ਦੁੱਗਣਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ.

ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਮਾਣ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲਾਂ ਸਿੱਖੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਨਜਿੱਠਣਾ, ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਭਾਸ਼ਾ ਬਾਰੇ ... ਅਤੇ ਭੁਲੇਖੇ ਬਾਰੇ. ਇਕ ਦੁਪਹਿਰ ਉਸ ਨੇ ਪਹਾੜ ਦੇ ਸਿਖਰ ਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇੰਨੀ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਪੀਣ ਲਈ ਵਧੀਆ ਥਾਂ ਲੱਭਣੀ ਅਸੰਭਵ ਸੀ. ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਨੇ ਬੇਸਮਝਤਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਦੀ ਆਦਤ ਕੀਤੀ, ਨੇ ਵਪਾਰੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ. "ਆਓ ਪਹਾੜਾਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹ ਵੇਚੀਏ." ਵਪਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਵੇਚਦੇ ਹਨ." "ਪਰ ਅਸੀਂ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਚੈਸ ਵਿਚ ਚਾਹ ਵੇਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਲੋਕ ਚਾਹ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਨਗੇ ਅਤੇ ਗਲਾਸ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ. ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੁੰਦਰਤਾ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੈ."

ਵਪਾਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਦੁਪਹਿਰ, ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਹੁੱਕਾ ਸ਼ੇਅਰ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਰਬੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਅਜੀਬ ਪਾਈਪ. "ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?" ਪੁਰਾਣੇ ਵਪਾਰੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ. ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਪੈਸੇ ਕਮਾਉਣੇ ਪੈਣਗੇ." ਵਪਾਰੀ ਨੇ ਹੂਕੇ ਵਿਚ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਕੋਲੇ ਪਾਏ ਅਤੇ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਲਿਆ. "ਮੈਂ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਇਸ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਲਿਆ ਸੀ ਮੈਨੂੰ ਬੁਰੇ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ

ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ ਬ੍ਰਿਸਟਲ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਦੇ
ਮਾਪ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਜੇ ਅਸੀਂ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿਚ
ਚਾਹ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੁਕਾਨ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਨ ਜਾ
ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਬਦਲਣਾ ਪਵੇਗਾ.
"ਠੀਕ ਹੈ, ਕੀ ਇਹ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ?"

"ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ. ਤੁਹਾਡੇ ਆਉਣ ਤੋਂ
ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸੇ ਥਾਂ ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ
ਬਿਤਾਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ
ਫਿਰ ਉਹ ਦੀਵਾਲੀਆ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ
ਬਿਹਤਰ ਸੀ. ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਕੀਤੀ. ਹੁਣ, ਮੈਂ ਦੇਖ
ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਖਰੀਦ ਬਿਲਕੁਲ ਦਾ
ਆਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ. ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ
ਬਦਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ
ਬਦਲਾਵ ਨਾਲ. ਮੈਂ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਰਤੀ ਜੋ ਮੈਂ ਹਾਂ. "ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ
ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ. ਬੁੱਢੇ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ
ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਏ ਹੋ. ਅੱਜ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ
ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ: ਹਰ ਉਪਕਾਰ
ਅਣਡਿੱਠ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇੱਕ ਸਰਾਪ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ
ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ
ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ,
ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ
ਅਨਮੋਲ ਹਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਮਾੜਾ
ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ. ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੋਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ

ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ. "

ਇਹ ਵਧੀਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ Tarifa ਦੇ ਬੇਕਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁੰਡੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ. ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਲੱਗਿਆਂ ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪਾਈਪ ਪੀਣ ਲੱਗ ਪਿਆ. ਉਹ ਅਰਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਖੁਦ 'ਤੇ ਮਾਣ ਸੀ. ਇਕ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਭੇਡ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਸਿਖਾ ਸਕਦੀ ਸੀ. ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਅਰਬੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾ ਸਕਦੇ ਸਨ ਸੰਭਵ ਤੌਰ ਤੇ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜੋ ਭੇਡ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ, ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਉਸ ਵਪਾਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ. ਉਹ ਸਾਰੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ. "ਮਿਕਟੱਪਟ," ਵਪਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ. "ਇਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਕੀ ਹੈ? ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਬ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ." "ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ 'ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ.' "ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਹੂਕੇ ਦੇ ਕੋਲਾਂ ਨੂੰ ਕੁਚਲਿਆ, ਉਸਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਚੈਸ ਵਿੱਚ ਚਾਹ ਵੇਚਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਕਦੇ ਕਦੇ, ਨਦੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ.

*

ਇਹ ਆਦਮੀ ਪਹਾੜੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਅਤੇ ਉਹ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਚੋਟੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸਨ. ਪਰ ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇਖੀ ਜਿਸ ਨੇ ਤਾਜ਼ਗੀ ਦਾ ਚਾਹ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ. ਉਹ ਚਾਹ ਪੀਣ ਲਈ ਅੰਦਰ ਗਏ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਚਸ਼ਮਾ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ.

ਇਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ," ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਖੂਬਸੂਰਤ ਖਰੀਦ ਲਿਆ - ਉਹ ਉਸ ਰਾਤ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਨ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਸੁਹੱਪਣ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਗੇ. ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਚਾਹ ਬਲਿਦਤ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਚਾਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਧੇਰੇ ਸੁਆਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ. ਤੀਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੂਰਬ ਵਿਚ ਇਹ ਚਾਹੁਣ ਲਈ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਚਸਟਰੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰੰਪਰਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਜਾਦੂਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਨ ਕੁਝ ਚਿਰ ਬਾਅਦ, ਖ਼ਬਰਾਂ ਫੈਲ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਪਹਾੜੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਲੱਗੇ ਜਿਹੜਾ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਇਕ ਵਪਾਰ ਵਿਚ ਨਵਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣਾ ਸੀ. ਹੋਰ ਦੁਕਾਨਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਵਿਚ ਚਾਹ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਸਿਖਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸੀ. ਆਖਿਰਕਾਰ, ਵਪਾਰੀ ਨੂੰ ਦੋ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦੇਣੀ ਪਈ. ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਦੇ ਨਾਲ ਚਾਹ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਆਯਾਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਨਵੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪਿਆਸ ਨਾਲ ਪੁਰਸ਼ ਅਤੇ ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ. ਅਤੇ, ਇਸ

ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਹੀਨੇ ਬੀਤ ਗਏ

*

ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਗ ਪਿਆ. ਇਹ ਗਿਆਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਅਤੇ ਨੌਂ ਦਿਨ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਅਫ਼ਰੀਕਾਨ ਮਹਾਦੀਪ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ ਸੀ. ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਰਬੀ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਚਿੱਟੇ ਲਿਨਨ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ, ਜੋ ਇਸ ਦਿਨ ਲਈ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਰੀਦੇ. ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਚ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਊਠ ਦੀ ਚਮੜੀ ਦੇ ਬਣੇ ਰਿੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ. ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਜੁੱਤੀ ਪਹਿਨਣ ਤੇ, ਉਹ ਚੁੱਪਚੱਲੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਗਏ.

ਸ਼ਹਿਰ ਅਜੇ ਵੀ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਸੀ. ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸੈਨਵਿਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਗਲਾਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਗਰਮ ਚਾਹ ਪੀਤੀ. ਫਿਰ ਉਹ ਸੂਰਜ ਨਾਲ ਭਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿਚ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਹੂਕੇ ਨੂੰ ਸਿਗਰਟ ਪੀ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਉਸ ਨੇ ਚੁੱਪ ਚਾਪ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਹਵਾ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮਾਰੂਥਲ ਦੀ ਸੁਰੰਧ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ. ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਧੁੰਮ ਖਤਮ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਇਕ ਜੇਬ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਪਲ ਲਈ ਉੱਥੇ ਬੈਠਾ, ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ. ਇਹ ਪੈਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਬੰਡਲ ਸੀ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਇਕ ਸੌ ਵੀਹ ਭੇਡ, ਇਕ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਟਿਕਟ ਅਤੇ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਤੋਂ ਉਤਪਾਦ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ. ਉਹ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਵਪਾਰੀ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਫਿਰ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਚਾਹ ਲਾ

ਲਈਆਂ। "ਮੈਂ ਅੱਜ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੱਕਾ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।" ਬੁੱਢੇ ਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਰਕਤ ਦਿਓਗੇ?" ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ "ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ।" ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਚਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਨੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ, ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਣ ਹੈ।" "ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿਚ ਇਕ ਨਵੀਂ ਭਾਵਨਾ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਮੱਕਾ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗਾ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ।" "ਕੌਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੇ?" ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, ਚੌਕੜੀ "ਮਿਕਟੱਛ" ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀ ਵਪਾਰੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ।

*

ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਪੈਕ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਿੰਨ ਬੇਰੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਣ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਕੋਨੇ ਵਿਚ ਵੇਖਿਆ, ਉਸ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਜੜੀ ਦੀ ਥੈਲੀ ਇਹ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੈਕਟ ਨੂੰ ਥੈਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਸੋਚ, ਦੇ ਪਲਾਸਟਰ ਫਰਸ਼ ਤੇ ਡਿੱਗ ਗਏ ਊਰੀਮ ਅਤੇ ਥੁੰਮੀਮ

ਇਸਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ

ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਕਿੰਨੀ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ. ਤਕਰੀਬਨ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤਕ, ਉਹ ਨਿਰੰਤਰ ਤੌਰ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣ ਦੀ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮਾਣ ਨਾਲ ਸਪੇਨ ਪਰਤ ਸਕਦਾ ਹੈ. "ਕਦੇ ਵੀ ਸੁਪਨਾ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕੋ," ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ. "ਸਰਦਾਰਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰੋ." ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਊਰੀਮ ਅਤੇ ਥੰਮੀਮ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਇਹ ਅਜੀਬ ਜਿਹਾ ਅਹਿਸਾਸ ਸੀ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜਾ ਨੇੜੇ ਸੀ. ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ ਮੈਂ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ ਜੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਸੋਚਿਆ. ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਭੇਡਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਰਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ

ਪਰ ਭੇਡਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ ਸਿਖਾਈ ਸੀ: ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਰ ਕੋਈ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਇਕ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੁਕਾਨ ਵਿਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਇਹ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸੀ, ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਮਨੋਰਥ ਨਾਲ ਪੂਰਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਟੈਂਜਿਅਰ ਕੋਈ ਅਜੀਬ ਸ਼ਹਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਇਸ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਸਕਦਾ ਹੈ. "ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਸਾਰਾ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਜ਼ਸ਼ਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ. ਪਰੰਤੂ

ਪੁਰਾਣੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਨੇ ਲੁੱਟਣ ਜਾਂ ਬੇਅੰਤ ਉਜਾੜ ਹੋਣ ਬਾਰੇ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਬਾਰੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ. ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਿਰਾਮਿਡ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਢੇਰ ਵਾਲਾ ਪੱਥਰ ਸੀ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿਚ ਇਕ ਉਸਾਰ ਸਕਦਾ ਸੀ. ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਗੱਲ ਭੁੱਲਣਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਇੱਜ਼ਤ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪਊਚ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਪਕੜ ਲਿਆ. ਉਹ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਕ ਵਪਾਰੀ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਜੋੜਿਆਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ, ਜਦਕਿ ਦੋ ਹੋਰ ਗਾਹਕ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿਚ ਚਲੇ ਗਏ, ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਚੈਸ ਤੋਂ ਚਾਹ ਪੀ ਰਹੇ ਸਨ. ਸਵੇਰ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਹ ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਸੀ ਉਹ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਵਪਾਰੀ ਦੇ ਵਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਂਗ ਸਨ. ਉਸ ਨੇ ਕੈਡੀ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਮੁਸਕਾਨ ਨੂੰ ਟੈਂਜਿਅਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੇ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਸ ਕੋਲ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਉਹ ਮੁਸਕਾਨ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮੁਸਕਰ ਵਰਗੀ ਸੀ.

ਇਹ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਇੱਥੇ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ. ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ

ਹਨ.ਉਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਵਪਾਰੀ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ. ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਰੋਣ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ. ਉਹ ਉਸ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਅਤੇ ਮਿਸਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਸਕਦਾ ਹੈ"ਪਰ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਆਪਣੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਦੇਖ-ਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ." ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਪਰ ਉਹ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਪਨਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਪਨਾ, ਮਿੰਟ ਦਾ ਇੱਕ ਮਿੰਟ, ਘੱਟ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਣ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ.

ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ... ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀ ਵਪਾਰੀ ਵਾਂਗ ਹੋਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ: ਕਦੇ ਮੱਕਾ ਨਾ ਜਾਓ, ਅਤੇਹੁਣੇ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜਿੰਦਗੀ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ, ਮੁੜ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਉਰੀਮ ਅਤੇ ਥੁਮੀਮ ਰੱਖੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਇੱਛਾ. ਸੰਜੋਗ ਦੁਆਰਾ- ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਸੀ, ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਸੋਚਿਆ-ਉਹਉਹ ਉੱਥੇ ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਬਾਰ ਤੇ ਆਏ ਸਨ. ਚੋਰ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਹ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਲੈ ਆਇਆ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਚਰਵਾਹਾ ਬਣਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮੁੰਡੇ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ. ਮੈਂ ਭੇਡਾਂ ਦੀ

ਦੇਖਭਾਲ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨੀ ਸਿੱਖੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ. ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਪਿਰਾਮਿਡਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ. ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਕਸਰ ਪਹਿਨਾਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਬੀਤੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦਾ ਸੀ. ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਰਾਜੇ.. ਅੰਡਲਾਸੀਆ ਦੀਆਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਘੰਟੇ ਦੂਰ ਸਨ, ਪਰ ਉਸ ਵਿਚ ਅਤੇ ਪਿਰਾਮਿਡਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਸਮੁੱਚਾ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਸੀ. ਫਿਰ ਵੀ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਸੀ: ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਘੰਟੇ ਉਸਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ. ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਘੰਟੇ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ. ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਝੁੰਡ ਵੱਲ ਕਿਉਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ. ਮੈਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ; ਉਹ ਹੁਣ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਚੰਗੇ ਮਿੱਤਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਰੇਗਿਸਤਾਨੀ ਇਕ ਦੋਸਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿਚ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨੀ ਪਵੇ. ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਘਰ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਾਫੀ ਪੈਸਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ. ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?

ਉਸ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ. ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਚਰਵਾਹਾ ਬਣਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ ਇਕ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੁਪਤ ਖਜ਼ਾਨੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਸੀ,

ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰਦਾ! ਉਹ ਬਾਰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਇਕ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਵਪਾਰੀ ਦੇ ਪੂਰਤੀਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਫ਼ਲੇ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣਾ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ. ਉਸਨੇ ਊਰੀਮ ਅਤੇ ਥੀਮੀਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਪੱਥਰਾਂ ਕਾਰਨ, ਉਹ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੇ ਰਾਹ ਤੇ ਗਿਆ. "ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨੇੜੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ," ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ. ਸਪਲਾਇਰ ਦੇ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਈ ਕੀ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਕੀ ਪਿਰਾਮਿਡ ਅਸਲ ਵਿਚ ਦੂਰ ਸੀ?

*

ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਾਲਾ ਇਕ ਬੈਂਚ ਤੇ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਕ ਜਾਨਵਰ, ਪਸੀਨੇ ਅਤੇ ਧੂੜ ਦੀਆਂ ਸੁਰੰਧੀਆਂ ਸਨ; ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਮੈਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਰਸਾਇਣਾਂ ਦੇ ਰਸਾਲੇ ਦੇ ਪੰਨਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਪੱਤਾ ਕਰਦਾ ਸੀ. ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਦਸ ਸਾਲ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇਕ ਕੋਰੇਲ ਵਿਚ ਹਾਂ. ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਪਿਆ ਉਸ ਨੇ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ. ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਐਨਾਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੀ ਇਕ ਸੱਚੀ

ਭਾਸ਼ਾ ਲੱਭਣ ਲਈ ਸੀ. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਐਸਪੇਰਾਂਤੋ, ਫਿਰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਅਲੈਕਸੇਰਾ ਸੀ. ਉਹ ਏਂਪਰਾਂਟੋ ਬੋਲਣਾ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਧਰਮਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਲਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਅਜੇ ਇੱਕ ਅਲਮੈਮਿਸਟ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਉਸ ਨੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸੱਚਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੱਦ ਤੱਕ ਲੈ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ. ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਅਲਮੈਮਿਸਟ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤਾ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਅਰਥ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਸੀ. ਪਰ ਅਲਕੈਮਿਸਟ ਅਜੀਬ ਲੋਕ ਸਨ, ਜੋ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਹੀ ਸੋਚਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਾਸਟਰ ਵਰਕ - ਦ ਫਿਲਾਸਫਰ ਦੇ ਸਟੋਨ ਦੇ ਰਹੱਸ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ- ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਰੱਖਿਆ.

ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਧਨ ਬਚਾਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਫਲਸਫੇਰ ਸਟੋਨ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦੇ ਸਨ. ਉਸ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਮਹਾਨ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਲੈਕਸੇਰਾ ਤੇ ਸਭ ਰੋਮਾਂਚਿਤ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਦਾਇਗੀ ਖਰੀਦੇ ਸਨ. ਇੱਕ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਰਬੀ ਅਰਬੀ ਵਿਗਿਆਨੀ ਨੇ ਯੂਰਪ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ. ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੋ ਸੌ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ

ਫਿਲਾਸਫ਼ਰ ਦਾ ਪੱਥਰ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਐਲਕਿਕਸ ਲੱਭ ਲਿਆ ਸੀ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਦਾ ਕਹਾਣੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਕਲਪਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿਚ ਇਕ ਪੁਰਾਤੱਤਵ-ਵਿਗਿਆਨੀ ਅਭਿਆਨ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਪਰਤਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ- ਉਸ ਨੂੰ ਅਰਬ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਨ।

"ਉਹ ਅਲ-ਫਈਓਮ ਓਏਸਿਸ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ," ਉਸ ਦੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ। "ਅਤੇ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਦੋ ਸੌ ਸਾਲ ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਤ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਵਿਚ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਚਨਬੱਧਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਖਰਾਬ, ਬਦਬੂ ਭਰੇ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਬਾਹਰ, ਇਕ ਵੱਡੇ ਕਾਫਲੇ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦੇ ਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਲ-ਫਯੂਮ ਤੋਂ ਲੰਘਣਾ ਸੀ.ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਅਲਮੈਮਿਸਟ ਹੈ, ਇੰਗਲਿਸ਼ਾ ਨੇ ਸੋਚਿਆ। ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਥੋੜ੍ਹੀ ਵੱਧ ਸਹਿਣਯੋਗ ਬਣ ਗਈ. ਇਕ ਨੌਜਵਾਨ ਅਰਬ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਮਾਨ ਨਾਲ ਲੱਦਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ। "ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਰਹੇ ਹੋ?" ਨੌਜਵਾਨ ਅਰਬ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ

ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।" ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ

ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਜੋ ਕੁਝ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਲਕੋਮਿਸਟ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਟੈਸਟ ਵਿਚ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ. ਨੌਜਵਾਨ ਅਰਬ ਨੇ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਲੈ ਲਈ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ. ਕਿਤਾਬ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਉਹ ਅਰਬੀ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਸਪੇਨੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜੇ ਇਹ ਮੁੰਡਾ ਅਲ-ਫੂਮ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ.

*

"ਇਹ ਬੜੀ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ," ਲੜਕੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਕਬਰਸਤਾਨ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਿ ਕਿਤਾਬ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ. "ਮੈਂ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੇ ਕੁਝ ਪੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ." ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਰਾਜੇ ਦੇ, ਉਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਿਚ ਅਸਮਰਥ ਸੀ.

ਉਸ ਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਇਕ ਗੱਲ ਸਮਝਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ: ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਕੇਵਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਡਾਇਵਿੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਸਥਾਨਾਂ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ. ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ ਲੱਭਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਕੰਮ

ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ. ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਫਲੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਕੇ ਮੇਰਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਕ ਰਹੱਸ ਹੈ. ਨੇੜਲੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਇਕ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਉਹ ਬੇਰਿਚਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਗਈ ਸੀ. ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਦੋਸਤ ਵੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋਣੇ, ਪਰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੇ ਗੱਲਬਾਤ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ. ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ. ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਉਸਨੇ ਊਰੀਮ ਅਤੇ ਥੁੰਮੀਮ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਖੇਡਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ.

ਅਜਨਬੀ ਚੀਕਿਆ, "ਊਰੀਮ ਅਤੇ ਥੁੰਮੀਮ!" ਇਕ ਫਲੈਸ਼ ਵਿਚ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ "ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹਨ," ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਉਹ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ," ਇੰਗਲਿਸ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ. "ਉਹ ਸਿਰਫ ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਲੱਖਾਂ ਹੀ ਰੋਟੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਹਨ ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਊਰੀਮ ਅਤੇ ਥੁੰਮੀਮ ਹਨ. ਦੁਨੀਆ." "ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਕ ਰਾਜੇ ਦੁਆਰਾ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ. ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ; ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਦੋ ਪੱਥਰ ਚੁੱਕੇ ਜੋ ਕਿ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ. "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਕਹਿ ਚੁੱਕੇ ਹੋ?" ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ.

ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕਰੇਗਾ," ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੱਲਬਾਤ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। "ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਅਯਾਲੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਰਾਜੇ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿ ਰਾਜੇ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਗੇ।" ਉਹ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਡਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਉਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, "ਇਹ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਹੈ, ਉਰੀਮ ਅਤੇ ਥੂਮੀਮ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹੀ ਕਿਤਾਬ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦੀ ਬੈਸਟਪਟਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਗਏ।" ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਵਿਚ ਉੱਥੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ। "ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਹੈ," ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਅੱਧੇ ਉੱਚੇ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੈਨੂੰ ਕਿਤਿਸ਼ਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੌਣ ਦੱਸਿਆ?" ਇਸ ਲੜਕੇ ਦਾ ਦਿਲਚਸਪੀ ਇਸ ਪਲ ਨਾਲ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੰਗਲਿਸ਼ਮ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਹੈ," ਹੁਣ ਜੋ ਜਰਨਲ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਬੰਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਇਕ ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਆਪੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ, ਹਰੇਕ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਭੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਵਿਆਪਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਇਕ ਆਦਮੀ ਲੱਭਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਬਾਸ ਦੁਆਰਾ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। "ਤੁਸੀਂ ਕਿਸਮਤ ਵਿਚ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਦੋ," ਫੈਟ ਅਰਬੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅੱਜ ਇਕ ਕੈਰਾਵੇ ਨੂੰ ਅਲ-ਫਈਓਮ ਲਈ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

"ਪਰ ਮੈਂ ਮਿਸਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਅਲ-ਫਯੂਮ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਹੈ," ਅਰਬ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਰਬ ਹੋ?" ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਇਹ ਵਧੀਆ ਸ਼ੁਭ ਸ਼ਗਨ ਹੈ", ਜਦੋਂ ਫੈਟ ਅਰਬੀ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ. "ਜੇ ਮੈਂ ਚਾਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਕ ਮਹਾਨ ਐਨਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਆ ਲਿਖਾਂਗਾ ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਬਦ ਕਿਸਮਤ ਅਤੇ ਸੰਜੋਗ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਬਾਰੇ ਹੈ. ਉਸਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਇਤਫ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਉਰੀਮ ਅਤੇ ਥੁਮੀਮ ਨਾਲ ਮਿਲ ਗਏ ਸਨ. ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਵੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਲਾਮੀ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਸਨ. ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇੱਕ ਖਜਾਨਾ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ. ਪਰੰਤੂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਹੱਤਤਾ ਨਹੀਂ ਜੋੜਦੇ ਹਨ. ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਵੀ ਹਾਂ." "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਅਲਕੀਮਨ ਕੀ ਹੈ," ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਦੇ ਬੌਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ.

*

ਇਕ ਗੂੜ੍ਹੀ ਨੀਂਦ ਵਾਲਾ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਮੈਂ ਕਾਂਰ ਦਾ ਆਗੂ ਹਾਂ." "ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਲੈ ਰਹੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ. ਰੇਗਿਸਤਾਨੀ ਇੱਕ ਕਾਠੀ ਔਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਉਸ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾਗਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ." ਉੱਥੇ ਲਗਭਗ ਦੋ ਸੌ ਲੋਕ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਚਾਰ ਸੌ ਜਾਨਵਰ - ਉਠ, ਘੋੜੇ, ਖੱਚਰਾਂ ਅਤੇ ਪੰਛੀ. ਭੀੜ ਵਿਚ ਔਰਤਾਂ, ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਕਈ ਆਦਮੀ ਤਲਵਾਰਾਂ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਤੇ

ਰਾਈਫ਼ਲਾਂ ਤੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਤੇ ਝੁਕ ਗਏ. ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਕਈ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਕਈ ਸੂਟਕੇਸ ਸਨ. ਉੱਥੇ ਸ਼ੋਰ ਨਾਲ ਬਕਵਾਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਲੀਡਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ. "ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਲੋਕ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰ ਇਕ ਦੀ ਆਪਣੀ ਹੀ ਰੱਬ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮਾਰੂਥਲ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਾਂਗਾ. ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇਕ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੌਂਹ ਚੁੱਕੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਮਰਜ਼ੀ ਹੋਵੇ. ਮਾਰੂਥਲ ਵਿਚ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਾ ਅਰਥ ਮੌਤ ਹੈ. ਭੀੜ ਦੇ ਇਕ ਬੁੜ-ਬੁੜ ਕਰਨਾ ਸੀ. ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਭਗਵਾਨ ਲਈ ਚੁੱਪਚਾਪ ਸਹੁੰ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੌਂਹ ਖਾਧੀ ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਬੁੜ-ਬੁੜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਕ ਸਾਧਾਰਣ ਸੁੱਖਣਾ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚੱਲਦਾ ਸੀ. ਲੋਕ ਸੁਰੱਤਿ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ.

ਇੱਕ ਬੁੱਤ ਤੇ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਨੋਟ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਮੁੰਡੇ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਉਠ ਖਰੀਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਪਿੱਠਾਂ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਸਨ. ਬਾਪ ਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੇ ਉਠ ਲਈ ਉਦਾਸ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਸੀ. ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਇਕ ਮਾਹਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, " ਇਤਫ਼ਾਕ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, " ਉਹ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣਾ ਜਿੱਥੇ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ

ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. "ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕਿਸੇ ਮਿੱਤਰ ਨੇ ਅਰਬ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ..."ਪਰ ਕਾਫ਼ਲਾ ਜਾਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੁਣਨਾ ਨਾਮੁਮਕਿਨ ਸੀ. ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ: ਇਕ ਰਹੱਸਮਈ ਚੇਨ ਜੋ ਇਕ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੋੜਦੀ ਹੈ, ਉਸੇ ਹੀ ਚੇਨ ਨਾਲ ਉਹ ਇਕ ਚਰਵਾਹਾ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਆਗਾਮੀ ਸੁਪਨਾ ਆਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ. ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਪਾਰੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਲੁੱਟਣ ਲਈ, ਅਤੇ ...ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਉਹ ਕਿਸਮਤ ਉਸ ਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਸੋਚਿਆ.

ਕਾਫ਼ਲੇ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਚਲੇ ਗਏ ਇਹ ਸਵੇਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਸੂਰਜ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਤੇ ਰੁਕਿਆ ਅਤੇ ਦੁਪਹਿਰ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਨਾਲ ਮੁੜਿਆ. ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਾਲ ਬਿਤਾਇਆ. ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਖਾਮੋਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਮਾਰੂਥਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹੁਣ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦਿਨ ਕਦੋਂ ਕੱਢਿਆ ਸੀ: ਤਦ, ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਅਤੇ ਰੌਲਾ-ਰੱਪਾ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਸੁੱਰਖਿਆ, ਸਾਰੇ ਗਾਈਡਾਂ ਅਤੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਰਵਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਏ ਗਏ ਸਨ.ਪਰ, ਮਾਰੂਥਲ ਵਿੱਚ, ਉੱਥੇ ਅਨਾਦਿ ਹਵਾ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ

ਘੁਰਕਿਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵੀ ਸੀ. ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਗਾਈਡ ਵੀ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬੋਲਦੇ ਸਨ.

ਇਕ ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਠ ਦੇ ਇਕ ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਮੈਂ ਇਹ ਰੇਤ ਕਈ ਵਾਰ ਪਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ." "ਪਰ ਮਾਰੂਥਲ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੀ ਹੱਦ, ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ." ਉਹ ਬੁੱਢਾ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੀ ਸਮਝਿਆ, ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਕਦੇ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿਚ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ. ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਸਮੁੰਦਰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਅੱਗ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਿਆ, ਆਪਣੇ ਅਮਨ-ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਗਿਆ. ਮੈਂ ਭੇਡਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਬ੍ਰਿਸਟਲ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਮੈਂ ਮਾਰੂਥਲ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਿੱਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਵੀ. ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਲੱਗਦਾ ਹੈ. ਹਵਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਰੁਕੀ, ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਉਹ ਦਿਨ ਚੇਤੇ ਆ ਗਏ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਰਾਫੇਰ ਵਿੱਚ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਹੀ ਵਾਰ ਉਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਉਡਾਰੀ ਹੋਈ ਸੀ. ਇਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਭੇਡ ਦੀ ਉੱਨ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਈ ... ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਜੋ ਅੰਨਾਲੂਸੀਆ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਖਾਣਾ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਰਦੇ ਸਨ. "ਉਹ ਹੁਣ ਮੇਰੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਆਜ਼ੀ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੈ. ਭੇਡਾਂ ਵਰਗੇ ਜੀਵ ਜਿਹੜੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਜਾਣੇ."

ਉਸ ਨੇ ਵਪਾਰੀ ਦੀ ਧੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਸੀ. ਸ਼ਾਇਦ ਇਕ ਬੇਕਰ ਨੂੰ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚਰਵਾਹੇ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦਿਲਚਸਪ ਕਹਾਣੀਆਂ ਪੜ੍ਹ ਅਤੇ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਇਕੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਪਰ ਉਹ ਉਠ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੀ ਅਨੁਭਵੀ ਸਮਝ 'ਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ: ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਆਪੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਿੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ. "ਸ਼ਿਕਾਰ," ਉਸਦੀ ਮਾਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੀ ਸੀ. ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਚਾਨਕ ਵਿਚਰਨ ਵਾਲੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਵਿਆਪਕਤਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਉਥੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ. "ਮਿਕਟੱਪਟ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਵਪਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ. ਮਾਰੂਥਲ ਕੁਝ ਸੜਕਾਂ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਰੇਤ ਸਨ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿਚ ਚਟਾਨਾਂ ਸਨ. ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਾਫ਼ਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੋਲੇਰ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਆਸ ਪਾਸ ਜਾਣਾ ਪਿਆ; ਜੇ ਇਕ ਵੱਡੀ ਪਹਾੜੀ ਖੇਤਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਵੱਡਾ ਚੱਕਰ ਬਣਾਉਣਾ ਪਿਆ. ਜੇ ਰੇਤ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਖੁੰਡਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕ ਰਾਹ ਲੱਭਿਆ

ਜਿੱਥੇ ਰੇਤ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ. ਕੁਝ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ, ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸੁਕਾਏ ਹੋਏ ਝੀਲਾਂ ਦੇ ਲੂਣ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਅਜਿਹੇ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੇ ਝੜਪਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਠ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਨੂੰ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ. ਡ੍ਰਾਈਵਰਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਫੁੱਲਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਲਾ ਚਲਾਇਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਠਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਲੋਡ ਕੀਤਾ. ਜੇ ਇਕ ਗਾਈਡ ਬੀਮਾਰ ਜਾਂ ਮਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਠ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਬਹੁਤ ਖਿੱਚਣਗੇ ਅਤੇ ਇਕ ਨਵਾਂ ਖਿਡਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਗੇ. ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਕ ਮੂਲ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹੋਇਆ: ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਚਤੁਰਭੁਜਾਂ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਕਾਰਵਾਈ ਇਕੋ ਕੰਪਾਸਕ ਬਿੰਦੂ ਵੱਲ ਵਧ ਗਈ. ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਾਪਸ ਆਪਣੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਤਾਰੇ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਓਸਿਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਸੀ. ਜਦੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਵੇਰ ਦੇ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਹ ਤਾਰਾ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਾਣੀ, ਖਜ਼ੂਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ, ਆਸਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲ ਸਹੀ ਰਾਹ ਤੇ ਸਨ. ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦਾ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ; ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੱਸੇ ਲਈ, ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਸੀ. ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਫ਼ਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ. ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਕਾਫ਼ਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਹਵਾ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਵਧੇਰੇ ਦਿਲਚਸਪ ਪਾਇਆ. ਜਿਉਂ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉਠ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਨਾ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤਾ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੇ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਦੂਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ. ਹਾਲਾਂਕਿ ਲੜਕੇ ਨੇ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਕਿਤਾਬ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਿੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਬੇਲੋੜਾ ਬੋਝ ਸੀ. ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ

ਸਫ਼ਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਉਠ ਡਰਾਈਵਰ ਨਾਲ ਉਹ ਦੋਸਤਾਨਾ ਬਣੇ.
ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੱਗ ਦੁਆਲੇ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਡਰਾਈਵਰ ਨਾਲ
ਜੁੜੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਇਕ ਅਯਾਲੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਸ ਦਾ
ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ.

ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦੌਰਾਨ ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ
ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ

"ਮੈਂ ਐਲ ਕੇਰੀਨਮ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ," ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਮੈਂ
ਆਪਣੇ ਬਾਗਾਂ, ਮੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸਾਂਭ ਕੇ ਰੱਖਾਂਗਾ,
ਜਦੋਂ ਤਕ ਮੈਂ ਮਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ. ਇਕ ਸਾਲ ਜਦੋਂ ਫਸਲ ਵਧੀਆ
ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਮੱਕਾ ਗਏ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ
ਇਕੋ ਇਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ. ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਤੋਂ ਮਰ
ਜਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ "ਇੱਕ ਦਿਨ,
ਧਰਤੀ ਕੰਬਣ ਲੱਗ ਪਈ, ਅਤੇ ਨੀਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੈਂਕਾਂ ਤੇ ਭਾਰੀ
ਬੋਝ ਪਾਇਆ. ਇਹ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸਿਰਫ
ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਦੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ. ਮੇਰੇ
ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਦਰਖਤਾਂ
ਨੂੰ ਹੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਗੁਆ ਦੇਣਗੇ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ
ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਆਵਾਂਗੇ. ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਜਿਸ
ਚੀਜ਼ ਦੀ ਮੈਂ ਮਲਕੀਅਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ
ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ." ਜ਼ਮੀਨ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜੀਵਨ
ਬਿਤਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਲੱਭਣਾ ਪਿਆ ਸੀ ਇਸ ਲਈ
ਹੁਣ ਮੈਂ ਉਠ ਦਾ ਡਰਾਈਵਰ ਹਾਂ ਪਰ ਇਸ ਆਫ਼ਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅੱਲ੍ਹਾ
ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਸਿਖਾਇਆ: ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ

ਡਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਮਰੱਥ ਹਨ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ

"ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਭੁਲਾਉਣ ਤੋਂ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੀ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਾਂ ਸਾਡੀ ਸੰਪਤੀ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਹੋਵੇ ਪਰ ਇਹ ਡਰ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਇੱਕੋ ਪਾਸੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ." ਕਈ ਵਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਫ਼ਲੇ ਨੂੰ ਇਕ ਹੋਰ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਇਕ ਚੀਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਕ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ-ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਇਕ ਹੱਥ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ. ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੱਗ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਬੈਠ ਗਏ, ਉਠ ਦੇ ਡ੍ਰਾਈਵਰਾਂ ਨੇ ਵਾਯੂਸਟੈਂਟਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਬਾਰੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾ ਦਿੱਤੀਆਂ. ਕਈ ਵਾਰ, ਰਹੱਸਮਈ, ਘੁੰਮਣ ਵਾਲੇ ਮਰਦ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਗੇ; ਉਹ ਬੇਡੂਆਨ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੈਰਾਵੈਨ ਰੂਟ ਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਰੱਖੀ ਸੀ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੋਰਾਂ ਅਤੇ ਅਰਬਨ ਕਬੀਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ. ਉਹ ਚੁੱਪ ਵਿਚ ਆਏ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਚਲ ਪਏ, ਕਾਲੇ ਬਸਤਰ ਪਹਿਨੇ ਜੋ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦਿਖਾਈਆਂ ਸਨ. ਇਕ ਰਾਤ ਇਕ ਉਠ ਦਾ ਡ੍ਰਾਈਵਰ ਅੱਗ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਅਤੇ ਮੁੰਡਾ ਬੈਠੇ ਸਨ. ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ "ਕਬਾਇਲੀ ਜੰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਅਫਵਾਹਾਂ ਹਨ." ਤਿੰਨ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਏ. ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਵਾ ਵਿਚ ਡਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ. ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਆ ਰਹੀ ਸੀ ... ਯੂਨੀਵਰਸਲ ਭਾਸ਼ਾ. ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਸਨ? "ਇੱਕ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ

ਮਾਰੂਥਲ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਿਹਾ," ਉਠ ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ. ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਅੱਲਾਹ ਉੱਤੇ ਖਤਰੇ ਸਮੇਤ ਹੈ." ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਕਿਹਾ: "ਮੱਕਟਬਟ." ਉਠ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਦੇ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਫ਼ਲੇ ਵੱਲ ਵਧੇਰੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ." "ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਟ੍ਰਾਂਸਟਰਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਉਸੇ ਮੰਜ਼ਿਲ ਲਈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ."

"ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਇੰਗਲਿਸ਼ਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ. "ਕਿਤਾਬਾਂ ਉਸ ਆਦਰ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ਲੇ-ਪੰਛੀਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ." ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ ਬੇਮਿਸਾਲ ਭੰਡਾਰ ਜਲਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਫ਼ਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ. ਦਿਨ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਹੁਣ, ਵੀ ਰਾਤਾਂ - ਜਦੋਂ ਉਹ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਸੀ- ਵੀ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਈ ਸੀ. ਅਤੇ, ਇੱਕ ਦਿਨ, ਕਾਫ਼ਲੇ ਦੇ ਆਗੂ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਗਾਂਹ ਨੂੰ ਹੁਣ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਾਫ਼ੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਨਹੀਂ. ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੇ ਰਾਤ ਵੇਲੇ ਇਕ ਸਰਕਲ ਵਿਚ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਪਣਾ ਲਈ, ਰਾਤ ਨੂੰ ਠੰਡੇ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਵਜੋਂ ਕੇਂਦਰ ਵਿਚ ਇਕੱਠੇ ਸੌਂਦਿਆਂ. ਅਤੇ ਆਗੂ ਨੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਉੱਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ. ਇੰਗਲੈਂਡ ਇਕ ਰਾਤ ਸੌਣ ਵਿਚ ਅਸਮਰਥ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਡੇਰਾ ਦੇ

ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਟਿੱਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੈਰ ਲੈ ਇਕ ਪੂਰਾ ਚੰਦਰਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾ ਦਿੱਤੀ.

ਲੜਕੇ ਨੇ ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆ ਦੀ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਬਾਰੇ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋਇਆ. ਇਹ ਉਹ ਅਸੂਲ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਅਲਕੀਮੀ ਵਿਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੋਲ ਆਫ ਵਰਲਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ.ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਹੋ. ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ." ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਤੋਹਫ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਇੱਕ ਰੂਹ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਖਣਿਜ, ਸਬਜ਼ੀ, ਜਾਂ ਜਾਨਵਰ-ਓ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਵਿਚਾਰ. ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਗਾਤਾਰ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਤੀ ਜਿਉਂਦੀ ਹੈ ... ਅਤੇ ਇਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਰੂਹ ਹੈ ਅਸੀਂ ਉਸ ਆਤਮਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਾਂ, ਇਸਲਈ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ. ਪਰ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਸਫਲਤਾ ਵਿਚ ਵੀ ਗਲਾਸ ਮਿਲ ਰਹੇ ਹਨ. " ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਚੰਦ ਅਤੇ ਬਾਲੀਕ ਰੇਤ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਕਾਰਵੇਅ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਈ ਸੀ." "ਕਾਫ਼ੇ ਅਤੇ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਇੱਕੋ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ

ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ. ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ਲੇ ਦੇ ਹਰ ਕਦਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਓਏਸਿਸ. "ਜੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਨਿਜੀ ਹਿੰਮਤ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਇਸ ਕਾਵੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਗ਼ੈਰ, ਇਹ ਸਫ਼ਰ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ." ਉਹ ਉਥੇ ਚੰਦਰਮਾ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਰਹੇ. ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਕਮਾਲ ਦਾ ਜਾਦੂ ਹੈ," "ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗਾਈਡਾਂ ਨੇ ਮਾਰੂਥਲ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਾਫ਼ਲੇ ਦੀ ਰੂਹ ਮਾਰੂਥਲ ਦੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬੋਲਦੀ ਹੈ." ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਕਾਰਵੇਅ ਵੱਲ ਵਧੇਰੇ ਧਿਆਨ ਦੇਵਾਂਗੀ." "ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਿਹਤਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ.

*

ਉਹ ਅਜੀਬ ਕਿਤਾਬ ਸਨ ਉਹ ਪਰਾਕ, ਲੂਣ, ਡਰਾਗਣਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਸੀ. ਪਰ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਜੋ ਸਾਰੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਸੀ: ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੀ ਹੈ. ਇਕ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿ ਅਲਕੀਮੀ ਦੇ ਸਾਹਿਤ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਾਠ ਵਿਚ ਕੁਝ ਕੁ ਲਾਈਨਾਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਕ ਪੰਨਿਆਂ ਦੀ ਸਤਹ ਉੱਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ. ਇੰਗਲਿਸ਼ਮ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਇਮਰਲਡ ਟੇਬਲੇਟ ਹੈ", ਉਹ ਮਾਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. "ਤਾਂ ਫਿਰ, ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਕਿਉਂ ਲੋੜ ਹੈ?" ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ.

"ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਸਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕੀਏ," ਇੰਗਲਿਸ਼ਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ.. ਉਹ ਕਿਤਾਬ ਜਿਸ ਨੇ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮਸ਼ਹੂਰ ਰਸਾਇਣਾਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾ ਦਿੱਤੀਆਂ. ਉਹ ਉਹ ਆਦਮੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾਵਾਂ ਵਿਚ ਧਾਤ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਉਹ ਮੰਨਦੇ ਸਨ ਕਿ, ਜੇ ਧਾਤ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਗਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਨਿੱਜੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਬਾਕੀ ਬਚਿਆ ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਇਕ ਰੂਹ ਸੀ. ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਇਹ ਰੂਹ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਭਾਸ਼ਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਸਟਰ ਵਰਕ ਦੀ ਖੋਜ ਕਿਹਾ - ਇਹ ਪਾਰਟ ਪਾਰਦਰਸ਼ਕ ਅਤੇ ਠੋਸ ਸੀ. "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ?" ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ. ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਰਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮੇਨਿਆ ਹੈ", ਇਰਵਾਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਅਲਕੀਮੀ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਹੈ. ਹਰੇਕ ਕਦਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਸਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ." ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿ ਮਾਸਟਰ ਵਰਕ ਦਾ ਤਰਲ ਹਿੱਸਾ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਸੀ; ਇਸਨੇ ਅਲਮੈਮਿਸਟ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਵੀ ਰੱਖਿਆ. ਅਤੇ ਠੋਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ

ਫ਼ਿਲਾਸਫ਼ਰ ਦਾ ਪੱਥਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

"ਫ਼ਿਲਾਸਫ਼ਰ ਦਾ ਪੱਥਰ ਲੱਭਣਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਇੰਗਲਿਸ਼ਮ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਲਕੋਮਿਸਟ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਬਿਤਾਈ ਜੋ ਧਾਤ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਅੱਗ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੰਨੇ ਸਮੇਂ ਬਿਤਾ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਕਿ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਵਿਅਰਥ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਗਏ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਕਿ ਧਾਤ ਦੇ ਸੁੱਧ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੁੱਧਤਾ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ।" ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਵਪਾਰੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਨੂੰ ਸਾਫ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਇਕ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਸਕੇ। ਉਹ ਲੜਕਾ ਹੋਰ ਵੀ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਲਕੀਮੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। "ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ," ਇੰਗਲਿਸ਼ਮ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਫ਼ਿਲਾਸਫ਼ਰ ਦੇ ਪੱਥਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੰਪਤੀ ਹੈ। ਪੱਥਰ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਟੁਕੜੀ ਸੋਨੇ ਦੀ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਕਿ ਇਹ ਲੜਕਾ ਅਲਕੀਮੇਮ ਵਿਚ ਹੋਰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਬਣ ਗਈ ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ, ਕੁਝ ਧੀਰਜ ਨਾਲ, ਉਹ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਏ: ਹੈਲਵੀਟਸ, ਏਲੀਅਸ, ਫੁਲਕਨੇਲੀ ਅਤੇ ਗੋਬਰ ਉਹ ਦਿਲਚਸਪ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸਨ: ਉਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹਰੇਕ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਅੰਤ ਤੱਕ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਸਫ਼ਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਿਆਣੇ ਬੰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬੇਈਮਾਨੀ ਲਈ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ,

ਅਤੇ ਫਿਲਾਸਫ਼ਰ ਸਟੋਨ ਅਤੇ ਅਮਿਸੀਰ ਆਫ਼ ਲਾਈਫ ਕੋਲ ਮਾਲਕੀ ਹਨ. ਪਰ ਜਦੋਂ ਬੱਚਾ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਾਸਟਰ ਵਰਕ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਹਾਰ ਗਿਆ ਸਿਰਫ ਡਰਾਇੰਗ, ਕੋਡਬੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਟੈਕਸਟ ਸਨ.

*

"ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਕਿਉਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ?" ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਰਾਤ ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਚਿੜਚਿੜੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਖੁੰਝਾਇਆ. "ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਮਝ ਦੀ ਜ਼ੁੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ," ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਜੇ ਹਰੇਕ ਨੇ ਲੀਡ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਵਿਚ ਬਦਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸੋਨੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਘੱਟ ਜਾਵੇਗੀ.

"ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਨਿਰੰਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਡੂੰਘਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ, ਜੋ ਮਾਸਟਰ ਵਰਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਮਾਰਟਲ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ. ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਐਲਕਮਿਸਟ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕੋਡਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ. " "ਇਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਕਦੋਂ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ?" ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ. "ਕਈ ਸਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ." "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਨਹੀਂ ਸੀ," ਮੁੰਡਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ. "ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਲੈਮੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੰਨੀ ਅਜੀਬ ਭਾਸ਼ਾ ਕਿਉਂ ਵਰਤੀ? ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ. ਉਸ ਨੇ

ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਵੇਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਕੋ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਯੁੱਧ ਦੀ ਗੱਲ ਵੱਧਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ.

*

ਫਿਰ ਇਕ ਦਿਨ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀਆਂ. "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਸਿੱਖਿਆ?" ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਇਹ ਸੁਣਨ ਲਈ ਬੇਤਾਬ ਇਹ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਯੁੱਧ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ. "ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਕੋਲ ਇੱਕ ਰੂਹ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਲਜ਼ਿਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੋਲ ਆਫ਼ ਦ ਵਰਲਡ, ਫਿਲਾਸਫ਼ਰ ਸਟੋਨ, ਅਤੇ ਅਮੈਕਸਿ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ "ਪਰ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇੰਨੀ ਸਰਲ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪੰਨੇ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ." ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ. ਖੋਜ ਦੇ ਸਾਲ, ਜਾਦੂਕ ਚਿੰਨ੍ਹ, ਅਜੀਬ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਦੇ ਸਾਜ਼-ਸਾਮਾਨ ... ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨੇ ਮੁੰਡੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੋਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ. "ਕਾਰਬੋ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਜਾਓ", ਉਸ

ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਸੀ." ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਮਾਰੂਥਲ ਦੀ ਚੁੱਪ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਗਾਈ ਗਈ ਰੇਤ. ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਹਰ ਕੋਈ ਸਿੱਖਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਤਰੀਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ." "ਉਸ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੀ." ਪਰ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਸਾਡੀ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ. "

*

ਕਾਫ਼ਲੇ ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ ਹੁੰਡਡ ਬੈਡਿਉਨਜ਼ ਜਿਆਦਾ ਵਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਆ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਠ ਡਰਾਈਵਰ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਇਕ ਚੰਗੇ ਮਿੱਤਰ ਨੂੰ ਬੇਸਹਾਰਾ ਕੀਤਾ - ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਗੋਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਲੇ ਜੰਗ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ. ਕਾਫ਼ਲਾ ਓਸਿਸ ਤਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੋਵੇਗੀ. ਜਾਨਵਰ ਥੱਕ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਮਰਦ ਆਪਸ ਵਿਚ ਘੱਟ ਅਤੇ ਘੱਟ ਬੋਲਦੇ ਸਨ. ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਰਾਤ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜਾ ਪਹਿਲੂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਠ ਦੀ ਉਦਾਸੀ ਸਿਰਫ ਇਕ ਉਠ ਦੇ ਹੰਝੂ ਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਠ ਦਾ ਹੰਝੂ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਹੁਣ ਤੂੜੀ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖਿੱਚਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਛਾਪੇ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ. ਉਠ ਦਾ ਡਰਾਈਵਰ, ਯੁੱਧ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਸੀ. "ਮੈਂ ਜਿਊਂਦਾ ਹਾਂ," ਉਸ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਕ ਰਾਤ ਦੀ ਇਕ ਟੁਕੜੀ ਖਾ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਅੱਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਚੰਦਰਮਾ ਸੀ. "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਮੈਂ ਮਾਰਚ ਵਿਚ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ,

ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਾਰਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਲੜਨਾ ਪਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਕ ਦਿਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮਰਨਾ ਹੈ। "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ। ਮਾਰੂਥਲ, ਕਿ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਤਾਰੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਬੀਲੇ ਜੰਗ ਲੜਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਜੀਵਨ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤਿਉਹਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੀਵਨ ਉਹ ਪਲ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਜੀ ਰਹੇ ਹਾਂ। "ਦੋ ਰਾਤਾਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੌਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਰਾਤ ਨੂੰ ਤਾਰਾ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜਾ ਘੱਟ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿਚ ਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਦੇਖਣਾ ਲਗਦਾ ਸੀ। ਉਠ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਨੀਲਸ ਹੈ।" "ਠੀਕ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਉੱਥੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ?" ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸੌਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।"

*

ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਜਾਗ ਪਿਆ। ਉੱਥੇ, ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਜਿੱਥੇ ਛੋਟੇ ਤਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਤ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਇਹ ਸਾਰਾ ਮਾਰੂਥਲ ਖਿੱਚ ਕੇ, ਖੱਬੀ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਕਤਾਰ ਸੀ। "ਅਸੀਂ ਇਹ ਕੀਤਾ ਹੈ!" ਇੰਗਲੈਂਡ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਗਾਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਮੁੰਡੇ ਚੁੱਪ ਸੀ। ਉਹ ਮਾਰੂਥਲ ਦੀ ਚੁੱਪ ਨਾਲ ਘਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ ਦਰਖ਼ਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਅਜੇ ਵੀ ਪਿਰਾਮਿਡਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਲੰਬੇ ਰਸਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ

ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਇਹ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣਨਾ ਸੀ. ਪਰ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਪਲ ਸੀ-ਊਠ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਜਿਸ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹ- ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੀਤੇ ਦੇ ਸਬਕ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੀਤਾ ਸੀ. ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਿਤੀ ਦੀ ਹੱਡੀ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇਕ ਦਿਨ ਹੋਵੇਗਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੀ, ਹੁਣ ਇਸ ਨੇ ਸ਼ੇਡ, ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਰਨ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਹੈ. ਕੱਲ੍ਹ, ਊਠ ਦੇ ਸਰੋਤੇ ਨੇ ਖਤਰੇ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਇੱਕ ਖੰਭ ਦੀ ਖੰਭ ਦੀ ਇੱਕ ਕਤਾਰ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ. ਦੁਨੀਆਂ ਕਈ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਬੋਲਦੀ ਹੈ, ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਸੋਚਿਆ

*

ਵਾਰ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਅਲਮੈਮਿਸਟ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੈਂਕੜੇ ਲੋਕ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਓਸਿਸ ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਦੇਖਦੇ ਹਨ. ਲੋਕ ਨਵੇਂ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਰੌਲਾ ਪਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਮਿੱਟੀ ਨੇ ਦਰਿਆ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਧੁੰਦਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਜਨਬੀਆਂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਭਸਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ. ਐਲਕਮਿਸਟ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਕਬਾਇਲੀ ਮੁਖੀ ਕਾਫ਼ਲੇ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਹਨ. ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਏਲਮਾਈਮਿਸਟ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਾਰੂਥਲ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ. ਉਸਨੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਭਿਖਾਰੀ ਨੂੰ ਮਾਰੂਥਲ ਰੇਤ ਤੇ

ਤੁਰਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ. ਟਿਡੇਨਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਹਵਾ ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਉਹੀ ਰੇਤ ਸਨ ਜੋ ਬੱਚੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੋਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ. ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇਖ ਕੇ ਮਗਨ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਹੜੇ ਮੁਸਾਫਰਾਂ ਨੇ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਪੀਲੇ ਰੇਤ ਅਤੇ ਨੀਲੇ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਤਾਜ ਦੇ ਹਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ. ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਾਰੂਥਲ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਆਦਮੀ ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਦਰਖ਼ਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰੇ.

ਉਸ ਨੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ. ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਫ਼ਲੇ ਵਿਚ ਇਕ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਗੁਪਤ ਭੇਤ ਕਰਨੇ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਸੀ. ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਉਹ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਰੀ ਅੱਖ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕੇਗੀ ਉਸ ਨੇ ਉਮੀਦ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਅਪਰੈਂਟਿਸ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ. ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਿਉਂ ਸੰਚਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ. ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਗੁਪਤ ਸਨ; ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਭੇਦ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ. ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਲਈ ਕੇਵਲ ਇਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ: ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਤਸਵੀਰਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ. ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ

ਤਸਵੀਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਭੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਹਵਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ.

*

ਉਹ ਬੱਚਾ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ: ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਭੂਗੋਲ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਇਕ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ - ਕੁਝ ਖਜ਼ੂਰ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਜਾੜ-ਸੀਮਾ ਸਪੇਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਸਬਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ. ਉੱਥੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਖੂਹ, ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦਰੱਖਤ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲੇ ਅਣਗਿਣਤ ਰੰਗ ਦੇ ਤੰਬੂ ਸਨ. "ਇਹ ਹਜ਼ਾਰ ਅਤੇ ਇਕ ਰਾਤ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਸਦਾ ਹੈ," ਇੰਗਲੈਂਡ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ, ਇਹ ਅਮੈਚਮਿਸਟ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ.

ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਜਾਨਵਰਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸਨ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਨ. ਓਸਿਸ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਲੜਾਈ ਦੇਖੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਪਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰਾਂ ਤਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ. ਮਾਰੂਥਲ ਦੀ ਚੁੱਪ ਇਕ ਦੂਰ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਸੀ; ਕਾਫ਼ਲੇ ਵਿਚ ਮੁਸਾਫ਼ਰ ਸਫ਼ਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹੱਸ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰੌਲਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚੋਂ ਉਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਵੇਖਦੇ ਹਨ. ਉਹ ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਸਨ. ਉਹ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ

ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਠ ਦੇ ਡ੍ਰਾਈਕਰ ਨੇ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਓਆਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਤਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਸਨ. ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕੰਢੇ ਸਨ, ਪਰ ਕਬੀਲੇ ਨੇ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿਚ ਲੜਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਓਸਰਾਂ ਨੂੰ ਪਨਾਹ ਦੇ ਸਥਾਨ ਵਜੋਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ. ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ, ਕਾਫ਼ਲੇ ਦੇ ਨੇਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ. ਇਸ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਓਸਿਸ 'ਤੇ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਗੋਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਖ਼ਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੈਲਾਨੀ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਥਾਂ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ. ਇਹ ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸੰਮਿਲਨਾਂ ਸਮੇਤ, ਕਬਾਇਲੀ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਦਾ ਹੱਥ ਸੌਂਪਣਾ. "ਉਹ ਜੰਗ ਦੇ ਨਿਯਮ ਹਨ," ਨੇਤਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ. "ਓਇਜ਼ ਸੈਲਟਰ ਫੌਜੀ ਜਾਂ ਸੈਨਿਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ." ਲੜਕੇ ਦੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਬੈਗ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕ੍ਰੋਮ ਪਲੇਟਿਡ ਰਿਵਾਲਵਰ ਲਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਹਥਿਆਰ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ. "ਰਿਵਾਲਵਰ ਕਿਉਂ?" ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ. "ਇਸਨੇ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ," ਇੰਗਲਿਸ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ.

ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ. ਉਸ ਦੇ ਸੁਪਨੇ

ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਉਹ ਜਿੰਨਾ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਓਨਾ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਣ ਗਈਆਂ। ਇਹ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜੇ ਨੇ "ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਿਸਮਤ" ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸੁਪਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਉਸ ਦੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਅਤੇ ਹੌਸਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿਚ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਤਸੁਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਅਗਾਮੀ ਧੱਕੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਰਗ ਨਾਲ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਅਤੇ ਭੁਲਾਵਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਰਗ ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਜਗਤ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਮਝਿਆ ਸੀ ਖਾਣ ਜਾਂ ਸੌਣ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਾਂ ਪਿਆਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਨੌਕਰੀ ਲੱਭਣਾ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। "ਹੌਸਲਾ ਨਾ ਹਾਰੋ," ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ "ਉਠ ਦੇ ਡ੍ਰਾਈਵਰ ਵਾਂਗ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: 'ਖਾਓ ਕਿ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਹੈ।' "

ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ, ਹਰ ਕੋਈ ਥਕਾਵਟ ਤੋਂ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਸਮੇਤ ਇਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਦੇ ਪੰਜ ਹੋਰਨਾਂ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਤੰਬੂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਮਾਰੂਥਲ ਦੇ ਲੋਕ ਸਨ, ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਨ ਲਈ ਖਿਝੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਚਰਵਾਹੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ

ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਜਰਬਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੇ ਦੱਸਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਤੰਬੂ ਵਿਚ ਆਇਆ ਸੀ. ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਸਵੇਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹਾਂ" "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ." ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ. ਇਕ ਅਲਮੈਮਿਸਟ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੀਉਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਤੰਬੂ ਵਿਚ ਇਕ ਭਠੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਾਰੀ ਰਹੀ ਸੀ. ਉਹ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਓਸਿਸ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸੀ; ਉੱਥੇ ਸੈਂਕੜੇ ਟੈਂਟ ਸਨ. ਇਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਲਗਭਗ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਕ ਖੂਹ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਮੁੰਡੇ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈ. "ਸ਼ਾਇਦ ਅਸੀਂ ਬਿਹਤਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛੀਏ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ.

ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਇਹ ਦੱਸਣ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿਰ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ. ਪਰ ਆਖਿਰਕਾਰ, ਉਹ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ ਕਿ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੇ, ਜੋ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਅਰਬੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਇਕ ਔਰਤ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੀ ਜੋ ਖੂਹ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਇਕ ਬੱਕਰੀ ਭਰਨ ਲਈ ਆਈ ਸੀ. "ਚੰਗੀ ਦੁਪਹਿਰ, ਮਾਮਾ. ਮੈਂ ਓਏਸਿਸ 'ਤੇ ਐਲਕਮਿਸਟ ਦੇ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ." ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਛੇਤੀ ਭੱਜ ਗਿਆ. ਪਰ ਉਹ ਭੱਜਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੇ ਲੜਕੇ ਨੂੰ

ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਕਾਲੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਆਹੇ ਹੋਏ ਔਰਤਾਂ ਸਨ. ਉਸਨੂੰ ਪਰੰਪਰਾ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ. ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੰਘਣਾ ਸੀ. ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਵੀ ਉਦਾਸ ਸੀ. ਉਸ ਦਾ ਦੋਸਤ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਸੀ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਉਸ ਦੀ ਸਫ਼ਲਤਾ ਲਈ ਯਤਨ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ - ਜੋ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ. ਉਹ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ. "ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਲਜਮਿਸਟੀਆਂ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ."

ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ. "ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ! ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਅਲਮੈਮਿਸਟ ਕੀ ਹੈ! ਪਤਾ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ! ਕਾਲੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਪਾਣੀ ਦੇ ਖੂਹ 'ਤੇ ਆਈਆਂ, ਪਰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਦਲੇਰੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਲੜਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ. ਫਿਰ ਇਕ ਆਦਮੀ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਿਆ. "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ?" ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ. "ਅੱਲ੍ਹਾ ਸਾਡੀ ਬਿਮਾਰੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਨਬੀਆਂ ਤੋਂ ਡਰਿਆ ਗਿਆ "ਤੁਸੀਂ ਜਾਦੂ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ." ਉਸ ਨੇ ਕੁਰਾਨ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਆਇਤਾਂ ਬੋਲੀਆਂ, ਅਤੇ ਚਲੇ ਗਏ. ਇਕ ਹੋਰ ਆਦਮੀ

ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਉਹ ਬੁੱਢੀ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬਾਲਟੀ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੀ ਸੀ. ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਵਾਲ ਦੁਹਰਾਇਆ.

"ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?" ਅਰਬ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ. "ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਇੱਥੇ ਮਿਲਣ ਲਈ ਕਈ ਮਹੀਨੇ ਸਫ਼ਰ ਕੀਤਾ ਹੈ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ. ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਲਈ ਸੋਚਣ ਪਿੱਛੋਂ ਬੁਢਾਪਾ ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਜੇ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਓਸਿਸ ਤੇ ਇੱਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੇਗਾ." "ਆਦਿਵਾਸੀ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਾਹੁਣ." ਯੁੱਧ ਦੇ ਅੰਤ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰੋ, ਫਿਰ ਕਾਰੋ ਨਾਲ ਰਵਾਨਾ ਹੋਵੋ, ਓਸਿਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਤੁਰਿਆ. ਪਰੰਤੂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਬੜਾ ਖੁਸ਼ ਸੀ. ਉਹ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਸਨ ਅਖੀਰ ਵਿਚ, ਇਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਜੋ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪਹਿਨੇ. ਉਸ ਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਇਕ ਕਿਸ਼ਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਪਰਦਾ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ. ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਉਸ ਪਾਸੋਂ ਅਲਕੈਮਿਸਟ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ. ਉਸ ਵਕਤ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਰੂਹ ਉਤਪੰਨ ਹੋ ਗਈ. ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਹਨੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਹੱਸਦੇ ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਝਲਕਦੇ ਸਨ, ਉਸ ਨੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਜੋ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੇ ਬੋਲਿਆ-ਉਹ ਭਾਸ਼ਾ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਪਰ ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਸੀ. ਇਹ ਪਿਆਰ ਸੀ.

ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਕੁਝ, ਮਾਰੂਥਲ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ.
ਜਦੋਂ ਦੋਵਾਂ ਜੋੜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸੇ
ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਵਰਤਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਖੂਹ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ. ਉਹ
ਮੁਸਕਰਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਪ ਤੋਂ ਇਕ ਸ਼ਰਮੀ ਸੀ-
ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਜਿਹਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ
ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰਾ ਜੀਵਨ ਉਸ ਲਈ ਸੀ. ਉਸ
ਨੇ ਆਪਣੇ ਭੇਡਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਅਤੇ
ਮਾਰੂਥਲ ਦੀ ਚੁੱਪ ਵਿਚ ਲੱਭਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ.

ਇਹ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਭਾਸ਼ਾ ਸੀ. ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ
ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ
ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਰੰਤਰ ਸਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦਾ
ਹੈ. ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ
ਆਪਣੀ ਇਕੋ ਇਕ ਔਰਤ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ
ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਵੀ ਇਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪਛਾਣ
ਲਿਆ. ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੀ.
ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਨਾਨਾ-ਨਾਨੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ
ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਚਨਬੱਧ ਬਣਨ ਤੋਂ
ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਪਤਾ ਹੈ. ਪਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵ
ਵਿਆਪੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖ ਸਕੇ ਸਨ. ਕਿਉਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ
ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਅਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਤੁਹਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ
ਉਹ ਮਾਰੂਥਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਅਤੇ

ਜਦ ਦੋ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਨਾਕਾਫੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਪਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਯਕੀਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰਜ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਇਕ ਹੱਥ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ

ਹੱਥ ਜੋ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇਕ ਜੁੜਵਾਂ ਰੂਹ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਬਗੈਰ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮੱਕਟਬਟ, ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਸੋਚਿਆ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਹਿਲਾਇਆ: "ਆ ਜਾਓ, ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛੋ!" ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਲੜਕੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੀ, ਉਸਨੇ ਉਹੀ ਕੀਤਾ। "ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ?" ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਫਾਤਿਮਾ," ਕੁੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਟੁੱਟੇ।" "ਮੇਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਕੁਝ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।" "ਇਹ ਨਬੀ ਦੀ ਧੀ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ," ਫਾਤਿਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਨੇ ਹਰ ਥਾਂ ਨਾਮ ਲੈ ਲਿਆ।" ਸੁੰਦਰ ਲੜਕੀ ਨੇ ਘਮੰਡ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭੇਤ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।" "ਉਹ ਮਾਰੂਥਲ ਦੀਆਂ ਜਨਣੀਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।" ਜੀਨੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਅਤੇ ਬੁਰੀਆਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਸਨ। ਅਤੇ ਕੁੜੀ ਨੇ ਦੱਖਣ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਜੀਬ ਆਦਮੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ

ਉਸਨੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਕੰਮਾ ਭੱਤਾ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ. ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਹ ਵੀ ਅਲਮੈਮਿਸਟ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਗਿਆ. ਅਤੇ ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਖੂਹ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਹ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਦਿਨ ਤਰਾਈਫਾ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਤੀਵੀਂ ਦੇ ਅਤਰ ਨੂੰ ਲਿਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣੂੰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੌਜੂਦ ਸੀ. ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਹਰੇਕ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਵੇਗਾ. ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮੁੰਡੇ ਖੂਹ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ, ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿਚ. ਉਸ ਦੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਮਾਰੂਥਲ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ,

ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਦੁਪਹਿਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ." "ਉਹ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤਾਰੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜੋ ਮੈਂ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਵਿਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ. ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਆਈ ਸੀ. "ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ. ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ: 'ਜਾਓ ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ.' " ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ. ਗਰੀਬ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਫ਼ਰ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ. "ਇਸ ਲਈ, ਫਿਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ," ਉਸ ਨੇ ਇੰਗਲਿਸ਼ਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ. "ਇਹੀ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ. ਮੈਂ ਹੁਣ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ." ਜਿਉਂ ਹੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਛੱਡਿਆ, ਫਾਤਿਮਾ ਆ ਗਿਆ

ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕ ਗੱਲ ਦੱਸਣ ਆਈ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਹੋਵੇ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।" ਕੁੜੀ ਨੇ ਕੰਟੇਨਰ ਥੱਲੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਡੁੱਬ ਗਿਆ।

"ਮੈਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਕ ਖਜਾਨਾ ਲੱਭਣ ਲਈ ਮਾਰੂਥਲ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਪਿਰਾਮਿਡ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜੰਗ ਇੱਕ ਸਰਾਪ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਬਰਕਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਆਇਆ ਸੀ ਤੁਹਾਨੂੰ।" ਲੜਕੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੰਗ ਇਕ ਦਿਨ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ।" ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦਿਸਣ ਵਾਲੇ ਝੁੰਡਾਂ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਲਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਅਯਾਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਫਿਰ ਇਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਾਤਿਮਾ ਉਸਦੇ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ। ਕੁੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਬੀਲੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ।" ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਆਪਣੇ ਕਬੀਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਮਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। "ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਫਾਤਿਮਾ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਖੂਹ ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਅਯਾਲੀ, ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਉਹ ਦੋਸਤ ਬਣੇ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਬਿਤਾਏ, ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਦੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਓਸੇਸ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਕਾਫ਼ਲੇ

ਦੇ ਆਗੂ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇਕ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਈ "ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਕਦੋਂ ਯੁੱਧ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸਫ਼ਰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ". "ਇਹ ਲੜਾਈਆਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਸ਼ਾਇਦ ਕਈ ਸਾਲ ਵੀ. ਦੋਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਤਾਕਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਸੈਨਾ ਲਈ ਜੰਗ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ. ਇਹ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੰਗੇ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸੰਤੁਲਨ, ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਿਸਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ- ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਲ੍ਹਾ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਹੈ. "

ਲੋਕ ਉਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਉਹ ਲੜਕਾ ਫਾਤਿਮਾ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਿਆ. ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ. ਫਾਤਿਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਸ ਦਿਨ ਅਸੀਂ ਮਿਲੇ, ਫਾਤਿਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ," ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਰੂਹ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹਾਂ. " ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਤਾਜ਼ਗੀ ਵਿੱਚ ਹਵਾ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸੁੰਦਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ "ਮੈਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਸ ਓਸਿਸ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ. ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੀਤੇ, ਆਪਣੀਆਂ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਮਾਰੂਥਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਾ ਰਾਹ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈ. ਵਿਵਹਾਰ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਸੁਫਨਾ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰੂਥਲ ਮੇਰੇ ਲਈ

ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੌਜੂਦਗੀ ਲਿਆਏਗਾ. ਹੁਣ, ਮੇਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਆਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਹੋ. "ਮੁੰਡਾ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ. ਪਰ ਫਾਤਿਮਾ ਦੇ ਹੱਥ ਉਸ ਦੇ ਜੱਦੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਸਨ.

"ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨਿਆਂ, ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਸੋ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਡਰਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਕਮਾਲ ਸੀ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ. ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਪਨਾ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ "ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਟੀਚੇ ਵੱਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਯੁੱਧ ਦੇ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਡੀਕ ਕਰੋ ਪਰ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਜਾਣਾ ਪਵੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਜਾਓ. , ਪਰ ਮਾਰੂਥਲ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਇਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ. "ਮਿਕਟੱਪਟ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ. "ਜੇ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਪਨੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਦਿਨ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਓਗੇ." ਉਹ ਉਦਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ. ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਿਆਹੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ. ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਪਿਆ. ਪਿਆਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਨ. ਉਸ ਨੇ ਫਾਤਿਮਾ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ, ਆਪਣੀ ਅਗਲੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ.. "ਮਾਰੂਥਲ ਸਾਡੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ

ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ. "ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਾਂ. ਜਿਹੜੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ, ਉਹ ਬੱਦਲਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ ਇਕ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਕਿ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਆਏ ਪਾਣੀ ਦੇ ਖੇਤਿਆਂ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ. ਸਭ ਕੁਝ ... ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਰੂਹ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ. "ਕੁਝ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੋਰ ਔਰਤਾਂ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੰਨਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਰਦ ਇਕ ਦਿਨ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ. ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਸਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਈਰਖਾ ਕਰਦਾ ਸੀ. ਹੁਣ ਮੈਂ ਵੀ ਇਕ ਔਰਤ ਹਾਂ. ਜੋ ਉਡੀਕਦੇ ਹਨ

"ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਾਰੂਥਲ ਔਰਤ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਮਾਣ ਹੈ .ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਾਂਗ ਡ੍ਰਾਇਕ ਕਰ ਦੇਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟਿਊਨਜ਼ ਨੂੰ ਢੱਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਬੱਦਲ, ਅਤੇ ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਮਾਰੂਥਲ ਦੇ ਪਾਣੀ. " ਉਹ ਲੜਕਾ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਆ. ਉਹ ਫਾਤਿਮਾ ਬਾਰੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ. ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤੰਬੂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਭੱਠੀ ਬਣਾਈ ਸੀ. ਇਹ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਭੱਠੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਲਣ ਦੁਆਰਾ ਬਾਲਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਉੱਪਰ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਫਲਾਸਕ ਗਰਮੀ ਸੀ. ਜਿਉਂ ਹੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਮਾਰੂਥਲ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ

ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਇਹ ਨੌਕਰੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪੜਾਅ ਹੈ," ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਗੰਧਕ ਨੂੰ ਅਲਗ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਡਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਹ ਮੇਰੇ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਣ ਦਾ ਡਰ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਸਟਰ ਵਰਕ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਦਸਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ। ਪਰ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। "

ਉਸ ਨੇ ਅੱਗ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਉਦੋਂ ਤਕ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤਕ ਸੂਰਜ ਦੀ ਸੂਰਜ ਵਿਚ ਮਾਰੂਥਲ ਗੁਲਾਬੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਚੁੱਪੀ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇ, ਮਾਰੂਥਲ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦੀ ਤਲਬ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਭਟਕਦੇ ਰਹੇ, ਨਿੱਕੀਆਂ ਦਿਸਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤਾਜੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ। ਉਸ ਨੇ ਹਵਾ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪੱਥਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਉਥੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ੈਲ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਰਿਮੋਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰੂ, ਸਮੁੰਦਰ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਪੱਥਰ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੁਖ ਨਾਲ ਸਮੇਟਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਵਿਹਾਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਪਰ ਫਾਤਿਮਾ ਮਾਰੂਥਲ ਦੀ ਇਕ ਔਰਤ ਸੀ, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ

ਰੇਗਿਸਤਾਨੀ ਸੀ. ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਬੈਠਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਹਿਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ. ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਉੱਚਾ ਉੱਡਦੇ ਇੱਕ ਹਵਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ. ਉਹ ਹਵਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਹਵਾ 'ਤੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ. ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫਲਾਈਟ ਦਾ ਕੋਈ ਪੈਟਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸਮ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਕੀਤੀ. ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ ਕਿ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਕੀ ਹੈ. ਉਸ ਨੇ ਪੰਛੀਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ਾਈ ਦਾ ਪਾਲਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ. ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰੁੱਖ ਪੰਛੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਬਗ਼ੈਰ ਪਿਆਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਮਝਾਉਣ. ਉਸ ਨੇ ਨੀਂਦ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ. ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਾਗਦਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਵੀ ਸੌਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ. "ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਿੱਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਰਥ ਕੱਢਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ... ਬਾਂਸਾਂ ਦੀ ਫਲਾਇੰਗ" ਉਸਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਅਤੇ, ਉਸ ਦੇ ਮੂਡ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦੀ ਸੀ. ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ.

ਅਚਾਨਕ, ਬਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਦੂਜੀ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਚਾਨਕ, ਪਲ ਭਰ ਦੀ ਮੂਰਤ ਮੁੰਡੇ ਕੋਲ ਆਈ: ਇੱਕ ਫੌਜੀ, ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਤੇ, ਓਸਿਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ. ਦਰਸ਼ਣ ਤੁਰੰਤ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਇਸਨੇ ਉਸ

ਨੂੰ ਹਿਲਾਇਆ. ਉਸ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਰਗੀ ਦਾ ਬੋਲਣ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਖ ਚੁੱਕੇ ਸਨ: ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮਾਰੂਥਲ ਦੇ ਰੇਤ ਦੇ ਉੱਤੇ ਬਣੇ. ਪਰ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਫੌਜ ਊਰਜਾ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰੇ. ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ. ਉਸਨੇ ਮੁੜ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਦੇ ਗੁਲਾਬੀ ਰੰਗਾਂ ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪੱਥਰਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਤ ਕਰੇ. ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਸੀ. ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, "ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰੱਖੋ." ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਉਸ ਦਰਦ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦਰਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਨਾ ਸੀ. ਉਹ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਖਜੂਰ ਦੇ ਦਰਖਤ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ. ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਈ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ: ਇਸ ਸਮੇਂ, ਮਾਰੂਥਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਓਸਿਸ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਉਠ ਦਾ ਡ੍ਰਾਈਵਰ ਪਾਮ ਦੇ ਦਰਖਤ ਦੇ ਤਲ ਤੇ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਤੋਂ. ਉਸਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਡਾਈ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ.

"ਇਕ ਫੌਜ ਆ ਰਹੀ ਹੈ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਸੀ." ਉਜਾੜ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਮਾਰੂਥਲ ਆਦਮੀ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਣਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ." ਪਰ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਉਡਾਣ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ

ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਉਸ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਭੱਜ ਗਿਆ ਹੈ. ਉਠ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਧਰਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ. ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੰਨੇ ਤੇ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਕੋਈ ਕਾਰਡ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਪੰਛੀਆਂ ਦੀ ਉਡਾਣ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ... ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਪਲ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ; ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਹ ਲੋਕ ਸਨ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਵਾਪਰ ਰਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਘੁਸਪੈਠ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਸਨ.

ਮਾਰੂਥਲ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਰੂਹ ਵਿੱਚ ਫਸ ਸਕਦੇ ਸਨ. ਉਹ ਸੰਤਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਡਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਘਬਰਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਮਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ. ਕਬੀਲਿਆਂ ਨੇ ਲੜਾਈ ਦੇ ਸੁਆਦ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ; ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਅੱਲ੍ਹਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਉਸ

ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਸੀ. ਇਸ ਲਈ ਕਬਾਇਲੀ ਲੋਕ ਵਰਤਮਾਨ ਲਈ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਚ ਅਚਾਨਕ ਅਚੰਭੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ: ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਕਿੱਥੇ ਸੀ? ਉਹਦਾ ਘੋੜਾ ਕਿੱਥੇ ਸੀ? ਜਿੰਦਾ ਰਹਿਣ ਲਈ ਅਗਾਂਹ ਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਝਟਕਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਉਠ ਡਰਾਈਵਰ ਇੱਕ ਘੁਲਾਟੀਏ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਦਰਸ਼ਕ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਸੀ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁਝ ਗਲਤ ਸਨ. ਫਿਰ, ਇਕ ਦਿਨ, ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਦਰਸ਼ਕ, ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਮੰਗਦਾ ਸੀ (ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ੱਕਦਾ ਹੋਇਆ) ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂ ਉਠ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ. ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਠੀਕ ... ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ." "ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ." "ਪਰ ਫਿਰ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ," ਪੈਰੀਬਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ. "ਠੀਕ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਮੈਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ." "ਜੇ ਚੰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਕ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਭਰਿਆ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ." "ਜੇ ਬੁਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋਣ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਝੱਲੋਗੇ."

"ਮੈਂ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਕ ਆਦਮੀ ਹਾਂ," ਉਠ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਦਰਸ਼ਕ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ. "ਅਤੇ ਲੋਕ ਹਮੇਸ਼ਾ

ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭਵਿੱਖ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ." ਦਰਸ਼ਕ ਤੁਝਿਆਂ ਦੀ ਕਾਸਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਸੀ; ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ. ਉਸ ਦਿਨ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪਲੱਸਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਉਸਨੇ ਟੁੰਡੇ ਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ. ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ." "ਮੈਂ ਟੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨੀ ਹੈ. ਉੱਥੇ, ਮੈਂ ਅਤੀਤ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭੁਲਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚਲੀ ਕਮਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ. ਮੌਜੂਦ. "ਜਦ ਲੋਕ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਧਾਰਨ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਅੱਜ ਦੇ ਗੁਪਤ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ, ਗੁਪਤ ਇੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਵਰਤਮਾਨ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਸੁਧਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ. ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਬਿਹਤਰ ਵੀ. ਅਤੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਉਠ ਦੇ ਡ੍ਰਾਈਵਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਕਿਹੋ ਜਿਹੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇ.

"ਜਦੋਂ ਉਹ ਖੁਦ ਖੁਦ ਇਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੀ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ .ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੈ: ਇਹ ਇਕ ਭਵਿੱਖ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ." ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ, ਉਠ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਸੋਚਿਆ. ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ? "ਜਾਓ ਅਤੇ ਕਬਾਇਲੀ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ," ਉਠ ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੈਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ ਜੋ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ." "ਉਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹੱਸਣਗੇ." "ਉਹ ਮਾਰੂਥਲ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਰੂਥਲ ਦੇ ਲੋਕ ਬੇਸਮਝਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ." "ਠੀਕ ਹੈ, ਤਦ, ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ." "ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਲਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੇਗੇ, ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸੇਗਾ, ਇਹ ਕਈ ਵਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋ . " ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਫਾਤਿਮਾ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ. ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਗੋਤਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਜਾਵੇਗਾ.

*

ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਓਸਿਸ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿਚ ਵੱਡੇ ਚਿੱਟੇ ਤੰਬੂ ਦੇ ਮੋਰਚੇ ਤੇ ਗਾਰਡ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ. "ਮੈਂ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿੱਚੋਂ ਭੁਲਾਇਆ ਹੈ."

ਜਵਾਬ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਤੰਬੂ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤਕ ਰਿਹਾ. ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਭਰਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਕ ਨੌਜਵਾਨ ਅਰਬ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਚਿੱਟੇ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ. ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਉਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁੱਛਿਆ. ਉਹ ਤੰਬੂ ਵਿਚ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਰਾਤ ਡਿੱਗੀ, ਅਤੇ ਲੜਾਈ ਅਤੇ ਵਪਾਰੀ ਲੜਨ ਦੀ ਇੱਕ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਅਤੇ ਤੰਬੂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਗਏ. ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ, ਕੈਂਪਫਾਇਰ ਬੁਝਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਮਾਰੂਥਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਏ. ਮਹਾਨ ਤੰਬੂ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ਲਾਈਟਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਨ. ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਫਾਤਿਮਾ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਨਾਲ ਆਖਰੀ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ. ਅਖੀਰ, ਉਡੀਕ ਦੇ ਘੰਟੇ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਗਾਰਡ ਨੇ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ. ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਉਸ ਅੰਦਰ ਜੋ ਕੁਝ ਵੇਖਿਆ ਉਸ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ. ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਾਰੂਥਲ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿਚ ਇਕ ਤੰਬੂ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀ. ਗਰਾਉਂਡ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਕਾਰਪੈਟਾਂ ਨਾਲ ਢਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਚੱਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਬੱਤੀ ਦੀਵਾਲੀ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ, ਹਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵਾਨ ਮੋਮਬੱਤੀ ਨਾਲ. ਕਬਾਇਲੀ ਸਰਦਾਰ ਸੈਮੀਕਾਲਕ ਵਿੱਚ ਤੰਬੂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਸੀਟ ਉੱਤੇ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਅਮੀਰੀ ਨਾਲ ਕਢਾਈ ਕੀਤੇ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਕੁਸ਼ਾਂ ਤੇ ਆਰਾਮ ਕਰਦੇ ਸਨ. ਨੌਕਰਾਣੀਆਂ ਆਏ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਟ੍ਰੇ ਨਾਲ ਚਲੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਮਸਾਲੇ ਅਤੇ ਚਾਹ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ. ਦੂਸਰੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੇ ਹਕੂਕ ਵਿਚ ਅੱਗ ਰੱਖੀ. ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦੇ

ਧੁੰਏ ਦੇ ਮਿੱਠੇ ਸੁਗੰਧ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਸੀ ਅੱਠ ਸਰਦਾਰ ਸਨ, ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਤੁਰੰਤ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ: ਸੈਮੀਕੈਰਕਲ ਦੇ ਕੋਦਰ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਇਕ ਅਰਬ, ਚਿੱਟੇ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਵਾਲਾ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਉਸ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿਚ ਨੌਜਵਾਨ ਅਰਬ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। "ਇਹ ਅਜਨਬੀ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਕੂੜੇ ਦਾ ਬੋਲ ਬੋਲਦਾ ਹੈ?" ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਰਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ "ਇਹ ਮੈਂ ਹਾਂ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ।

"ਰਿਹਾਈ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਹਾਂ?" ਇਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਰਦਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹਾਲੇ ਵੀ ਮਾਰੂਥਲ ਦੇ ਆਦੀ ਨਹੀਂ ਸਨ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਰੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰ ਗਈਆਂ ਸਨ।" ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਰੂਹ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੋਚਿਆ। "ਓਸਿਸ ਨਿਰਪੱਖ ਭੂਮੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਓਸਿਸ ਤੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ," ਇਕ ਤੀਜਾ ਮੁਖੀਆ ਨੇ ਕਿਹਾ "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ।" ਪੁਰਸ਼ ਇੱਕ ਐਨੀਮੇਟਿਡ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਅਰਬੀ ਬੋਲੀ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦੇ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਣ ਲਈ ਗਿਆ ਤਾਂ ਗਾਰਡ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮੁੰਡੇ ਡਰ ਗਏ;

ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਗਲਤ ਸੀ. ਉਸ ਨੇ ਉਠ
ਦੇ ਡ੍ਰਾਈਵਰ ਨਾਲ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿਚ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਬਾਰੇ
ਅਫਸੋਸ ਕੀਤਾ

ਅਚਾਨਕ, ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ ਬਜ਼ੁਰਗ ਬਜ਼ੁਰਗ ਲਗਭਗ ਅਧੂਰਾ ਮਹਿਸੂਸ
ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਬਿਹਤਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ
ਚਰਚਾ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਅਸਲ ਵਿਚ, ਉਸ
ਸਮੇਂ ਤਕ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ. ਪਰ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ
ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ
ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪੂਰੇ ਤੰਬੂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਥਿੜਕਣ
ਹੁਣ ਉਸ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਆਉਣ ਵਿਚ ਆ
ਗਿਆ ਸੀ. ਚਰਚਾ ਸਮਾਪਤੀ ਸਰਦਾਰ ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਲਈ ਚੁੱਪ ਸਨ
ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਜੋ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ
ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਚਾਲੂ: ਇਸ ਵਾਰ ਉਸ ਦੀ
ਸਮੀਖਿਆ ਠੰਡੇ ਅਤੇ ਦੂਰ ਸੀ, "ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ
ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜੋ ਸੁਪਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ
ਕਰਦਾ ਸੀ ਇੱਕ ਡੇਰਜਨ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ
ਨੌਕਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ," ਬੁੱਢਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ
ਕਿਹਾ, ਹੁਣ ਬੋਲੀ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਸਮਝ ਗਿਆ. "ਸਾਡੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੇ
ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਨੂੰ ਲਿਆਇਆ. ਸਾਨੂੰ
ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਵੀ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਉਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ." ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੇ
ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਫਾਰੋ ਨੇ ਪਤਲੇ ਅਤੇ ਗਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਗਾਵਾਂ ਦੇ
ਸੁਪਨੇ ਦੇਖੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਦਮੀ ਮੈਂ ਮਿਸਰ ਤੋਂ ਬਚੇ ਹੋਏ ਕਾਲਜਾਂ
ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਯੂਸੁਫ਼ ਸੀ. ਉਹ ਵੀ ਇੱਕ

ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਸੀ. ਤੁਸੀਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਉਮਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੀ. " ਉਸ ਨੇ ਰੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹਾਲੇ ਵੀ ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਸਨ. "ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਰਿਵਾਜ਼ੀ ਦਾ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ. ਇਹ ਰਵਾਇਤੀ ਮਿਸਰ ਨੂੰ ਅਨਾਜ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮਿਸਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਮੀਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ. ਇਥੇ ਰਵਾਇਤ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਮਾਰੂਥਲ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਤਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਕੋਲ ਓਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦੋਵੇਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ. " ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ.

"ਪਰ ਰਵਾਇਤ ਇਹ ਵੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਮਾਰੂਥਲ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਪਤਾ ਹੈ ਉਹ ਮਾਰੂਥਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ." ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਨੇ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਮੀਟਿੰਗ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ. ਹਕੂਕ ਬੁਝੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ. ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਪਰੰਤੂ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਫਿਰ ਬੋਲਿਆ: "ਕੱਲ੍ਹ, ਅਸੀਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਤੋੜ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਓਸਿਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਹਥਿਆਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ. ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਹੋਵਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਦਮੀ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਹਥਿਆਰ ਸੁੱਟਣਗੇ ਸਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਦਸਾਂ ਮਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੋਨੇ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਮਿਲੇਗਾ." ਪਰ

ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤਕ ਖਿੱਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤਕ ਉਹ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ. ਹਥਿਆਰ ਮਾਰੂਥਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਉਜਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ, ਤਾਂ ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਉਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ. ਜੇਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਕ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ ਕੱਲ੍ਹ ਦੇ ਦਿਨ ਦਾ ਅੰਤ, ਇਕ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ. "ਜਦੋਂ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਤੰਬੂ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ, ਓਸਿਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪੂਰੇ ਚੰਦਰਮਾ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਉਹ ਆਪਣੇ ਤੰਬੂ ਤੋਂ ਵੀਹ ਕੁ ਮਿੰਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਉਣ ਲੱਗਾ.

ਉਹ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਇਆ, ਉਸ ਤੋਂ ਉਹ ਚਿੰਤਤ ਸੀ. ਉਹ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਆਤਮਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਉਸ ਦਾ ਜੀਵਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਇੱਕ ਸੀ ਡਰਾਉਣੀ ਬਾਜ਼ੀ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਭੇਡ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਉਹ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿੱਤੇ ਸਨ. ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਉਠ ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਕੱਲ੍ਹ ਮਰਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਿਨ ਮਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਹਰ ਦਿਨ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣਾ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਇਸ ਦੇ ਜਾਣ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਸੀ. ਹਰ ਚੀਜ਼ ਇਕ ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ: "ਮਿਕਟੱਬੂ." ਚੁੱਪ ਵਿਚ ਤੁਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਜੇ ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਉਹ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਦੁਕਾਨ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਰੇਤ ਅਤੇ ਫਾਤਿਮਾ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਚੁੱਪ ਬਾਰੇ ਜਾਣੇ

ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ. ਉਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਘਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਹਰ ਦਿਨ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ. ਜੇ ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੂਜੇ ਚਰਵਾਹੇ ਦੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦਾ ਮਾਣ ਸੀ.

ਅਚਾਨਕ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਗਰਜਦਾ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਵਾ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਸੀ. ਇਹ ਖੇਤਰ ਬਹੁਤ ਧੂੜ ਵਿਚ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਚੰਦ ਨੂੰ ਝਲਕ ਤੋਂ ਛੁਪਾ ਲਿਆ. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਚਿੱਟਾ ਘੋੜਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਡਰਾਉਣੀ ਚੀਕ ਨਾਲ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪਾਲਣ. ਜਦੋਂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦੀ ਧੂੜ ਥੋੜੀ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਬਣੀ ਹੋਈ ਸੀ. ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਘੁੜਸਵਾਰੀ ਸੀ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਖੱਬੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਬੈਜ ਵਾਲਾ ਬਾਜ਼ ਸੀ. ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਪੱਗ ਪਹਿਨੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਚਿਹਰਾ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਕ ਕਾਲੀ ਕੈਰਚਫ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ. ਉਹ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੀ. ਅਜੀਬ ਘੁੜਸਵਾਰ ਇੱਕ ਕਾਠੀ ਤੇ ਮਾਊਂਟੇਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਤਿੱਖੀ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਦੇ ਬਲੇਡ ਦਾ ਸਟੀਲ ਚੰਦਰਮਾ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ. "ਬਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਫਲਾਈਟ ਦਾ ਮਤਲਬ ਪੜ੍ਹਨਾ ਕੌਣ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਅੱਲ-ਫਏਉਮ ਦੇ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਖਜ਼ੂਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲੱਗੇ. ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ,

"ਇਹ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ ਹੈ" ਉਸ ਨੂੰ ਸੈਂਟੀਆਏ ਮਟਮਰੋਸ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਯਾਦ ਆ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਚਿੱਟੇ ਘੋੜੇ ' ਇਹ ਆਦਮੀ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਹੁਣ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਉਲਟੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ.

ਉਸ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ, " ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, " ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਤਲਵਾਰ ਤੋਂ ਝੱਖਣਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ. "ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜੀਵਨ ਬਚਾਏ ਜਾਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ." ਤਲਵਾਰ ਡਿੱਗ ਨਾ ਗਈ. ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਜਨਬੀ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਇਸ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰ ਦਿੰਦੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮੱਥੇ ਨੂੰ ਛੋਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਇਸ ਨੇ ਖੂਨ ਦੀ ਇਕ ਤੁਪਕੇ ਕੱਢੀ. ਘੋੜਸਵਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਰ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਲੜਕੇ ਦਾ ਸੀ ਇਹ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਭੱਜਣ ਲਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ. ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਜੀਬ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਸੀ: ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿਚ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ. ਅਤੇ ਫਾਤਿਮਾ ਲਈ. ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ. ਇੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨਾਲ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ-ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਰੂਹ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਛੇਤੀ ਹੀ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ. ਅਤੇ, ਕੱਲ੍ਹ, ਉਸ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਵੀ ਉਸ ਰੂਹ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋਵੇਗਾ. ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਮੱਥੇ ਤੇ ਤਲਵਾਰ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ "ਤੁਸੀਂ ਪੰਛੀਆਂ ਦੀ ਉਡਾ ਕਿਉਂ ਪੜ੍ਹੀ ਸੀ?" "ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜੋ ਪੰਛੀ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ. ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ. ਕੱਲ੍ਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ

ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਓਸਿਸ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਆਦਮੀ ਹਨ." ਤਲਵਾਰ ਉਹ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸੀ. "ਤੁਸੀਂ ਅੱਲਾ ਦੇ ਕੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?" "ਅੱਲਾ ਨੇ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਣਾਇਆ." ਅੱਲਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੰਛੀਆਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਿਖਾਈ. ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਕੋ ਹੱਥ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, "ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਉਠ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ. ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਮੱਥੇ ਤੋਂ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢ ਲਈ, ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਰਾਹਤ ਮਿਲੀ. ਪਰ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਭੱਜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ. "ਆਪਣੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ," ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਕਿਹਾ "ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ." ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਫੌਜ ਸੀ." "ਮੈਂ ਲੜਾਈ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ." ਅਜਨਬੀ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ. ਪਰ ਉਸਨੇ ਤਲਵਾਰ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ. "ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ?" "ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ. ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੋਗੇ." ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਆਪਣੀ ਖੋਪੜੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ, ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਆਰਾਮ ਕੀਤਾ "ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਹਿੰਮਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪਈ," ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਦਲੇਰੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਗੁਣਵੱਤਾ ਹੈ."

ਮੁੰਡੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਅਜਨਬੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਹੜੀਆਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ. ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ: "ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਨਹੀਂ

ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ." "ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰੂਥਲ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਨਾ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਰਖਦਾ ਹੈ: ਇਹ ਹਰ ਕਦਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਗੰਦੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ." ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ, ਉਸ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਇਆ. "ਜੇ ਯੇਥੇ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਸਿਰ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਵੇਲੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਹੈ, ਤਾਂ ਆ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਭ ਲਓ," ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਕਿਹਾ. ਉਸੇ ਹੀ ਹੱਥ ਜਿਸ ਨੇ ਤਲਵਾਰ ਫੂਕ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਹੁਣ ਇਕ ਕੋਰੜਾ ਸੀ. ਘੋੜੇ ਫਿਰ ਧੂੜ ਦੇ ਇੱਕ ਬੱਦਲ ਨੂੰ ਉਭਾਰਨ, ਦੁਬਾਰਾ ਪਾਲਿਆ. "ਤੁਸੀਂ ਕਿਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ?" ਲੜਕੇ ਨੇ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਘੋੜਸਵਾਰ ਜੋੜੀ ਗਈ ਸੀ. ਕੋਰੜਾ ਨਾਲ ਹੱਥ ਦੱਖਣ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਅਲਮੇਮਿਸਟ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ.

*

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਅਲ-ਫਈਮ ਵਿਚ ਖਜੂਰ ਦੇ ਦਰਖ਼ਤਾਂ ਵਿਚ ਖਿੰਡਾ ਦਿੱਤਾ. ਸੂਰਜ ਆਪਣੇ ਉੱਚੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੰਜ ਸੌ ਕਬੀਲਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦਿਹਾੜੇ 'ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਮਾਊਂਟ ਕੀਤੇ ਸੈਨਿਕਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ; ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਮੁਹਿੰਮ ਵਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਚੋਗੇ ਵਿੱਚ ਲੁਕੇ ਹਥਿਆਰ ਲੈ ਗਏ. ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਲ-ਫੂਮ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿਚ ਚਿੱਟੇ ਤੰਬੂ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਜ਼ਰ

ਅਤੇ ਰਾਈਫਲਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ. ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਤੰਬੂ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਓਸਿਸ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਘੋੜਸਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰੂਥਲ ਤੋਂ ਘੇਰਿਆ ਅਤੇ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਪਰ ਇਕ ਘੁਸਪੈਠੀਏ ਮਰ ਗਏ ਸਨ. ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖਜੂਰ ਦੇ ਦਰਖ਼ਤਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਵੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ. ਔਰਤਾਂ ਆਪਣੇ ਤੰਬੂਆਂ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਪਤੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਲੜਾਈ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ, ਜੇ ਇਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਓਸਿਸ ਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਦਿਨ ਸਾਬਿਤ ਹੁੰਦਾ. ਬਟਾਲੀਅਨ ਦੇ ਕਮਾਂਡਰ ਹੀ ਬਚੇ ਇਕੋ-ਇਕ ਗੋਰੇ ਸਨ. ਉਹ ਦੁਪਹਿਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਬਾਇਲੀ ਸਰਦਾਰਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਵਾਇਤੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ ਸੀ. ਕਮਾਂਡਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ ਭੁੱਖੇ ਅਤੇ ਤਿਹਾਏ ਹਨ, ਉਹ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਥੱਕ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਏ ਸਨ. ਕਬਾਇਲੀ ਸਰਦਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕਬੀਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਰਵਾਇਤ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ. ਉਸਨੇ ਕਮਾਂਡਰ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਮੌਤ ਤੱਕ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ. ਬਲੇਡ ਜਾਂ ਗੋਲੀ ਨਾਲ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਖੱਬੀ ਦਰੱਖ਼ੇ ਤੋਂ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦਾ ਸਰੀਰ ਮਾਰੂਥਲ ਦੀ ਹਵਾ ਵਿਚ ਟੁੱਟਾ ਪਿਆ. ਕਬਾਇਲੀ ਸਰਦਾਰ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਹ ਸੋਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ. ਉਸ ਨੇ ਮਿਸਰ ਦੇ ਯੂਸੁਫ਼ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੁਹਰਾਇਆ, ਅਤੇ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਓਸਿਸ ਦਾ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬਣਨ ਲਈ ਕਿਹਾ.

*

ਜਦੋਂ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਤਾਰੇ ਨੇ ਆਪਣਾ ਰੂਪ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਦੱਖਣ ਵੱਲ ਤੁਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ. ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਤੰਬੂ ਦੇਖੀ ਅਤੇ ਇਕ ਪਾਸਿਓਂ ਲੰਘਦੇ ਅਰਬ ਦੇ ਇਕ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਜਨਮ ਜਨਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ. ਪਰ ਮੁੰਡੇ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਇੰਤਜਾਰ ਕੀਤਾ. ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਚੰਦ ਉੱਚਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਲਮਮੇਟ ਦੀ ਸੋਚ ਸੀ. ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਦੋ ਮੁਰਦਾ ਹੱਕਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ "ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ" ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ," ਐਲਿਕੈਮਿਸਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ. "ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਸਮਤ ਹੈ ਜੋ ਇੱਥੇ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ?" "ਗੋਤਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਯੁੱਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਮਾਰੂਥਲ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ. ਸੋ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਆਇਆ ਹਾਂ." ਐਲਿਕੈਮਿਸਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਤੰਬੂ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਹ ਓਸਿਸ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਤੰਬੂ ਸੀ. ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਅਲੈਕਸੀਆਂ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਭਾਂਡੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਪਕਰਣਾਂ ਲਈ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ. ਇਕ ਪਾਈਲ ਵਿਚ ਕੁਝ ਕਿਤਾਬਾਂ ਸਨ, ਇਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਖਾਣਾ ਪਕਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸਟੋਵ, ਅਤੇ ਕਾਰਪੈਟ, ਰਹੱਸਮਈ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦੇ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ.

"ਬੈਠੋ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਕੁਝ ਪੀਣ ਅਤੇ ਖਾਣ ਲਈ ਹੈ," ਐਲਿਕੈਮਿਸਟ ਨੇ ਕਿਹਾ. ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਬਾਜ਼ ਸਨ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਵੀ

ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ. ਐਲਿਕੈਮਿਸਟ ਨੇ ਅੱਗ ਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਕ ਸੁਆਦੀ ਸਵਾਦ ਨੇ ਤੰਬੂ ਭਰ ਦਿੱਤਾ. ਇਹ ਹਕੂਕ ਦੇ ਆਤਮਸੁਰਤੀ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਆ ਸੀ. "ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ?" ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ. "ਕਮਾਲ ਦੇ ਕਾਰਨ," ਐਲਿਕੈਮਿਸਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ. "ਹਵਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ." "ਮੈਂ ਹਵਾ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਹੋਰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਦਾ ਹੈ. ਉਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹੈ." "ਉਸ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਸਹੀ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਹਨ. ਉਸ ਨੇ ਮਾਰੂਥਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ." "ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਕੀ?" "ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੁਝ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸੁਪਨਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਜ਼ਸ਼ ਘੜਦਾ ਹੈ," ਐਲਿਕੈਮਿਸਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਓ. ਮੁੰਡਾ ਸਮਝ ਗਿਆ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਵੱਲ ਮਦਦ ਲਈ ਉੱਥੇ ਸੀ "ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇਗੀ?" "ਨਹੀਂ. ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ. ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਦੱਸਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ."

"ਪਰ ਇੱਕ ਆਦੀਵਾਸੀ ਲੜਾਈ ਹੈ", ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ. "ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ." "ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ. ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਊਠ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਪੈਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪੰਜਾਹ ਸੈਨੇ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਮੀਰ

ਆਦਮੀ ਹੋਵਾਂਗਾ." "ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪਿਰਾਮਿਡ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਐਲਿਕੈਮਿਸਟ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਮੈਂ ਫਾਤਿਮਾ ਵੀ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ. ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਮੈਂ ਜਿੱਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ." "ਉਹ ਪਿਰਾਮਿਡਜ਼ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਸੀ." ਉਹ ਚੁੱਪ ਵਿਚ ਖਾ ਗਏ ਐਲਿਕੈਮਿਸਟ ਨੇ ਇੱਕ ਬੋਤਲ ਖੋਲ੍ਹੀ ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਕੱਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਾਲ ਤਰਲ ਪਾ ਦਿੱਤਾ. ਇਹ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਆਦੀ ਵਾਈਨ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਚੱਖਿਆ ਸੀ. "ਕੀ ਵਾਈਨ ਇੱਥੇ ਮਨਾਹੀ ਹੈ?" ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ "ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਰਦਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਕੀ ਬੁਰਾਈ ਹੈ," ਐਲਿਕੈਮਿਸਟ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ."

ਐਲਿਕੈਮਿਸਟ ਥੋੜਾ ਔਖਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਵਾਈਨ ਪੀਂਦੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਆਰਾਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਤੰਬੂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਇਕ ਚੰਦਰਮਾ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੰਨੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਨ ਕਿ ਇਸਨੇ ਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ. ਐਲਿਕਕਮ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪੀਓ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਮਾਣੋ", ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ "ਅੱਜ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਲੜਾਈ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਯੋਧਾ ਸੀ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਲੱਭ ਲਵੋਗੇ. ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਜ਼ਾਨਾ ਲੱਭਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਹੋਵੇ ਉਹ ਰਾਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕੇ. "ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਊਠ ਵੇਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਘੋੜਾ ਖਰੀਦੋ ਊਠ ਇੱਕ ਜ਼ਾਲਮ ਹਨ: ਉਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਨਾਲ ਤੁਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਟਾਇਰ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੇ. ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ, ਉਹ ਗੋਡੇ

ਟੇਕੇ ਅਤੇ ਮਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਘੋੜੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਟਾਇਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ
ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਰਨ ਕਿਨਾਰੇ ਹਨ. "

*

ਅਗਲੀ ਰਾਤ, ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਇਕ ਘੋੜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਅਲਮੈਮਿਸਟ ਦੇ ਤੰਬੂ ਤੇ
ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ. ਐਲਿਕੈਮਿਸਟ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ
ਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੱਬਾ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ.
ਉਸ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਓ ਕਿ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿਚ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ. ਸਿਰਫ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਚਿੰਨ੍ਹ
ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹਨ." ਉਹ ਰੇਤ ਦੇ
ਉੱਪਰੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, ਚੰਦਰਮਾ ਆਪਣੇ
ਰਾਹ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਸਨ. ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਮਾਰੂਥਲ
ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਲੱਭਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਸੋਚਿਆ. ਮੈਂ
ਮਾਰੂਥਲ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਏਲਮਾਈਮਿਸਟ
ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਡਰਦਾ
ਸੀ. ਉਹ ਚਟਾਨ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪੁੱਜੇ ਜਿੱਥੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਵਿਚ
ਬਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਹੁਣ ਉੱਥੇ ਸਿਰਫ ਚੁੱਪ ਅਤੇ ਹਵਾ ਸੀ. ਮੁੰਡੇ
ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਿਵੇਂ
ਜੀਣੀ ਹੈ". "ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ
ਪਤਾ ਕਿ ਕਿੱਥੇ ਦੇਖਣਾ ਹੈ." "ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਖਿੱਚਦੀ ਹੈ,"
ਐਲਿਕੈਮਿਸਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ. ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੁੰਡਾ ਸਮਝ ਗਿਆ.
ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਤੇ ਮਜਬੂਰੀ ਢੂੰਢੀ, ਜੋ ਚਟਾਨਾਂ ਅਤੇ ਰੇਤ ਤੇ

ਅੱਗੇ ਪਕਾਏ ਗਏ. ਲਗਭਗ ਇਕ ਘੰਟਾ ਇਸ ਲੜਕੇ ਦੇ ਘੋੜੇ ਦੌੜਦੇ ਸਨ. ਉਹ ਹੁਣ ਓਸਿਸ ਦੇ ਹਥੇਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸਨ - ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਵਿਸ਼ਾਲ ਚੰਨ, ਅਤੇ ਮਾਰੂਥਲ ਦੇ ਪੱਥਰਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਦੀ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਅਚਾਨਕ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ, ਲੜਕੇ ਦਾ ਘੋੜਾ ਹੌਲੀ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ

"ਇੱਥੇ ਜੀਵਨ ਹੈ", ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਐਲਕਮਿਸਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ "ਮੈਨੂੰ ਮਾਰੂਥਲ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਪਰ ਮੇਰਾ ਘੋੜਾ ਜੀਵਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ." ਉਹ dismounted ਹੈ, ਅਤੇ ਐਲਮੈਮਿਸਟ ਨੇ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ. ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ. ਐਲਕੈਮਿਸਟ ਅਚਾਨਕ ਰੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਝੁਕਿਆ. ਪੱਥਰ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮੋਰੀ ਸੀ. ਐਲਕੈਮਿਸਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਮੋਰੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਬਾਂਹ, ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ ਤੱਕ. ਕੁਝ ਉੱਥੇ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਲਮੈਮਿਸਟ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ-ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ-ਉਸ ਦੇ ਜਤਨ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਮੋਰੀ ਵਿਚਲੀ ਜੋ ਵੀ ਸੀ, ਉਸ ਨਾਲ ਲੜਦੀ ਸੀ. ਫਿਰ, ਇਕ ਮਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਤਕ ਛਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ. ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿਚ, ਉਸ ਨੇ ਪੂਛ ਦੁਆਰਾ ਇਕ ਸੱਪ ਗ੍ਰਸਤ.

ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਲੀਪ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਅਲਮੈਮਿਸਟ ਤੋਂ ਦੂਰ. ਸੱਪ ਨੇ ਲੰਗਰ ਦੀ ਲਪੇਟ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਰੋਂਦੀ ਹੋਈ ਚੁੱਪ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ. ਇਹ ਇੱਕ ਕੋਬਰਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਜ਼ਹਿਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਮਾਰ ਸਕਦੇ ਸਨ. "ਉਸ ਦੇ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇ ਲਈ ਬਾਹਰ ਵੇਖੋ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ.

ਪਰ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਲਕੋਮਿਸਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਮੋਰੀ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਸਮੀਕਰਨ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ। "ਐਲਮੈਮਿਸਟ ਦੇ ਸੌ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ," ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਦੇ ਸੱਪਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੈ। ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਦੇਖ ਲਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਕ ਸਕਿਮਟਰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ। ਇਸ ਦੇ ਬਲੇਡ ਨਾਲ, ਉਸ ਨੇ ਰੇਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਖਿੱਚਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੱਪ ਰੱਖਿਆ। ਸੱਪ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਠੰਢਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ "ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ," ਐਲਕਮਿਸਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਸਰਕਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗਾ, ਤੂੰ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੈਂ ਲੋੜ ਸੀ।" "ਇਹ ਇੰਨੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਿਉਂ ਸੀ?" "ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਰਾਮਿਡ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।" ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਪਿਰਾਮਿਡਜ਼ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਬਹੁਤ ਭਾਰਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਉਹ ਉਦਾਸ ਸਨ। ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਭਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਫਾਤਿਮਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਪਿਆ ਸੀ। "ਮੈਨੂੰ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੇਧ ਦੇਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਐਲਕਮਿਸਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਓਸਿਸ ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਫਾਤਿਮਾ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤਕ ਮੈਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ।" "ਫਾਤਿਮਾ ਮਾਰੂਥਲ ਦੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹੈ," ਐਲਕਮਿਸਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ ਹੈ: ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਹੁਣ ਉਹ ਉਮੀਦ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਲੱਭੋਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ." "ਠੀਕ ਹੈ, ਜੇ ਮੈਂ ਰਹਿਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ?" "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਤੁਸੀਂ ਓਸਿਸ ਦਾ ਸਲਾਹਕਾਰ ਹੋਵੋਗੇ. ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਠਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੈਨਾ ਹੈ. ਤੁਸੀਂ ਫਾਤਿਮਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੋਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਇਕ ਸਾਲ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੋਗੇ. ਤੁਸੀਂ ਮਾਰੂਥਲ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖੋਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਜਾਣੋਗੇ. ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਦਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ. , ਕਿਉਂਕਿ ਉਜਾੜ ਵਧੀਆ ਅਧਿਆਪਕ ਹੈ.

"ਦੂਜੀ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਖਜ਼ਾਨਾ ਬਾਰੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋਗੇ." ਕਮਾਲ ਦੇ ਲੋਕ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਚੈਨ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰੋਗੇ. ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਜਾੜ ਦੀ ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਾਸੀ ਦੇ ਲਈ ਕਰੋਗੇ. ਕਬਾਇਲੀ ਸਰਦਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ. ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਉਠ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਲਿਆਉਣਗੇ. "ਤੀਜੇ ਵਰ੍ਹੇ ਦੌਰਾਨ, ਦੈਂਤ ਤੁਹਾਡੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਸਮਤ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦੀ ਰਹੇਗੀ. ਤੁਸੀਂ ਰਾਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਰਾਤ ਨੂੰ ਨਸਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਤੁਰੋਗੇ ਅਤੇ ਫਾਤਿਮਾ ਨਾਖੁਸ਼ ਰਹੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਖੋਜ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਈ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋਗੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਕ ਮਾਰੂਥਲ

ਔਰਤ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਕਈ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਮਾਰੂਥਲ ਦੀਆਂ ਰੇਤਾਂ ਉੱਤੇ ਤੁਰੋਗੇ, ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਚ ਸਕਦੇ ਸੀ ... ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਫਾਤਿਮਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ 'ਤੇ ਵੱਧ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ. ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ 'ਓਸਿਸ' ਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕੋਗੇ. ਉਸ ਸਮੇਂ, ਮਿਸਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਗੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਈ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ.

"ਫੇਰ, ਚੌਥੇ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਸਰਦਾਰ ਤੁਹਾਡਾ ਤਿਆਗ ਕਰ ਦੇਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਹੈ. ਕਬਾਇਲੀ ਸਰਦਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦੇਖਣਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੌਸਲਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰੰਤੂ, ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਵਪਾਰੀ ਹੋ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਊਠ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸੌਦਾ ਵਪਾਰਕ ਸਾਮੱਗਰੀ ਵਾਲਾ ਹੋ. ਤੁਸੀਂ ਬਾਕੀ ਦੇ ਦਿਨ ਬਿਤਾਓਗੇ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ. "ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਪਿੱਛਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ... ਇਹ ਪਿਆਰ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਦਾ ਹੈ." ਐਲਕਮਿਸਟ ਨੇ ਰੇਤ ਵਿਚ ਸਰਕਲ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸੱਪ ਚਟਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖਿਸਕ ਗਿਆ. ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਉਹ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਵਪਾਰੀ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਮੱਕਾ ਜਾਣਾ

ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਐਲਕਮਿਸਟ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਤੀਵੀਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਮਾਰੂਥਲ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਮਾਰੂਥਲ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਤੀਵੀਂ ਕੋਲ ਲੈ ਆਇਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਾਰ ਉਹ ਲੜਕਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਐਂਟੀਮਿਸਟ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਵਾਪਸ ਨਸਾਂ ਨੂੰ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਵਾ ਨੇ ਓਸਿਸ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਫਾਤਿਮਾ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਉਸੇ ਰਾਤ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਗੋਭੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਬਰਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਬਾਜ਼ ਨਾਲ ਅਜੀਬ ਘੁੜਸਵਾਰੀ ਨੇ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ। "ਅਸੀਂ ਕੱਲ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ," ਇਹ ਅਲਮਾਮਿਸਟ ਦੀ ਇਕੋ ਇਕ ਜਵਾਬ ਸੀ।

*

ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਇਕ ਨੀਵੀਂ ਰਾਤ ਬਿਤਾਈ ਸਵੇਰ ਦੇ ਦੋ ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਇਕ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਜੋ ਆਪਣੇ ਤੰਬੂ ਵਿਚ ਸੌ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਫਾਤਿਮਾ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਤੰਬੂ ਕੋਲ ਚਲੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਇਕ ਭੇਡ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੋਨਾ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫਾਤਿਮਾ ਸੁੱਤਾ ਹੋਇਆ

ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨੌਜਵਾਨ ਅਰਬ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਭੇਡ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੋਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਛੱਡ ਦਿਓ". ਅਰਬੀ ਵਾਪਸ ਆਪਣੇ ਤੰਬੂ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਮਾਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਜਾੜ ਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਭੇਡ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ। ਫਾਤਿਮਾ ਤੰਬੂ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਗਏ। ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰਿਵਾਜ਼ੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। "ਮੈਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਜਾਣ ਲਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ..." ਫਾਤਿਮਾ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ: "ਕੁਝ ਨਾ ਕਹੋ" "ਇੱਕ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਪਰ ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਪਨਾ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵੇਚਿਆ ਅਤੇ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਖੂਹ 'ਤੇ ਚਲੀ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਪੂਰੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਜਿਆ।" ਦੋ ਗਲੇ ਲਗਾਏ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੂਜੀ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਸੀ। "ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵਾਂਗੀ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਫਾਤਿਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਾਰੂਬਲ ਨਾਲ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ" ਫਾਤਿਮਾ

ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਹੁਣ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ .ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਇੱਕ ਦਿਨ ਚਲੇ ਗਏ, ਪਰ ਉਹ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੋਂ ਹੀ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਹਨ."ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ. ਉਹ ਹਥੇਲੇ ਵਿਚ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਤੁਰਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੰਬੂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ "ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਤਾ ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਕੋਲ ਆਇਆ ਸੀ," ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ.ਉਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਫਾਤਿਮਾ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਹੰਝੂ ਆ ਗਏ."ਤੁਸੀਂ ਰੋ ਰਹੇ ਹੋ?" ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਮਾਰੂਥਲ ਦੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹਾਂ," ਉਸ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਉਤਰ ਰਿਹਾ ਸੀ. "ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹਾਂ."

ਫਾਤਿਮਾ ਆਪਣੇ ਤੰਬੂ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਚਲੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਦਿਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਗਈ. ਪਰ ਸਭ ਕੁਝ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ. ਉਹ ਲੜਕਾ ਹੁਣ ਓਸਿਸ ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਓਸਿਸ ਦਾ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਫ ਕੱਲ੍ਹ ਸੀ. ਇਹ ਹੁਣ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਖਜੂਰ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਖੂਹਾਂ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਯਾਤਰੂਆਂ ਨੇ ਆਉਣਾ ਸੀ, ਆਪਣੀਆਂ ਲੰਬੇ ਸਫ਼ਰ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਸੀ. ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ, ਓਸਿਸ ਉਸਦੇ ਲਈ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਹੋਵੇਗੀ. ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ, ਇਹ ਮਾਰੂਥਲ ਸੀ ਜੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ. ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇਸ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਕਿਸ ਸਟਾਰ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਨ. ਉਸ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉਸਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿਚ ਭੇਜ

ਦੇਣਗੇ, ਇਹ ਆਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਹਵਾ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਛੂਹੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ. ਉਹ ਉਸ ਲਈ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਕ ਔਰਤ ਆਪਣੇ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਇਕ ਦਲੇਰ ਆਦਮੀ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ. ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ, ਮਾਰੂਥਲ ਨੇ ਉਸ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇਕ ਚੀਜ਼ ਹੀ ਦਰਸਾਈ ਸੀ: ਉਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਉਮੀਦ

*

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡਿਆ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਾ ਸੋਚੋ" ਐਲਿਕੈਮਿਸਟ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮਾਰੂਥਲ ਦੇ ਰੇਤੋਂ ਪਾਰ ਲੰਘਣ ਲੱਗ ਪਏ. "ਹਰ ਚੀਜ਼ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਰੂਹ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਸਦਾ ਲਈ ਰਹੇਗਾ."

ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਘਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਘਰ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਵੀ ਸੁਪਨਾ ਕੀਤਾ, "ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ. ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਰੂਥਲ ਦੀ ਚੁੱਪੀ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਹੋ ਗਏ ਸਨ. "ਜੇ ਕੋਈ ਲੱਭਦਾ ਪਾਈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਲੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੇ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਕ ਪਲ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਇਕ ਤਾਰਾ ਦੇ ਵਿਸਫੋਟ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ. "ਉਹ ਆਦਮੀ ਅਲੈਕਸੇ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਪਰ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਫਾਤਿਮਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਪਿੱਛੇ ਪਿੱਛੇ ਕਿਉਂ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ. ਮਾਰੂਥਲ, ਇਸਦੇ ਬੇਅੰਤ ਏਕਤਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਪਨੇ ਲੈਣ ਲਈ ਪਾ ਦਿੱਤਾ. ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਅਜੇ ਵੀ ਖਜ਼ੂਰ ਦੇ ਰੁੱਖ, ਖੂਹ, ਅਤੇ ਉਸ ਔਰਤ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ

ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ. ਉਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਵਿਚ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਠ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਉਹ ਅਧਿਆਪਕ ਸੀ ਸ਼ਾਇਦ ਅਲਕੀਮਵਾਦੀ ਕਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਸੋਚਿਆ. ਐਲਿਕੈਮਿਸਟ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਬਾਜ਼ ਨਾਲ ਪੰਛੀ ਮਾਰੂਥਲ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਰੁਕੇ, ਉਹ ਖੇਡ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਉੱਡ ਗਏ. ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਉਹ ਇਕ ਖਰਗੋਸ਼ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਦੋ ਪੰਛੀਆਂ ਨਾਲ. ਰਾਤ ਨੂੰ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੌਣ ਵਾਲੇ ਗੇਅਰ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਗਨੀ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ. ਮਾਰੂਥਲ ਦੀਆਂ ਠੰਡਾਂ ਠੰਢੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਚੰਦਰਮਾ ਦੇ ਪੜਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਗਹਿਰੇ ਤੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ. ਉਹ ਇਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਚਲੇ ਗਏ, ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਕਬੀਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਲੇ ਲੜੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ. ਯੁੱਧ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਹਵਾ ਵਿਚ ਮਿੱਠੀ, ਬਿਮਾਰ ਸੁੰਹ ਖੂਨ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ. ਬੈਟਲਜ਼ ਨੇੜਿਓਂ ਲੜਾਈ ਲੜੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹਵਾ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਲਾਇਆ ਕਿ ਕਾਮਪਿਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਕਿਸ ਨਜ਼ਰ ਨਾ ਆਉਣੀਆਂ ਸਨ.

ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ, ਐਲਿਕੈਮਿਸਟ ਨੇ ਆਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੈਂਪ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ. ਬਾਜ਼ ਖੇਡਣ ਲਈ ਉੱਡ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅਲਕੈਮਿਸਟ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਕੰਟੇਨਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ. ਐਲਕਮਿਸਟ ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸਫ਼ਰ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਹੋ." "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ

ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।" "ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਰਾਹ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਸਿਖਾਉਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ ਜੋ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਇਕ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਰੱਥ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿ ਅਲਕੀਮੀ 'ਤੇ ਕਿਤਾਬਾਂ 'ਤੇ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਿੱਖ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। "ਸਿੱਖਣ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ," ਐਲਿਕੈਮਿਸਟ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ। "ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।" ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸੀ ਪਰ ਅਲਮੈਮਿਸਟ ਬਾਜ਼ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਤੂੰ ਏਲਮਾਈਮਿਸਟ ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?" "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਹੀ ਹਾਂ।" "ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਹੋਰ ਅਲਮਿਆਪੀ ਨੇ ਸੋਨੇ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ ਤਾਂ ਕੀ ਗਲਤ ਹੋ ਗਿਆ?" "ਉਹ ਸਿਰਫ ਸੋਨੇ ਲਈ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ," ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ।"

"ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ?" ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਪਰ ਐਲਕਮਿਸਟ ਨੇ ਰੁਝਾਨ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਅਤੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਬਾਜ਼ ਆਪਣੇ ਭੋਜਨ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਮੋਰੀ ਖੋਦਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਲਗਾਈ, ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਅੱਗ ਦੇ ਚਾਨਣ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕੇਗਾ। "ਮੈਂ ਇੱਕ

ਅਲਮੈਮਿਸਟ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਲਮੈਮਿਸਟ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਭੋਜਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ. "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਾਦਾ ਜੀ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਰਚਨਾ ਵੱਲ ਮੁੜਦਾ ਹੈ. ਉਸ ਸਮੇਂ, ਮਾਸਟਰ ਵਰਕ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਸਾਧਾਰਣ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਟ੍ਰੈਕਟ, ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਅਧਿਐਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ. ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਐਮਰਲਡ ਟੈਬਲੇਟ ਅਜੇ ਵੀ ਜੀਉਂਦੀ ਹੈ. ""ਐਮਰਲਡ ਟੈਬਲੇਟ ਤੇ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ?" ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ. ਐਲਕਮਿਸਟ ਨੇ ਰੇਤ ਵਿਚ ਖਿੱਚਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਡਰਾਈਂਗ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਿਆ. ਜਿਉਂ ਹੀ ਉਹ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ, ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਉਸ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਉਹ ਪਲਾਜ਼ਾ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਹ ਮਿਲੇ ਸਨ. ਇਹ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਈ ਸਾਲ ਅਤੇ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. "ਐਮਰਲਡ ਟੈਬਲੇਟ ਉੱਤੇ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ," ਅਲਕੀਮ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ. ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਰੇਤ ਵਿਚ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ "ਇਹ ਇੱਕ ਕੋਡ ਹੈ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਥੋੜਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ. "ਇਹ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵੇਖਿਆ." "ਨਹੀਂ," ਐਲਕੈਮਿਸਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ. "ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੀ ਉਡਾਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ

ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ." ਐਮਰਲਡ ਟੈਬਲਿਟ
"ਸੋਲ ਆਫ ਵਰਲਡ ਦਾ ਸਿੱਧੀ ਰਾਹ ਹੈ.

"ਸਿਆਣੇ ਪੁਰਸ਼ ਇਹ ਸਮਝ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਕੁਦਰਤ ਸੰਸਾਰ
ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰਦੌਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਹੈ. ਇਸ
ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਸ ਗਰੰਟੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਜੋ ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ.
ਉਸ ਦੀਆਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਿਆਣਪ
ਦੀਆਂ ਅਸਚਰਜਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ. "ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਐਮਰਲਡ
ਟੈਬਲੇਟ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?" ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ. "ਸ਼ਾਇਦ,
ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਲਕੀਮੀ ਦੀ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿਚ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਐਮਰਲਡ
ਟੈਬਲੇਟ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਸਿੱਖਣ ਦਾ ਸਹੀ
ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿਚ ਹੋ, ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ
ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚ ਡੁਬਕੀ ਦਿਓ. ਸੰਸਾਰ; ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਧਰਤੀ
ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰੇਗੀ. ਤੁਹਾਨੂੰ
ਰੇਗਿਸਤਾਨੀ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ: ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼
ਇਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੇਤ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਧਾਰਣ ਅਨਾਜ
ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਅਚੰਭੇ ਦੇਖ ਸਕੋਗੇ
ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ. " "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ
ਡੁੱਬਕੀਏ?" "ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋ. ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ
ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਆਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ
ਇਕ ਦਿਨ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗੀ."

*

ਉਹ ਚੁੱਪ ਚਾਪ ਹੋਰ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਮਾਰੂਥਲ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਏ.
ਐਲਿਕੈਮਿਸਟ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ

ਉਹ ਉਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪੁੱਜ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਿੰਸਕ ਲੜਾਈਆਂ ਦੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਿਉਂ ਹੀ ਉਹ ਚਲੇ ਗਏ, ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਕਰਨਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਈ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਉਦਾਸੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਕਈ ਘੰਟੇ ਬਿਤਾਏ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਰੇਗਿਸਤਾਨੀ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਦੇ ਸਮੇਂ ਇੰਨੇ ਭਾਵੁਕ ਹੋ ਗਏ ਕਿ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣਾ ਪਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਖਜਾਨਾ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਉਸ ਦਾ ਦਿਲ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਲੜਕੀ ਨੇ ਮਾਰੂਥਲ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਦਹਾਕਿਆਂ ' ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਦਿਲ ਕਦੇ ਵੀ ਚੁੱਪ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਲੜਕੇ ਅਤੇ ਅਲਕੋਮਿਸਟ ਚੁੱਪ ਚਾਪ ਗਿਆ ਸੀ। "ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਗੱਲ ਕਿਉਂ ਸੁਣਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?" ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਉਸ ਨੇ ਕੈਂਪ ਕਿਉਂ ਬਣਾਇਆ ਸੀ? "ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਏਥੇ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਜਾਨਾ ਮਿਲੇਗਾ।" "ਪਰ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੈ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸਦੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ, ਇਹ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਰੂਥਲ ਦੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਭਾਵੁਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਰਾਤਾਂ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।" "ਠੀਕ ਹੈ, ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੁਣੋ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ।" ਅਗਲੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ, ਦੋ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੇ ਕਈ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਕਬਾਇਲੀਆਂ

ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰੁਖ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ. ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਦਿਲ ਨੇ ਡਰ ਦਾ ਬੋਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ. ਇਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਰੂਹ ਤੋਂ ਸੁਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ. ਕਦੇ-ਕਦੇ ਇਸ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕੇਗਾ, ਜਾਂ ਉਹ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿਚ ਮਰ ਸਕਦਾ ਸੀ. ਕਈ ਵਾਰ, ਇਸ ਨੇ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ: ਇਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਦੌਲਤ ਮਿਲੇ ਸਨ.

"ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਇੱਕ ਗੱਦਾਰ ਹੈ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਅਲਮੈਮਿਸਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਰੁਕੇ ਸਨ. "ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਜਾਵਾਂ." "ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ," ਐਲਿਕੈਮਿਸਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ. "ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਡਰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਆਪਣੇ ਸੁਪਨੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਜਿੱਤ ਗਏ ਹੋ, ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਗੁਆ ਸਕਦੇ ਹੋ." "ਤਾਂ ਫਿਰ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਗੱਲ ਕਿਉਂ ਸੁਣਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?" "ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ. ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋ. "ਤੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਬੇਭਰੋਸਗੀ ਹੋਵੇ?" "ਤ੍ਰਾਸਦੀ ਇਕ ਅਚਾਨਕ ਝਟਕਾ ਹੈ ਜੋ ਅਚਾਨਕ ਆਉਂਦੀ ਹੈ. ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ

ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਅਤੇ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣੋਗੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੈ। "ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨੀ ਬਿਹਤਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਜਾੜ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਏ ਤਾਂ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ। ਉਹ ਇਸਦੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਗੁਰੂਰ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਡਰ ਗੁਆ ਬੈਠਾ, ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਓਸਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਦੁਪਹਿਰ, ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਖੁਸ਼ ਸੀ। "ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, "ਇਹ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਦਿਲ ਹਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਅਜਿਹੇ ਰਸਤੇ ਹਨ। ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ, ਡਰਪੰਰ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ ਜੋ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਸਦਾ ਲਈ ਦੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਲ ਚੰਗੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰੇਤ ਵਿੱਚ ਲੁਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦੇ ਹਾਂ। "ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਡਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਪਵੇਗਾ," ਇਕ ਰਾਤ ਇਕ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਚਮਤਕਾਰੀ ਅਕਾਸ਼ ਤੇ ਨਜ਼ਰ

ਮਾਰੀ."ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਪੀੜਾ ਦਾ ਡਰ ਪੀੜਾ ਤੋਂ ਵੀ ਭੈੜਾ ਹੈ. ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਬਿਤਾਇਆ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਖੋਜ ਦਾ ਹਰ ਦੂਜਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਸਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਦੂਜਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੈ." "ਖੋਜ ਦਾ ਹਰ ਦੂਜਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਇਕ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੈ," ਲੜਕੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ. "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੇਰੇ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰ ਘੰਟੇ ਉਹ ਸੁਪਨੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਲੱਭ ਲਵਾਂਗਾ. ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਵੇਖ ਸਕਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਉਸ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਸੀ ਜੋ ਅਯਾਲੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਅਸੰਭਵ ਸੀ. "

ਇਸ ਲਈ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਪੂਰੀ ਦੁਪਹਿਰ ਲਈ ਚੁੱਪ ਸੀ. ਉਸ ਰਾਤ, ਮੁੰਡੇ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘੇ ਸੌ ਗਏ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਠਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਰੂਹ ਤੋਂ ਆਈਆਂ ਸਨ. ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਜੋ ਖੁਸ਼ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ. ਅਤੇ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਰੇਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਰੇਤ ਦੇ ਇੱਕ ਅਨਾਜ ਵਿੱਚ ਲੱਭੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਲਕੋਮਿਸਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ. ਕਿਉਂਕਿ ਰੇਤ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਾਜ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਪਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੱਖਾਂ ਸਾਲ ਲਏ ਹਨ. ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਧਰਤੀ ਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ ਹੈ" "ਅਸੀਂ, ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ, ਉਹ ਖ਼ਜ਼ਾਨਿਆਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਹ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ

ਸਿਰਫ ਬੱਚਿਆਂ ਤੱਕ ਹੀ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ. ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ, ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਵੱਲ, ਪਰ, ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਪਥ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ- ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਰਸਤਾ, ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ. ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡਰਾਉਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦੁਨੀਆਂ ਸੱਚਮੁਚ ਹੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਇਕ ਧਮਕਾਉਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ.

"ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਬੋਲਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਬੋਲਣਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੇ: ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਲੋਕ ਦੁੱਖ ਝੱਲ ਸਕਣ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੇ . "

"ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ?" ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਐਲਕਮਿਸਟ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ "ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਦਿਲ ਦੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਿਲ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਝੱਲਦਾ." ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਸਮਝ ਲਿਆ. ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਨਾ ਕਰੋ. ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਭਟਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਦਿਲ ਉਸ ਨੂੰ ਦਬਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਲਾਰਮ ਵੱਜਦਾ ਹੈ. ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਅਲਾਰਮ ਨੂੰ ਸੁਣਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਸੁਨੇਹਾ ਸੁਣੇਗਾ ਉਸ ਰਾਤ, ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਏਲਮਾਈਮਿਸਟ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ. ਅਤੇ ਅਲਮੈਮਿਸਟ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਆਇਆ ਕਿ ਮੁੰਡੇ ਦਾ ਦਿਲ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ. "ਸੋ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਕੀ

ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?" ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ. "ਪਿਰਾਮਿਡਜ਼ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ," ਅਲਕੋਮਿਸਟ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਅਤੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ. ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲ ਅਜੇ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਕਿ ਖਜਾਨਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ."

"ਕੀ ਇਹ ਇਕ ਗੱਲ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਣਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ?" "ਨਹੀਂ," ਐਲਿਕੋਮਿਸਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ. "ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਣਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਉਹ ਹੈ: ਸੁਪਨਾ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਰੂਹ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਟੈਸਟ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਇਸ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਬੁਰਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੁਪਨਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਜੋ ਸਬਕ ਸਿੱਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਿੱਖਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨੇ ਵੱਲ ਵਧ ਰਹੇ ਹਾਂ ਇਹ ਉਹ ਨੁਕਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਹਾਰ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ. ਇਹ ਬਿੰਦੂ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਮਾਰੂਥਲ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਇੱਕ 'ਪਿਆਸ ਮਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਖਜੂਰ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ. ' "ਹਰੇਕ ਖੋਜ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਿਸਮਤ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਖੋਜ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਕਟਰ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ." ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਕਹਾਵਤ ਯਾਦ ਕੀਤੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਤ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਘਟੀਆ ਸਮਾਂ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਇਆ ਸੀ.

*

ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਖਤਰੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸਪਸ਼ਟ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ. ਤਿੰਨ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਕਬੀਲਿਆਂ ਨੇ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ

ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਅਤੇ ਅਲਕੋਮਿਸਟ ਉੱਥੇ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਾਜ਼ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਐਲਿਕੋਮਿਸਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਇਕ ਕਬੀਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।" ਐਲਿਕੋਮਿਸਟ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਉਹੀ ਕੀਤਾ। "ਤੁਸੀਂ ਪੈਸਾ ਕਿਉਂ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ?" ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਬੈਗ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਪਿਰਾਮਿਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ"।

ਜੋ ਕਿ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਅਯੰਰਕਵਾਦੀ ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਵਿਚ ਇਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀ ਫਲਾਸਕ ਮਿਲੀ ਜੋ ਤਰਲ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕ ਪੀਲੀ ਕੱਚੀ ਅੰਡੇ ਜੋ ਚਿਕਨ ਦੇ ਅੰਡੇ ਤੋਂ ਥੋੜਾ ਵੱਡਾ ਸੀ। "ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੀ ਹਨ?" ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਇਹ ਫਿਲਾਸਫਰ ਦਾ ਪੱਥਰ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਚਸ਼ਮਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਲਕੋਮਿਸਟ ਦਾ ਮਾਸਟਰ ਵਰਕ ਹੈ। ਜੋ ਵੀ ਇਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਬਿਮਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਪੱਥਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ ਦੀ ਧਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।" ਅਰਬ ਲੋਕ ਉਸ 'ਤੇ ਹੱਸੇ, ਅਤੇ ਐਲਕੋਮਿਸਟ ਨਾਲ ਹੱਸ ਪਈ। ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਸਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਾਗਲ ਹੋ?" ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਐਲਮਾਈਮਿਸਟ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਲੇ ਗਏ "ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਕੀ ਕੀਤਾ?" "ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਸਬਕ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ," ਅਲਕੋਮਿਸਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ

ਬਹੁਤ ਖਜਾਨੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।" ਉਹ ਉਜਾੜ ਦੇ ਪਾਰ ਚੱਲੇ ਗਏ। ਹਰ ਦਿਨ ਲੰਘ ਗਏ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁੰਡੇ ਦਾ ਦਿਲ ਹੋਰ ਵੀ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਹੁਣ ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ; ਇਹ ਰਵਾਇਤੀ ਚਿੰਤਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸੋਲ ਤੋਂ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਪੀਣ ਲਈ ਬਸ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ। ਮੁੰਡੇ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਦੋਸਤ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਇਹ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤਾਕਤ ਦੇਣ ਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਚੁੱਪ ਦਾ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਨੇ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਗੁਣ ਕੀ ਸਨ: ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿਚ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ੌਂਕੀ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹ।

ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਕਿ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ: ਇਸ ਨੇ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧਮਕਾਇਆ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ

ਖਰੀਦੀ ਰਾਈਫਲ ਨੂੰ ਇਕ ਵਾਰ ਛੁਪਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਭਾਵਨਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਲੜਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਲਾਇਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੀਮਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਉਲਟੀ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਡੂੰਘੀ ਨੀਂਦ ਸੌਂ ਗਿਆ. ਉਸ ਅੱਗੇ ਦੇ ਚੋਰਾਂ ਅੱਗੇ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਲੜਕੇ ਦੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਚੋਰੀ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਸਨ. ਪਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੜਕੇ ਨੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਦਲ ਲਿਆ ਹੈ.

"ਕੀ ਆਦਮੀ ਦਾ ਦਿਲ ਸਦਾ ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ?" ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਐਲਕਮਿਸਟ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ

"ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਦਿਲ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ, ਸ਼ਰਾਬੀ ਅਤੇ ਬਿਰਧ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ."

"ਕੀ ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ?"

"ਇਹਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਦਿਲ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ,"

ਅਲਮੈਮਿਸਟ ਨੇ ਕਿਹਾ.

ਇਕ ਦੁਪਹਿਰ, ਉਹ ਇਕ ਗੋਤ ਦੇ ਤੰਬੂ ਕੋਲ ਗਏ. ਕੈਂਪ ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਰੱਸੇ ਨਾਲ ਬਾਂਹ ਦੇ ਨਾਲ, ਸੁਨਹਿਰੀ ਚਿੱਟੇ ਚੋਗੇ ਵਿੱਚ ਆਰਬ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਸਨ. ਮਰਦ ਜੰਗ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਹੁੱਲਾਂ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਤਮਾਕੂਨੋਸ਼ੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ. ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਦੋ ਯਾਤਰੀਆਂ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ.

ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਡੇਰਾ ਲਾ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ. ਐਲਕਮਿਸਟ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਕਿਹਾ: "ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਯਕੀਨ ਕਰੋ, ਪਰ ਇਹ ਕਦੇ ਨਾ ਭੁੱਲੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਹੋ. ਜਦੋਂ ਮਰਦ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਲੜਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਰੂਹ ਲੜਾਈ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣ ਸਕਦੀ ਹੈ. ਸੂਰਜ ਦੇ ਹੇਠ ਸਭ ਕੁਝ. "ਸਭ ਕੁਝ ਇਕ ਹਨ, ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਸੋਚਿਆ. ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਰੂਥਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਲਮੈਮਿਸਟ ਠੀਕ ਸੀ, ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੋ ਘੋੜਸਵਾਰ ਨਜ਼ਰ ਆਏ. "ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ," ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਗੋਤਾਂ ਜੰਗ ਵਿਚ ਹਨ." "ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਿਹਾ," ਅਲਕੈਮਿਸਟ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਘੋੜਸਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧਾ ਵੇਖਣ ਦਾ. ਉਹ ਇਕ ਪਲ ਲਈ ਚੁੱਪ ਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ ਕਿ ਮੁੰਡੇ ਅਤੇ ਐਲਕਮਿਸਟ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੇ ਹਨ.

ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਮੋਹ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਦਰਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ. ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘੋੜ-ਸਵਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਦਬਦਬਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ,"

ਐਲਿਕੈਮਿਸਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੇਰੀ ਰੂਹ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ"

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਸੋਚਿਆ. ਉਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਤੰਬੂ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਸਨ, ਇਕ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਦੇਖੀ. ਉਹ ਇੰਨੀ ਦੂਰ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ ਪਰ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ.

ਅਖੀਰ ਵਿਚ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹਾੜੀ ਸੀਮਾ ਪਾਰ ਕਰ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਸਾਰੀ ਹੀ ਦਿਹਾੜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਵਧ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਲਕੀਮਿਸਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪਿਰਾਮਿਡ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਦੋ ਦਿਨ ਸਨ.

"ਜੇ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗਾਂ 'ਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ," ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਅਲੈਮੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸਿਖਾਓ. "

"ਤੁਸੀਂ ਅਲਕੀਮੀ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ. ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਰੂਹ ਨੂੰ
ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਅਤੇ ਖਜਾਨਾ ਲੱਭਣ ਬਾਰੇ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ
ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ."

"ਨਹੀਂ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਮੈਂ ਲੀਡ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਵਿਚ ਬਦਲਣ
ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ."

ਐਲਕਮਿਸਟ ਮਾਰੂਥਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਲੜਕੇ ਨੂੰ
ਰੋਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ.

"ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿਚ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਈ," ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਅਤੇ,
ਸਿਆਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਸੋਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਦੂਰੋਂ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ
ਧਾਤ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛੋ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ
ਇਹ ਰਿਵਾਜ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਹੀ ਹੈ."

"ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਕਦੇ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ, ਸੋ ਸੋਣ,
ਵਿਕਾਸਵਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸੰਘਰਸ਼
ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਿਆ."

"ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਬੋਲਦੀਆਂ ਹਨ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਠ ਦੀ ਖਰੀਦੀ ਵਗਣ ਨਾਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਫਿਰ ਇਹ ਖ਼ਤਰੇ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਬਣ ਗਿਆ. ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਵਿਨੀ ਹੋ ਗਈ."

ਪਰ ਫਿਰ ਉਹ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ. ਐਲਿਕੈਮਿਸ ਸ਼ਾਇਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ.

"ਮੈਂ ਸੱਚੀ ਅਲਮਿਕਮਿਸਟਸ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ," ਅਲਕੈਮਿਸਟ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ. "ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਿੰਦਰਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ. ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਲਾਸਫਰ ਦੇ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਮਝ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਵਿਕਸਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵੀ ਉੱਭਰਦੀ ਹੈ."

"ਦੂਜੇ ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੱਥਰ ਉੱਤੇ ਠੱਠੇ ਪੈ ਗਏ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੋਹਫ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ ਪਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ."

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੋਰ ਲੋਕ ਵੀ ਸਨ ਜੋ ਸਿਰਫ ਸੋਨੇ ਵਿਚ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪੀ

ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਗੁਪਤ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਭੁੱਲ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਲੀਡ, ਤੌਬਾ ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੋਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ. "

ਐਲਕਮਿਸਟ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਇਕ ਸਰਾਪ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ. ਉਸ ਨੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ੈਲ ਚੁੱਕੀ. "ਇਹ ਮਾਰੂਥਲ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਮੁੰਦਰ ਸੀ," ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ.

"ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ," ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ.

ਐਲਕਮਿਸਟ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਨ 'ਤੇ ਸ਼ੈਲ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ. ਉਸ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਕ ਬੱਚਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਸੀ.

"ਸਮੁੰਦਰ ਇਸ ਸ਼ੈਲ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ."

ਉਹ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਕੇ ਮਿਸਰ ਦੇ ਪਿਰਾਮਿਡਾਂ ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ

ਦੌੜ ਗਏ.

*

ਸੂਰਜ ਜਦੋਂ ਬੱਚੇ ਦਾ ਦਿਲ ਖ਼ਤਰਾ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੈਅ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਟੇਕਸਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਲਮੈਮਿਸਟ ਉੱਤੇ ਦੇਖਿਆ. ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ. ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ, ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਵੇਖਿਆ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਦੋ ਘੋੜਸਵਾਰ ਸਨ. ਐਲਮੇਕਵਾਦੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਦੋ ਘੋੜਸਵਾਰ 10 ਬਣ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਕ ਸੌ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਡਾਈਨਾਂ ਵਿਚ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਸਨ.

ਉਹ ਕਬੀਲੇ ਸਨ ਜੋ ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਗੜੀਆਂ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਰਿੰਗ ਸਨ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੀਲੇ ਪਰਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ.

ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ. ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ.

*

ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਦੇ ਫੌਜੀ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ. ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਨੇ ਲੜਕੇ ਅਤੇ ਅਲਮਿਆਮਿਸਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੰਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਿੱਥੇ ਮੁਖੀ ਆਪਣੇ ਸਟਾਫ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ.

ਇਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਇਹ ਜਾਸੂਸ ਹਨ"

"ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਸਫ਼ਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ," ਐਲਕੈਮਿਸਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ.

"ਤੂੰ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀ ਛਾਉਣੀ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਫੌਜੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ."

ਐਲਕਮਿਸਟ ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਜੋ ਮਾਰੂਥਲ ਨੂੰ ਭਜਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ." "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਫੌਜਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਂ ਕਬੀਲਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦੋਲਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਮੈਂ

ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਲਈ ਇਕ ਗਾਈਡ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ."

"ਤੇਰਾ ਦੋਸਤ ਕੌਣ ਹੈ?" ਮੁੱਖ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ.

"ਇੱਕ ਅਲਮੈਮਿਸਟ", ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਲਮਾਂਮਿਸਟ "ਉਹ ਕੁਦਰਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅਸਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ."

ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਚੁੱਪ ਚਾਪ ਸੁਣਿਆ. ਅਤੇ ਡਰਾਉਣਾ.

"ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਇੱਥੇ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ?" ਇਕ ਹੋਰ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ

ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਉਸ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਲਈ ਪੈਸਾ ਲਿਆਇਆ ਹੈ". ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਬੈਗ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਕੇ, ਅਲਕੀਮਨ ਨੇ ਚੀਫ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਦਿੱਤੇ.

ਅਰਬੀ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ. ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਥਿਆਰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ

"ਅਲਕੀਮਿਸਟ ਕੀ ਹੈ?" ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ.

"ਇਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ. ਜੇ ਉਹ ਚਾਹੁਣ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਕੈਂਪ ਨੂੰ ਹਵਾ ਦੇ ਫੋਰਸ ਨਾਲ ਹੀ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ." ਲੋਕ ਹੱਸੇ ਸਨ. ਉਹ ਜੰਗ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਹਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਾਤਕ ਝਟਕਾ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੀ ਸੀ. ਫਿਰ ਵੀ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਥੋੜਾ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਗਿਆ. ਉਹ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਸਨ.

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ.

"ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ," ਐਲਿਕੈਮਿਸਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ. "ਉਹ ਆਪਣੇ ਤਾਕਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿਚ ਬਦਲ ਲੈਂਦਾ ਹੈ." ਜੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਲਈ ਨਿੰਮਰਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ. "

"ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੇਰੀ ਹੈ," ਚੀਫ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਘਮੰਡ ਨਾਲ. ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਸਫ਼ਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ.

ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਡਰ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਲਮੈਮਿਸਟ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤੰਬੂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ.

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾ ਦਿਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਡਰਦੇ ਹੋ," ਅਲਮੈਮਿਸਟ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਉਹ ਬਹਾਦਰ ਆਦਮੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਡਰਪੋਕ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਹਨ."

ਪਰ ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਬੇਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ. ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੈਂਪ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿਚ ਦੀ ਲੰਘ ਗਏ ਸਨ. ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੈਂਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ: ਅਰਬ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ. ਇਸ ਲਈ, ਇਕ ਵਾਰ ਫੇਰ, ਸੰਸਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਈ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ: ਸਿਰਫ਼ ਪਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਰੂਥਲ ਬੇਅੰਤ ਅਤੇ ਮੁਫ਼ਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਕੰਧ ਸੀ.

"ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਮੈਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ." ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਜੋ ਕੁਝ ਮੈਂ ਬਚਾਇਆ ਹੈ!"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਟੀ -6 ਮਰਨਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ?" ਐਲਕੋਮਿਸਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ "ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਸੇ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਤੱਕ ਬਚਾਇਆ. ਇਹ ਅਕਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਪੈਸੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ."

ਪਰ ਮੁੰਡੇ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਡਰੇ ਹੋਏ ਸਨ. ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿਚ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ. ਉਹ ਇੱਕ ਅਲਕੋਮਿਸਟ ਨਹੀਂ ਸੀ!

ਐਲਕੋਮਿਸਟ ਨੇ ਕੁਝ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਲਈ ਇਕ ਸਿਪਾਹੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਕਲਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪਾਏ. ਰਾਹਤ ਦੀ ਇੱਕ ਲਹਿਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਧੱਫੜ ਚਲੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਅਲਕੋਮਿਸਟ ਨੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਵਿਅੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜੋ ਕਿ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ.

ਇਕ ਅਜੀਬੇ ਜਿਹੀ ਕੋਮਲ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ, ਅਲਕੋਮਿਸਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਪਣੇ ਡਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਦਿਓ". "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ."

"ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਹਵਾ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲਾਂ."

"ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ. ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਸੁਪਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ: ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਡਰ."

"ਮੈਂ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਦੀ ਹਾਂ. ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦਾ."

"ਠੀਕ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਤੁਹਾਡਾ ਜੀਵਨ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ."

"ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਤਾਂ?"

"ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਵਿਚ ਵਿਚ ਮਰ ਜਾਵੋਗੇ. ਇਹ ਲੱਖਾਂ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਮਰਨਾ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਕੀ ਸਨ. "ਪਰ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ," ਅਲਕੋਮਿਸਟ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ. "ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਧਮਕੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਬਾਰੇ ਵਧੇਰੇ ਜਾਣੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ."

*

ਪਹਿਲਾ ਦਿਨ ਬੀਤਿਆ ਨੇੜੇ ਇਕ ਵੱਡੀ ਲੜਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜ਼ਖਮੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੈਂਪ ਵਾਪਸ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਚਲਿਆ ਗਿਆ. ਮੌਤ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ, ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਸੋਚਿਆ.

ਇਕ ਸਿਪਾਹੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਕ ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਤੁਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਮਰ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸੀ." "ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਸੀਂ ਮੌਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸੀ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ ਮਰ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ."

ਦਿਨ ਦੇ ਅਖੀਰ ਤੇ, ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਐਲਾਮਿਕ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣਾ ਬਾਜ਼ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆ ਸੀ.

ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਕਿਹਾ: "ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹਵਾ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਾ ਹੈ."

"ਯਾਦ ਕਰੋ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਸਿਆ ਹੈ: ਸੰਸਾਰ ਕੇਵਲ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਦਿਸਣਯੋਗ ਪੱਖ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜੋ ਕਿ ਅਲਮੇਮੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨੂੰ ਸਾਮੱਗਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ."

"ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?"

"ਮੇਰੇ ਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਖੁਆਉਣਾ."

"ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗੇ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਤੇਰਾ ਬਾਜ਼ ਕਿਉਂ ਵੱਢਦਾ ਹੈ?"

"ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਹੋ ਜੋ ਮਰ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਐਲਿਕੈਮਿਸਟ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਹਵਾ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲਾਂ."

*

ਦੂਜੇ ਦਿਨ, ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕੈਂਪ ਦੇ ਲਾਗੇ ਇਕ ਚੱਟਾਨ ਦੇ ਸਿਖਰ ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ; ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ

ਜਾਦੂਗਰ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿਚ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਰੇਗਿਸਤਾਨੀ ਅਚਾਨਕ ਸੀ.

ਉਸ ਨੇ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਦੀ ਸਾਰੀ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਮਾਰੂਥਲ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ. ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਾਰੂਥਲ ਦਾ ਡਰ ਉਸ ਦਾ ਡਰ ਸੀ. ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕੋ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਦੇ ਸਨ.

*

ਤੀਜੇ ਦਿਨ, ਮੁੱਖ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ. ਉਸ ਨੇ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਅਲਮਾਮਿਸਟ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਆਓ ਆਪਾਂ ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਦੇਖੀਏ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿਚ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ."

"ਚਲੋ," ਐਲਿਕੈਮਿਸਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ.

ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਉਹ ਚੱਟਾਨ ਵਿਚ ਲੈ ਲਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਸੀ. ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠੇ ਆਖਿਆ.

"ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲੱਗਣਾ ਹੈ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਮੁੱਖ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਆਏ।" "ਅਸੀਂ ਮਾਰੂਥਲ ਦੇ ਬੰਦੇ ਹਾਂ।"

ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਦੂਰੀ ਵਿਚ ਪਹਾੜ ਸਨ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਟਿਏਰ, ਚਟਾਨਾਂ, ਅਤੇ ਪੌਦੇ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਜੀਵਣ ਜੀਵਣ ਅਸੰਭਵ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਮਾਰੂਥਲ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਕਈਆਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਭਟਕਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਸਦਾ ਇਕ ਛੋਟਾ ਹਿੱਸਾ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਅੰਗਰੇਜ਼, ਕਾਫ਼ਲੇ, ਕਬਾਇਲੀ ਯੁੱਧ ਅਤੇ ਪੱਕੇ ਹਜ਼ਾਰ ਦਰਖ਼ਤਾਂ ਦੇ ਰੁੱਖ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਖੂਹਾਂ ਨਾਲ ਇਕ ਓਸੇਸ ਸੀ। "ਅੱਜ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?" ਮਾਰੂਥਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਬਿਤਾਇਆ?"

ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਤੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫੜ ਰਹੇ ਹੋ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।" "ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਰੇਤ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਸ ਵੱਲ ਵੀ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿਚ ਬਦਲ ਸਕਾਂ।"

"ਪਿਆਰ ਕੀ ਹੈ?" ਮਾਰੂਥਲ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ.

"ਪਿਆਰ ਤੁਹਾਡੇ ਰੇਤ ਉੱਤੇ ਬਾਜ਼ ਦੀ ਹਵਾਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਹਰਾ ਖੇਤਰ ਹੋ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੇਡ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹਨ. ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਚਟਾਨਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਟਿੱਲੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਹਾੜਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਹੋ."

"ਬਾਜ਼ ਦੀ ਚੁੰਝ ਮੇਰੀ ਬਿੱਟ ਹੈ, ਮੈਂ," ਰੇਜ਼ਰ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤਕ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਖੇਡ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਪਾਣੀ ਪੀਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਗੇਮ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਖੇਡ ਮੇਰੀ ਸਤਹ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜੋ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ. "

"ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਖੇਡ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਬਣਾਇਆ," ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ. "ਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਬਾਜ਼ ਫਿਰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪੋਸਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿਚ, ਆਦਮੀ ਤੁਹਾਡੇ ਰੇਤ ਨੂੰ ਪੋਸਣ ਕਰੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਖੇਡ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਫੁਲ ਜਾਵੇਗੀ."

"ਕੀ ਇਹ ਪਿਆਰ ਹੈ?"

"ਜੀ ਹਾਂ, ਇਹ ਹੀ ਪਿਆਰ ਹੈ ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਖੇਡ ਨੂੰ ਸ਼ੈਲ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਬਾਜ਼ ਇਨਸਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਦਮੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿਚ, ਮਾਰੂਥਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸੋਨੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ."

"ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ," ਦਿਡਰੈਸਟ ਨੇ ਕਿਹਾ.

"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਇਹ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਰੇਤ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਇਕ ਤੀਵੀਂ ਮੇਰੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿਚ ਬਦਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ."

ਮਾਰੂਥਲ ਨੇ ਕੁਝ ਪਲ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ.

ਫੇਰ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਵਾ ਨੂੰ ਉਡਾਉਣ ਲਈ ਮੇਰੀ ਰੇਤ ਦੇ ਦਿਆਂਗਾ, ਪਰ ਇਕੱਲੇ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ. ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਵਾ ਤੋਂ ਮਦਦ ਮੰਗਣੀ ਪਵੇਗੀ."

ਝੱਖੜ ਝਟਕਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ. ਕਬੀਲਿਆਂ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਦੂਰੋਂ ਦੇਖਿਆ, ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਉਹ ਆਪਸ ਵਿਚ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁੰਡਾ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ.

ਐਲਿਕੈਮਿਸਟ ਮੁਸਕਰਾਇਆ

ਹਵਾ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ. ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਮਾਰੂਥਲ ਨਾਲ ਗੱਲ ਹੋਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਵਾ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਜਾਣਦੀ ਸੀ. ਉਹ ਜਨਮ-ਰਹਿਤ ਬਿਨਾ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਵਿੱਚ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਰਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ.

"ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਇੱਕ ਦਿਨ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ."

"ਤੂੰ ਮਾਰੂਥਲ ਦੀ ਬੋਲੀ ਅਤੇ ਹਵਾ ਦੀ ਬੋਲੀ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤੀ?"

"ਮੇਰਾ ਦਿਲ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ. ਹਵਾ ਦੇ ਕਈ ਨਾਂ ਹਨ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਇਸਨੂੰ ਸਰਰੋਕੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਪੂਰਬ ਤੱਕ ਨਮੀ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ. ਦੂਰ ਦੁਰਾਡੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਲੜਕੇ ਆਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਲਕਣ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਨਾਲ ਮਾਰੂਥਲ ਦੇ ਰੇਤ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਹਾਰਿਸ਼ ਜੰਗਾਂ ਦੀ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣਦਾ ਹੈ. ਸ਼ਾਇਦ, ਉਹ ਥਾਵਾਂ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਉੱਥੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਹਵਾ ਆਂਡਾਲੂਸਿਆ ਤੋਂ ਆਈ ਸੀ. ਪਰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਹਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ ਤੇ ਗਈ ਸੀ. ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਇਹ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀ. ਕੋਈ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਰੁੱਖ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਥੇ ਭੇਡਾਂ ਵੀ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਹਵਾ ਨੂੰ ਕਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਣਗੇ.

"ਤੁਸੀਂ ਹਵਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ," ਹਵਾ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਅਸੀਂ ਦੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਾਂ."

"ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਲਮੈਮਿਸਟ ਦੇ ਭੇਤਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ. ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਹਵਾ, ਮਾਰੂਥਲ, ਮਹਾਂਸਾਗਰ, ਤਾਰੇ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਬਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ. ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇੱਕੋ ਹੀ ਹੱਥ ਨਾਲ ਬਣਾਏ

ਗਏ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕੋ ਆਤਮਾ ਹੈ. ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਹਰ ਕੋਨੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ, ਸਮੁੰਦਰ ਪਾਰ ਕਰਨ, ਆਪਣੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰੇਤ ਨੂੰ ਤੋੜ ਕੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ. "

"ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਲਕੈਮਿਸਟ ਦੇ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਕੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ," ਹਵਾ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਹੈ ਪਰ ਲੋਕ ਖੁਦ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦੇ."

"ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਪਲ ਲਈ ਹਵਾ ਹੋਣ ਲਈ ਸਿਖਾਓ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਹਵਾਵਾਂ ਦੀ ਬੇਅੰਤ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ."

ਹਵਾ ਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ. ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ ਹੈ. ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਕਿ ਹਵਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿੰਨੀ ਕੁ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ! ਇਹ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ,

ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪੂਰੇ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿਚ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਗੀਤ ਨਾਲ ਭਰੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਡਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਮੁੰਡਾ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.

ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਿਆਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਕਿ ਹਵਾ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਮੰਗਣ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ. "ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿਚ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਨ. , ਜ਼ਰੂਰ." ਹਵਾ ਗਰਵ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਚਿੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਇਸਨੇ ਮਾਰੂਥਲ ਰੇਤ ਨੂੰ ਉਭਾਰਨ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ. ਪਰ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਸੀ ਕਿ, ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਉਣਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ ਹੈ. ਅਤੇ ਇਹ ਪਿਆਰ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ

ਹਵਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਪਣੀਆਂ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ

ਅਕਸਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਦੇਖਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ," ਹਵਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗੁੱਸੇ "ਸ਼ਾਇਦ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ."

"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਇਹ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ" ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਰੇਤ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿਓ ਤਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲਵੇ. ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਬਗੈਰ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ."

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਵਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਰੇਤ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ. ਸੂਰਜ ਇਕ ਸੁਨਹਿਰੀ ਰੰਗ ਬਣ ਗਿਆ.

ਕੈਂਪ ਵਿਚ, ਕੁਝ ਵੀ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ. ਮਾਰੂਥਲ ਦੇ ਲੋਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਹਵਾ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ. ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਮਿਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਤੂਫਾਨ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਭੈੜੀ ਸੀ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘੋੜੇ ਰੋਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਥਿਆਰ ਰੇਤ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ.

ਉੱਚੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਤੇ, ਇਕ ਕਮਾਂਡਰ ਨੇ ਚੀਫ਼ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਸ਼ਾਇਦ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ!"

ਉਹ ਬੁੱਢੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਸਨ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੀਲੀ ਕੱਪੜੇ ਨਾਲ ਢਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਡਰ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ.

"ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿਉ," ਇਕ ਹੋਰ ਕਮਾਂਡਰ ਨੇ ਕਿਹਾ.

"ਮੈਂ ਅੱਲਾਹ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ," ਮੁੱਖ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਦਰ ਨਾਲ. "ਮੈਂ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਹੈ."

ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਦਾ ਇਕ ਮਾਨਸਿਕ ਨੋਟ ਲਿਖਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਡਰ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ. ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਹਵਾ ਰੁਕ ਗਈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਰੂਥਲ ਦੇ ਸੱਚੇ ਆਦਮੀ ਭੈਭੀਤ ਨਹੀਂ ਸਨ.

"ਹਵਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਰ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ" ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਕਿਹਾ "ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਰ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਰੂਹ ਬਾਰੇ ਵੀ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ

ਪਿਆਰ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ."

"ਮੈਂ ਕਿੱਥੋਂ ਹਾਂ," ਸੂਰਜ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ. ਇਹ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪੌਦੇ ਉਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੇਡ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਤੋਂ ਮੈਂ ਹਾਂ- ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸਫ਼ਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ-ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਆਰ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਰੂਹ ਹੁਣ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ. ਇਕ-ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਅਤੇ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਿਨੱਘ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ. ""ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਰ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ.

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਬੇਅੰਤ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ. ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ, ਕੇਵਲ ਖਣਿਜ ਅਤੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਹੀ ਇਹ ਸਮਝਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰੇ ਇਕ ਚੀਜ਼ ਤਾਂ ਇਕ ਹੈ- ਲੋਹੇ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿੱਤਲ ਵਾਂਗ ਜਾਂ ਤੌਹਣੀ ਸੋਨੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੈ. ਹਰੇਕ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਅਨੋਖੀ ਹੋਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ

ਸਿਮਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਹੱਥ ਨੇ ਇਹ ਸਭ ਲਿਖਿਆ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ ਰੁਕੇ ਸਨ.

"ਪਰ ਛੇਵੇਂ ਦਿਨ ਸੀ", ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ.

"ਤੁਸੀਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੋ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਰ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ. ਜੇਕਰ ਛੇਵੇਂ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਿੱਤਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੌਹਣ ਬਣੇ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਅਗਾਂਹ ਵਧਣਗੇ. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਇਹ ਕਿਸਮਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਬਿਹਤਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਕਿਸਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਦ ਤੱਕ, ਇੱਕ ਦਿਨ, ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਰੂਹ ਇਕੋ ਗੱਲ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. "

ਸੂਰਜ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਚਮਕਦਾਰ ਚਮਕਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ. ਵਾਰਤਾ, ਜੋ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਉਡਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਸੂਰਜ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹਾ ਨਾ ਕਰੇ.

"ਇਹੀ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਅਲਕੀਨੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਇਸ

ਲਈ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਇਸਨੂੰ ਲੱਭ ਲਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਫੇਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਤਦ ਲੀਡ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਏਗਾ; ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ

"ਇਹ ਅਲਮਿਕਮਿਸਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਬਿਹਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ?" ਸੂਰਜ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਵਾਂਗ ਸਥਿਰ ਹੋਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਾਂਗ ਭਟਕਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਪਿਆਰ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਾ ਦੀ ਬਦਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਸ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਰੂਹ ਇਕਸੁਰ ਹੈ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਮੈਂ ਇਹ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਾਂਗ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਸਨ। ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਪੋਸਣਾ

ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਬਿਹਤਰ ਜਾਂ ਮਾੜਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਹ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਿਹਤਰ ਜਾਂ ਬਦਤਰ ਹੋਵਾਂਗੇ ਕਿ ਨਹੀਂ. ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਤਾਕਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ. ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ. "

"ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?" ਸੂਰਜ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ.

"ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਹਵਾ ਵਿਚ ਚੱਲਣ ਵਿਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ.

ਸੂਰਜ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੁਦਰਤ ਮੈਨੂੰ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ," ਸੂਰਜ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਵਾ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਆਉਣਾ ਹੈ."

"ਫੇਰ, ਮੈਨੂੰ ਕਿਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"

ਸੂਰਜ ਇਕ ਮਿੰਟ ਲਈ ਸੋਚਿਆ. ਹਵਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹਰੇਕ ਕੋਨੇ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸੂਰਜ ਦੀ ਬੁੱਧ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਸਨ. ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਲੜਕੇ

ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਣੀ ਸੀ.

"ਹੱਥ ਲਿਖੇ ਜੋ ਸਭ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ," ਸੂਰਜ ਨੇ ਕਿਹਾ.

ਹਵਾ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਗਿਆ. ਤੰਬੂ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਤੱਕ ਉੱਡ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਾਨਵਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟੈਟਰਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ. ਚੱਟਾਨਾਂ 'ਤੇ, ਉਹ ਇਕ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਚਪੇੜੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਡਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ.

ਮੁੰਡੇ ਹੱਥ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ. ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ.

ਇੱਕ ਪਿਆਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਉਸਦੇ ਦਿਲੋਂ ਦੌੜ ਗਈ ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ. ਇਹ ਉਹ ਅਰਦਾਸ ਸੀ ਜਿਹੜੀ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸੀ. ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਚਸ਼ਮੇ ਲੱਭਣ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; ਇਸ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵੇਚਣ

ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ; ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਇਹ ਨਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਜਿਹੜੀ ਔਰਤ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਜਾਰੀ ਹੈ. ਚੁੱਪ ਵਿਚ, ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਮਾਰੂਥਲ, ਹਵਾ, ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਵੀ ਹੱਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਰਗ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ. ਉਸਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਦੁਨਿਆਵੀ ਲੋਕ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਮਹੱਤਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਹ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਉਜਾੜ, ਨਾ ਹਵਾ, ਨਾ ਸੂਰਜ, ਨਾ ਲੋਕ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਪਰ ਇਸ ਹੱਥ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਿਰਫ ਹੱਥ ਹੀ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ... ਜਾਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ. ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ ਹੱਥ ਸਮਝ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਵੱਡਾ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਆਕਾਰ ਸੀ

ਇਸ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਨੂੰ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੇ ਪਕੜ ਲਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਛੇ ਦਿਨ ਮਾਸਟਰ ਵਰਕ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ.

ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਰੂਹ ਤਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ

ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਰੂਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ. ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੈ. ਅਤੇ ਉਹ ਮੁੰਡਾ, ਉਹ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ.

*

ਸਿਮੂਮ ਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਇਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਉੱਡਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਲਈ, ਅਰਬਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਲੜਕੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਮਾਰੂਥਲ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਮੁਖੀ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਫੌਜੀ ਕੈਂਪ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ.

ਜਦੋਂ ਸਿਮਰਨ ਝੱਖਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ, ਹਰ ਕੋਈ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਜਿੱਥੇ ਮੁੰਡਾ ਹੋਇਆ ਸੀ. ਪਰ ਉਹ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਹ ਕੈਂਪ ਦੇ ਚੁਬਾਰੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਇੱਕ ਰੇਤਾ-ਢੱਕਿਆ ਚੌਂਕੀ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ.

ਇਹ ਲੋਕ ਉਸ ਦੇ ਜਾਦੂ-ਟੂਣੇ ਵਿਚ ਡਰੇ ਹੋਏ ਸਨ. ਪਰ ਦੋ ਲੋਕ ਜੋ ਮੁਸਕਰਾ ਰਹੇ ਸਨ: ਏਲਕੀਮਿਸਟ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਪੂਰਣ ਚੇਲੇ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ

ਚੇਲਾ ਨੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ।

ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਆਮ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਅਤੇ ਅਲਮਾਮਿਸਟ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿ ਕੇ,
ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਥ ਦੇਣ ਲਈ ਇਕ ਐਸਕੋਰਟ
ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ

*

ਉਹ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸੁੱਤੇ ਰਹੇ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ, ਉਹ ਇੱਕ ਕਬਤੀ
ਮੱਠ ਉੱਤੇ ਆਏ ਸਨ ਐਲਕਮਿਸਟ ਨੇ ਘੁੰਮਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ
ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕੈਂਪ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਪਰਤ ਸਕਦੇ ਹਨ।

"ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਕੱਲੇ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ," ਐਲਕਮਿਸਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ
ਪਿਰਾਮਿਡਜ਼ ਤੋਂ ਕੇਵਲ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਹੀ ਹੋ।"

"ਧੰਨਵਾਦ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਿਖਾ ਦਿੱਤੀ
ਹੈ।"

"ਮੈਂ ਤਾਂ ਉਹੀ ਜੋ ਵਰਤਦਾ ਸੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ।"

ਐਲਿਕੈਮਿਸਟ ਨੇ ਮੱਠ ਦੇ ਗੇਟ ਤੇ ਖੜਕਾਇਆ ਕਾਲੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ
ਇਕ ਫ਼ੌਜੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਆਏ ਉਹ ਕੋਪਟਿਕ ਜੀਭ ਵਿਚ ਕੁਝ ਮਿੰਟ
ਲਈ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਲਕੀਮਿਸਟ ਨੇ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ
ਦਾਖਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਰਸੋਈ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਲਈ ਵਰਤਣਾ
ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਅਲਕੈਮਿਸਟ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਇਆ

ਉਹ ਮੱਠ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਰਸੋਈ ਜਾਂਦੇ ਸਨ. ਐਲਮੈਮਿਸਟ ਨੇ ਅੱਗ ਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨੀ
ਵਿਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸੀਡ ਲਿਆਂਦਾ, ਜੋ ਇਕ
ਲੋਹੇ ਦੇ ਪਲਾਸ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਲਕੀਮਿਸਟ ਸੀ. ਜਦੋਂ ਲੀਡ
ਤਰਲ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਲਕੀਮਵਾਦੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਥੋੜੇ ਨੂੰ
ਅਜੀਬ ਪੀਲੇ ਅੰਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ. ਉਹ

ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਵਾਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪਤਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਇਸ ਨੂੰ
ਮੌਮ ਵਿਚ ਲਪੇਟਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੈਨ ਵਿਚ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ
ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਲੀਡ ਪਿਘਲ ਗਈ ਸੀ.

ਮਿਸ਼ਰਣ ਨੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਰੰਗ ਲਿਆ, ਖੂਨ ਦੇ ਲਗਭਗ ਰੰਗ.
ਐਲਿਕੈਮਿਸਟ ਨੇ ਪੈਨ ਨੂੰ ਅੱਗ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਠੰਡਾ
ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ. ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ
ਨੇ ਆਦਿਵਾਸੀ ਜੰਗਾਂ ਬਾਰੇ ਇਕ ਭਗਤ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ. ਉਸਨੇ
ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਚੱਲੇਗਾ."

ਭਿਖਾਰੀ ਚਿੜਚਿੜੇ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ. ਯੁੱਧਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ
ਹੋਏ, ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਗਿਜ਼ਾ ਵਿਚ ਕਾਰਵਾਹੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ
ਸਨ. "ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ," ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ.

"ਬਿਲਕੁਲ," ਐਲਿਕੈਮਿਸਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ.

ਜਦੋਂ ਪੈਨ ਠੰਢਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਸੰਨਿਆਸੀ ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਇਸ ਵੱਲ
ਦੇਖਿਆ, ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ. ਇਹ ਲੀਡ ਪੈਨ ਦੇ ਆਕਾਰ ਵਿਚ ਸੁੱਕ
ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਹੁਣ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਰਹੀ ਸੀ. ਇਹ ਸੋਨਾ
ਸੀ

"ਕੀ ਮੈਂ ਉਸ ਦਿਨ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਾਂਗਾ?" ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ.

"ਇਹ ਮੇਰੀ ਕਿਸਮਤ ਸੀ, ਤੁਹਾਡੀ ਨਹੀਂ," ਐਲਿਕੈਮਿਸਟ ਨੇ ਜਵਾਬ

ਦਿੱਤਾ. "ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਸੀ."

ਉਹ ਮੱਠ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਾਪਸ ਪਰਤ ਆਏ ਉੱਥੇ, ਐਲਿਕੈਮਿਸਟ ਨੇ ਡਿਸਕ ਨੂੰ ਚਾਰ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ.

ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੈ", ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚੋ. "ਇਹ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਉਦਾਰਤਾ ਲਈ ਹੈ."

"ਪਰ ਇਹ ਅਦਾਇਗੀ ਮੇਰੀ ਉਦਾਰਤਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ," ਭਗਤ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ.

"ਦੁਬਾਰਾ ਇਹ ਨਾ ਕਰੋ. ਜੀਵਨ ਸ਼ਾਇਦ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘੱਟ ਦੇਵੇ."

ਐਲਕਮਿਸਟ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਫੇਰ ਲਿਆ. "ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੈ. ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਉਸ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰੋ."

ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ. ਪਰ ਉਹ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਸਦੇ ਚਿਕਿਤਸਕ ਨੇ ਸਾਧੂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ.

"ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹੈ," ਅਲਕੋਮਿਸਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕਬਾਇਲੀ ਯੁੱਧ ਹਨ."

ਉਸ ਨੇ ਚੌਥੇ ਭਾਗ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ.

"ਇਹ ਮੁੰਡੇ ਲਈ ਹੈ. ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ."

"ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ.
"ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਸਦੇ ਬਹੁਤ ਨਜ਼ਦੀਕ ਹਾਂ."

"ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲੱਭੋਗੇ," ਐਲਿਕੋਮਿਸਟ ਨੇ ਕਿਹਾ.

"ਫੇਰ ਕਿਉਂ ਇਹ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੀਆਂ ਬੱਚਤਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆ ਲਿਆ ਹੈ ਇੱਕ ਵਾਰ ਚੋਰ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਆਮ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਕ ਪੁਰਾਣੀ, ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਅਰਬ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਹਾਵਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ. ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, 'ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ. ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਜੋ ਵੀ ਦੋ ਵਾਰ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਆਵੇਗਾ. ' "ਉਹ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਏ.

*

"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਪਨੇ ਬਾਰੇ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੈ," ਅਲਕੀਮ ਨੇ ਕਿਹਾ.

ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਲਿਆਇਆ

"ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੋਮ ਵਿਚ, ਸਮਰਾਟ ਟਾਈਬੀਰੀਅਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਕ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਦੋ ਬੇਟੇ ਸਨ. ਇਕ ਫ਼ੌਜੀ ਵਿਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਦੂਰ ਦੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਘੱਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਦੂਜੇ ਪੁੱਤਰ ਇਕ ਕਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ

ਖੁਸ਼ ਸੀ ਰੋਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਸਦੇ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਬਦਾ ਨਾਲ

"ਇੱਕ ਰਾਤ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਸੀ. ਇਕ ਦੂਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਲਈ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ. ਪਿਤਾ ਜੀ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੀਵਨ ਉਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਮਾਣ ਸੀ.

"ਇਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਥ ਦੇ ਪਹੀਏ ਨੇ ਕੁਚਲਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ. ਉਹ ਉਸ ਦੂਤ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ.

ਦੂਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ: 'ਤੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਕ ਚੰਗਾ ਆਦਮੀ ਹੈਂ.' ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਜੀਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਇੱਜ਼ਤ ਨਾਲ ਮਰ ਗਿਆ.

ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, " ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਚੰਗਾ ਸੀ. 'ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨੇ' ਚ ਇਕਜੁਟ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੇਰੇ

ਸਾਰੇ ਯਤਨਾਂ ਦਾ ਇਨਾਮ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਲਈ ਮਰਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਵੇਗੀ. ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਬੱਚੇ ਦੁਆਰਾ ਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ 'ਤੇ ਮਾਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੋਈ ਸੀ.

"ਦੂਤ ਨੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਮੋਢੇ ਨੂੰ ਛੋਹਿਆ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ. ਉਹ ਇਕ ਅਮੀਰ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਕ ਅਜੀਬ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕ ਆ ਗਏ ਸਨ.

"ਉਹ ਆਦਮੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਰੋਇਆ ਸੀ.

"ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਅਮਰ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅੰਝੂਆਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਹਰਾਏ ਹਨ?'

"ਦੂਤ ਆਦਮੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕੋਮਲਤਾ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਲੈ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬੈਠ ਗਏ.

ਦੂਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, " ਰੋਮ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਕਵੀ ਸਨ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਨ. " ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਟਾਈਬੀਰੀਅਸ ਦਾ ਰਾਜ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੁਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਹਨ.

"ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ.

"ਤੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਇਕ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਥਾਂ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਉਹ ਇਕ ਸੈਨਾਪਤੀ ਬਣ ਗਿਆ, ਇਕ ਦਿਨ ਦੁਪਹਿਰ, ਉਸ ਦੇ ਇਕ ਸੇਵਕ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਲੜਕੇ ਨੇ ਇਕ ਰਹਬਾਰੀ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ. ਉਸ ਨੇ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਦਿਨ ਅਤੇ ਦਿਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਹ ਜਾਣਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਹ ਭਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਸੀ. ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਿਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁੱਤਰ. ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਰੋਮੀ ਸੂਬੇਦਾਰ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ. ਇਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ. '

"ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਇਕ ਨੌਕਰ ਬਹੁਤ ਬੀਮਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਸੈਨਾਪਤੀ ਨਿਹਚਾਵਾਨ ਆਦਮੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਰਾਬੇਬੀ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਜ਼ਰੂਰ ਸੀ. '

"ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਪੁੱਤਰੀ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ,' ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ. 'ਇਹ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਹਨ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਰੱਬੀ ਨੂੰ ਕਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਭੁੱਲ ਗਏ ਨਹੀਂ ਸਨ:" ਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਆਵੇ. ਮੇਰੀ ਛੱਤ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਆਖੋ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਨੌਕਰ ਰਾਜੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ. "

ਐਲਕਮਿਸਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਵੀ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹਰ ਇਨਸਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਇਕ ਕੇਂਦਰੀ ਭੂਮਿਕਾ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ."

ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਚਰਵਾਹਾ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੋਣਗੇ.

"ਬੁਆਏ," ਅਲਕੈਮਿਸਟ ਨੇ ਕਿਹਾ.

"ਬੁੱਧੀਮਾਨ" ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁੰਡਾ.

*

ਲੜਕੇ ਕਈ ਘੰਟਿਆਂ ਲਈ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿਚ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ, ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ. ਇਹ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸ ਦੇਣਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਖਜਾਨਾ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ.

"ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡਾ ਖਜਾਨਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਹੋਣਗੇ,"
ਐਲਿਕੈਮਿਸਟ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ.

ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਦਿਲ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਘਮੰਡ ਨਾਲ, ਇਸ ਨੇ ਇਕ ਅਯਾਲੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਝੁੰਡ ਨੂੰ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੌਕਿਆਂ ਤੇ ਇੱਕ ਸੁਪਨੇ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ. ਇਹ ਕਿਸਮਤ ਦੇ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦੂਰ ਦੁਰਾਡੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਜਾਂ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਵਿਚ ਘੁੰਮਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵ-

ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ. ਇਹ ਸਫ਼ਰ, ਖੋਜਾਂ, ਕਿਤਾਬਾਂ, ਅਤੇ ਬਦਲਾਵ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ.

ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਕ ਹੋਰ ਟਿਊਨ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਦਿਲ ਫੁਸਲਾ ਗਿਆ, "ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਰਹੋ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ. ਇਹੀ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ."

ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਡੁੱਬਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ ਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਚਮਕ ਵਿਚ ਇਕ ਪੂਰਾ ਚੰਦ ਫਿਰ ਤੋਂ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ: ਇਹ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਓਸਿਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ. ਚੰਦਰਮਾ ਨੂੰ ਟਿਡਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਛਾਂ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਰੋਲਿੰਗ ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਰੂਪ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਲਾਇਆ ਜਦੋਂ ਘੋੜੇ ਨੇ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿਚ ਪਾਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਐਲਕੇਮਿਸਟ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ. ਅਤੇ ਚੰਦਰਮਾ ਮਾਰੂਥਲ ਦੀ ਚੁੱਪ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਖਜ਼ਾਨਾ ਦੀ ਯਾਤਰਾ. ਜਦੋਂ ਉਹ ਡੁੱਬ ਦੇ ਸਿਖਰ ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਉਸ ਦਾ ਦਿਲ ਉਛਾਲਿਆ ਉੱਥੇ, ਚੰਦਰਮਾ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਮਾਰੂਥਲ ਦੀ ਚਮਕ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੋਇਆ, ਮਿਸਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਪਿਰਾਮਿਡ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ.

ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ ਵਿਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਰੋਇਆ. ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸਮਤ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਜੇ, ਇਕ ਵਪਾਰੀ, ਇਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਅਤੇ ਇਕ ਅਲਮੈਮਿਸਟ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਲਈ ਵਧਾਈ ਦਿੱਤੀ. ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉਸ ਨੇ ਮਾਰੂਥਲ ਦੀ ਇਕ ਤੀਵੀਂ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚਾਵੇਗਾ.

ਜੇ ਉਹ ਚਾਹੁਣ ਤਾਂ ਉਹ ਹੁਣ ਵਾਪਸ ਮੁੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫਾਤਿਮਾ ਵਾਪਸ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਧਾਰਣ ਚਰਵਾਹੇ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਏਲਮੀਮੀਸਟ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿਚ ਹੀ ਰਿਹਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਮਝ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਲੀਡ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਵਿਚ ਬਦਲਣਾ ਕਿਵੇਂ ਹੈ. ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਕਲਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ, ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਸੀ.

ਪਰ ਇੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪੂਰਾ

ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ।
ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਰੇਤ ਦੇਖੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ
ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਹੰਝੂ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਕ ਡਰਾਮਾ ਬੈਟਲ ਰੇਤ ਦੇ
ਅੰਦਰ ਝੜਨਾ ਸੀ। ਮਾਰੂਥਲ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਉਸ
ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ, ਸਕੈਬ ਬੈਟਲ
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਨ।

ਇਕ ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਰੀ! ਮੁੰਡੇ ਡੁੱਬਣ ਵਿਚ ਖੁੱਭਣ ਲੱਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ
ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਵਪਾਰੀ ਨੇ
ਇਕ ਵਾਰ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ: ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿਚ ਇਕ
ਪਿਰਾਮਿਡ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਹੁਣ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਦੀ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਪੱਥਰ ਉੱਤੇ ਪੱਥਰ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ।

ਸਾਰੀ ਰਾਤ, ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਪੁੱਟਿਆ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਨੇ ਚੁਣਿਆ
ਸੀ, ਪਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਪੀਰੀਅਡਾਂ ਦੀ
ਉਸਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਰ ਤੋਲਿਆ। ਪਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਰੁਕਿਆ। ਉਸ
ਨੇ ਖੁਦਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ
ਹਵਾ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਲੜੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਕਸਰ ਰੇਤ ਨੂੰ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ

ਵਾਪਸ ਖੁਦਾਈ ਵਿਚ. ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਖਿੱਲਰ ਗਏ ਅਤੇ ਥੱਕ ਗਏ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ. ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅੱਥਰੂ ਕਿਵੇਂ ਡਿੱਗ ਪਏ ਹਨ.

ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਚੱਟਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਪੈਦਲ ਸੁਣਿਆ. ਕਈ ਅੰਕਾਂ ਨੇ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠ ਚੰਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਤਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇ. "ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?" ਇਕ ਅੰਕੜੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ.

ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਡਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲੜਕੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ. ਉਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਖਜਾਨਾ ਕਿੱਥੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਡਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ.

"ਅਸੀਂ ਕਬਾਇਲੀ ਯੁੱਧਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀਆਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ," ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਕੀ ਲੁਕੇ ਰਹੇ ਹੋ?"

"ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੁਕੇ ਰਿਹਾ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ.

ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਮੇਰੀ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ. ਇਕ ਹੋਰ, ਜੋ ਲੜਕੇ ਦੇ ਬੈਗਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਮਿਲਿਆ.

"ਇੱਥੇ ਸੋਨੇ ਹਨ", ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ.

ਅਰਬ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਚੰਦ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਮੌਤ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ.

"ਉਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸੋਨੇ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ."

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਖੁਦਾਈ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ. ਜਦੋਂ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਆਦਮੀ ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣ ਲੱਗੇ. ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਅਤੇ ਖੂਨ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਕੱਟੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੌਤ ਨੇੜੇ ਸੀ.

"ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪੈਸਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ? ਇਹ ਅਕਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਪੈਸੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਐਲੈਕੈਮਿਸਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ. ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਚੀਕਾਂ

ਮਾਰੀਆਂ, "ਮੈਂ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਲਈ ਖੁਦਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ!" ਅਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਮੂੰਹ ਖੂਨ ਨਿਕਲਣਾ ਅਤੇ ਸੁੱਜਣਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹਮਲੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਦੋ ਵਾਰ ਮਿਸਰ ਦੇ ਪਿਰਾਮਿਡ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ.

ਉਹ ਆਦਮੀ ਜੋ ਇਸ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਆਗੂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ: "ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਉਸ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ.

ਲੜਕੇ ਰੇਤ ਵਿਚ ਡਿਗ ਪਿਆ, ਲਗਭਗ ਬੇਧਿਆਨੀ ਆਗੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ."

ਪਰ ਉਹ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਵਾਪਸ ਮੁੰਡੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਮਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ. ਤੁਸੀਂ ਜੀਓਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਖੋਗੇ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਇੰਨਾ ਬੇਵਕੂਫ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ. ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੁਪਨਾ ਆਇਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਪੇਨ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਬਰਬਾਦ ਹੋਏ ਚਰਚ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਚਰਵਾਹੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੇਡ ਸੌਂਦੀ ਹੈ. ਮੇਰੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿਚ

ਪੂਛ ਦੇ ਖੰਡਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਸਿਮੂਰ ਦੇ ਜੜ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਖੋਦੋ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਲੁਕਾਏ ਖਜਾਨੇ ਮਿਲੇਗਾ. ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਇੰਨੀ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਮੁੜ ਮੁੜ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਮੁੱਚੇ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਾਂਗਾ. "

ਅਤੇ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਏ

ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਪਿਰਾਮਿਡਜ਼ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ. ਉਹ ਉਸ 'ਤੇ ਹੱਸਦੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੱਸ ਕੇ ਹੱਸ ਪਿਆ, ਉਸ ਦਾ ਦਿਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਫੁੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਕਿੱਥੇ ਸੀ?

EPILOGUE

ਲੜਕੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ, ਛੱਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚਰਚਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਤ ਨੂੰ ਡਿੱਗਣ ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ. ਸਿੱਕਮੋਰ ਅਜੇ ਵੀ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਵਿਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਤਾਰੇ ਅਜੇ ਵੀ ਅੱਧੇ-ਢਾਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਛੱਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਦੇਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ. ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨਾਲ ਉੱਥੇ ਸੀ. ਇਹ ਸੁਫ਼ਨੇ ਵਾਲੀ ਰਾਤ ਸੀ ... ਸੁਪਨੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ.

ਹੁਣ ਉਹ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਇੱਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਫਾਵਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ.

ਉਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅਸਮਾਨ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਡੰਡਾ ਲੈ ਕੇ ਵਾਈਨ ਦੀ ਇੱਕ ਬੋਤਲ ਲੈ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਪੀਤਾ ਉਸ ਨੇ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿਚ ਰਾਤ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਲਕੋਮਿਸਟ ਨਾਲ ਬੈਠ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਤਾਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦੇ ਸਨ. ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ

ਕਿੰਨੀ ਸੜਕਾਂ ਤੇ ਸਫ਼ਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਜਾਨਾ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਸੀ. ਜੇ ਉਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਿਪਸੀ ਔਰਤ, ਰਾਜਾ, ਚੋਰ ਜਾਂ ... ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ, "ਇਹ ਬਹੁਤ ਲੰਮੀ ਸੂਚੀ ਹੈ, ਪਰ ਮਾਰਗ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਸੀ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰੀਕਾ ਮੈਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, "ਉਸਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ.

ਉਹ ਸੌ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਠਿਆ ਤਾਂ ਸੂਰਜ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਚਾ ਸੀ. ਉਹ ਸਿਮਓਰ ਦੇ ਥੱਲੇ ਖੁੱਭਣ ਲੱਗੇ.

"ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਾਣੀ ਜਾਦੂਗਰ ਹੋ," ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਬੋਲਿਆ. "ਤੂੰ ਸਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਤੂੰ ਮੱਠ ਵਿਚ ਸੋਨੇ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਚਰਚ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਾਂ." ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ.

"ਨਹੀਂ," ਉਸ ਨੇ ਹਵਾ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ. "ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਿਰਾਮਿਡ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ. ਉਹ ਸੋਹਣੇ ਹਨ, ਕੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਨ?"

ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਈ, ਅਤੇ ਖੁਦਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ,
ਉਸ ਦੇ ਪਾੜੇ ਨੇ ਕੁਝ ਠੋਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਇਕ ਘੰਟੇ
ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਪੇਨੀ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੀ
ਛਾਤੀ ਰੱਖੀ. ਲਾਲ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਖੰਭਾਂ ਨਾਲ ਸਜਾਏ ਗਏ ਕੀਮਤੀ
ਪੱਥਰ, ਸੋਨੇ ਦੇ ਮਾਸਕ ਅਤੇ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਵੀ ਸਨ

ਗਹਿਣੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਭੁੱਲ ਗਏ ਇੱਕ ਜਿੱਤ ਦੇ ਲੁੱਟ, ਅਤੇ
ਇਹ ਕਿ ਕੁੱਝ ਕਨਵਿਸਟੋਦਰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ
ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ.

ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਊਰੀਮ ਅਤੇ ਥੁੰਮੀਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੈਗ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆ.
ਉਸ ਨੇ ਦੋ ਵਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਵਾਰ ਹੀ ਪੱਥਰਾਂ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ
ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਜਦ ਉਹ ਇੱਕ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਉਸ ਦੀ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਰਗ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਕਮਾਲ ਦੇ ਨਾਲ
ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ.

ਉਸਨੇ ਊਰੀਮ ਅਤੇ ਥੁੰਮੀਮ ਨੂੰ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ. ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ
ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਯਾਦ
ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਫਿਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇਗਾ. ਇਹ
ਸਚ੍ਚ ਹੈ; ਜੀਵਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ

ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਸੋਚਿਆ. ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ Tarifa ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਪੈਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਜਿਪਸੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦੇਵੇ. ਉਹ ਜਿਪਸੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਨ, ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ. ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆ ਗਏ ਸਨ.

ਹਵਾ ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ ਉੱਡਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ. ਇਹ ਅਲੌਹਟਰ ਸੀ, ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਤੋਂ ਆਏ ਹਵਾ. ਇਸਨੇ ਮਾਰੂਥਲ ਦੀ ਗੰਧ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁਹਾਰਤ ਦੇ ਹਮਲੇ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ. ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਤਰ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਚੁੰਮੀ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ - ਇੱਕ ਚੁੰਮੀ ਜੋ ਦੂਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਸੀ, ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ, ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਰਾਮ ਕਰਦੀ ਸੀ.

ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਇਹ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ ਸੀ.

"ਮੈਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਫਾਤਿਮਾ," ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ.